

ΔΟΚΙΜΗ

ΧΡΟΝΟΣ 2ος

Αρ. φύλλου 21

16 Ιούνη 1987

Τιμή δρχ. 100

ΕΝΩΣΗ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Α' ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

1. Η συμφωνία με την Διακήρυξη αρχών και στόχων της Ένωσης.
2. Η συμφωνία με την λειτουργία της Ένωσης.
3. Συνέπεια
 - α. Με τη Διακήρυξη και τη λειτουργία της Ένωσης
 - β. Με όσα αναλαμβάνει καθένας να κάνει.

Β' ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

1. Γενική Συνέλευση της Ένωσης που αποτελείται από ομάδες και άτομα απ' όλη την Ελλάδα.
2. Τοπικά Συντονιστικά όπου είναι δυνατό
3. Πανελλαδικός Συντονισμός μέσα από τη συνεργασία των τοπικών συντονιστικών.
4. Ομάδες και σύντροφοι/σες διατηρούν την αυτονομία και την αυτοτέλειά τους στις επιλογές και την δράση τους.
5. Τα συντονιστικά αποτελούνται από εναλλασσόμενους και ανακλητούς εκπροσώπους. Επίσης είναι ανοικτά και συμμετέχει όποιος σύντροφος/σα θέλει.

Γ' ΛΗΨΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

1. Μέσα στην Ένωση είναι κατοχυρωμένες όλες οι απόψεις. Δεν υπάρχει πλειοψηφία — μειοψηφία.
2. Οι Γενικές συνελεύσεις αποφασίζουν για όλα τα θέματα.
3. Τα Συντονιστικά δεν παίρνουν αποφάσεις παρά μόνο σε έκτακτες περιπτώσεις οπότε την ευθύνη αναλαμβάνουν τα συντονιστικά.

Δ. Η ΣΤΑΣΗ ΜΑΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥΣ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ

1. Αξιοπρέπεια απέναντι στις διωκτικές αρχές (Αστυνομία — Δικαστήρια).
2. Άρνηση συνεργασίας με τους μηχανισμούς καταστολής σε οποιαδήποτε περίπτωση σε βάρος οποιουδήποτε ανθρώπου ή κατάστασης.

Ε' Η ΣΤΑΣΗ ΜΑΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΝ ΤΥΠΟ

1. Δεν γίνονται καταγγελίες στον Τύπο για ενέργειες συντρόφων και ομάδων, είτε ανήκουν είτε δεν ανήκουν στην Ένωση.
2. Δεν δίνονται συνεντεύξεις για πρακτικές και απόψεις που αφορούν την Ένωση, παρά μόνο μετά από συλλογικές αποφάσεις.

ΣΤ' ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ — ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

1. Η ένωση βοηθάει τις δραστηριότητες ομάδων και ατόμων είτε συμμετέχουν είτε δεν συμμετέχουν σ' αυτή.
2. Η ένωση καλύπτει τα μέλη της νομικά, οικονομικά και πολιτικά καθώς επίσης στέκεται αλληλέγγυα σε κάθε άτομο, που διώκεται για τη συμμετοχή του καθ' οιονδήποτε τρόπο στο κοινωνικό κίνημα.

Ζ' ΑΝΑΓΚΑΙΕΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

1. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ
 - α. Δημιουργία επιτροπής οικονομικών ελεγχόμενης από οποιοδήποτε σύντροφο.
 - β. Τα έσοδα της Ένωσης προέρχονται από εισφορές (τακτικές — έκτακτες).
2. ΓΡΑΦΕΙΑ — ΥΛΙΚΟΤΕΧΝΙΚΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ
3. Εφημερίδα — Επιθεώρηση — Εσωτερικό Δελτίο.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

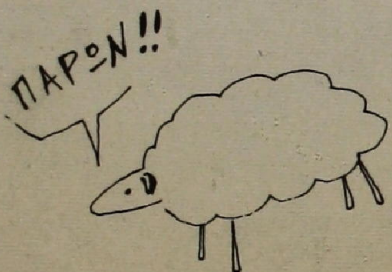
- ★ Ολοκληρωτισμός στο Ηνωμένο Βασίλειο σελ. 8,9,10
- ★ Στρατός σελ. 5
- ★ **ΚΥΠΡΟΣ**
Κριτική της ιδεολογίας του Εθνικισμού σελ. 3
- ★ **ΛΕΡΟΣ** σελ. 13

ΟΤΑ ΠΕΤΑΧΤΑ

Στις 13 Ιούνη δικάζονταν στο κακούργο δικαστήριο Λαμίας οι 13 αντιπυρηνικοί διαδηλωτές κατηγορούμενοι για τη συμμετοχή τους στη περσινή μαχητική διαδήλωση. Η δίκη τους αναβλήθηκε, μια και κανένας από τους μάρτυρες κατηγορίας δεν παρουσιάστηκε στο δικαστήριο. Έξω απ' το δικαστήριο αναρτήθηκε πανό απ' τους φοιτητές της παιδαγωγικής ακαδημίας Λαμίας. Την ίδια μέρα πραγματοποιήθηκε στα Γιάννενα συγκέντρωση και πορεία συμπάραστασης στους κατηγορούμενους αντιπυρηνικούς διαδηλωτές. Η πορεία ξεκίνησε από τη Νομαρχία και κατέληξε στο κεντρικό κτίριο της αστυνομίας με δυναμικό 50 ατόμων δίνοντας μια πρωτόγνωρη διάσταση πληροφόρησης και αντιπαράθεσης για τα δεδομένα της περιοχής. Συγχρόνως με τη πορεία μοιράστηκαν έντυπα και προκηρύξεις.

— Ο Κουλουμπής μετά τις διαμαρτυρίες των κατοίκων της πλατείας Εξαρχείων και του Γκύζη για τη δημιουργία υπόγειων γκαράζ στην περιοχή τους (για λόγους ηχορύπανσης, νέφους κ.λ.π.) δήλωσε ότι τα γκαράζ θα γίνουν.

Βέβαια, θα επιδιωχθεί «διάλογος» δηλ. θα γίνει προσπάθεια να πειστούν οι κάτοικοι ότι δεν έχουν δίκιο να διαμαρτύρονται. Αν τώρα δεν πειστούν, το κράτος έχει κι άλλους τρόπους να κάνειΜΑΤ.

Όπου δεν περνάει ο λόγος, πίπτει η ράβδος.

ΒΟΗΘΕΙΑ, ΟΙ ΤΕΝΤΥΜΠΟΥΔΕΣ!!

— Τέλη Μάη ομάδα νεαρών της πλατείας Εξαρχείων «επιτέθηκε» στην περιπόλο. Αυτή τη φορά δε χτύπησε με τη γνωστή μπουκάλα. Τα γιαούρτια είχαν τον λόγο.

Δυο μπάτσοι βλέποντας τους «επιτιθέμενους» τό βαλαν στα πόδια, ενώ οι υπόλοιποι, ξαφνιασμένοι και γιαουρτωμένοι αναστέναξαν με ανακούφιση (το μη χείρον, βέλτιστον, γαρ) και με υπομονή προσπάθησαν να καθαρίσουν τη λερωμένη αξιοπρέπειά τους.

— Μετά τις γνωστές δηλώσεις του ο κ. Ζηρίνης θεώρησε ότι δε συνέβαινε και τίποτα. Αμέριμνος έκανε τον περίπατό του, στις 6 Ιούνη στην πλατεία Εξαρχείων και στη συνέχεια θρονιάστηκε με την παρτεναίρ του στο πιο κίτς μαγαζί της πλατείας (Τζελατερί NANA).

Ευγενέστατος αναρχικός (— Είστε ο κ. Ζηρίνης; — Ναι, απάντησε ο εν λόγω) του σέρβισε στη μάπα γιαούρτι σε λαδόχαρτο, σαν πρώτη έμπραχτη απάντηση στα αισχρά λεγόμενά του στο Σχολιαστή, περί «αναρχικών που πουλάν και τη μάνα τους για τη δόση τους».

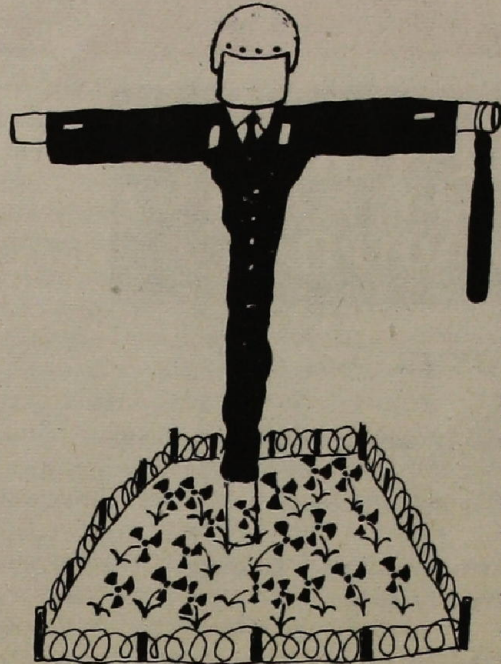
Εν συνεχεία, του συστήθηκε να εγκαταλείψει την πλατεία, οπότε εξεμάνη η συνοδός του (γνώριζε αλήθεια γιατί γίνονταν όλα αυτά; ποιός ξέρει) και επιτέθηκε.

Οπότε ο κ. σκηνοθέτης της κρατικής επιχορήγησης των 50.000.000 αποφάσισε να συμμετέχει, την ανάγκη φιλοτιμίας ποιούμενος (αφού η κοπέλα είχε περισσότερο θάρρος, από τον θρασύ συνεντευξιαζόμενο), οπότε άρπαξε και μια δόση σφαλιάρες.

Πρέπει, όμως, να του αναγνωρίσουμε ότι παρότι γιαουρτωμένος και σφαλιωμένος, «αντιστάθηκε» μένοντας για κάμποση ώρα ακόμα στη Τζελατερί.

Φανταστείτε, ότι δεν ήταν ούτε η προμήθεια του πολυδιαφημισμένου έργου του

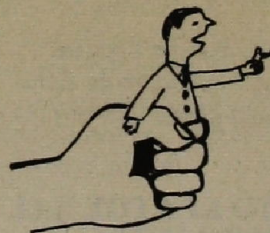
Πριν ένα μήνα περίπου αποκαλύφθηκε πως η MOTOR OIL των Βαρδινογιάννηδων πήρε επιδότηση 3 δισ. δραχμές για προϊόντα που δόθηκαν εξήγαγε ενώ τα διέθετε στην εσωτερική αγορά. Οι υπεύθυνοι κυβερνήτες μας, είπαν πως είχε γίνει λάθος. Φυσικά δε διώχθηκε ποινικά κανείς..

— Λέτε τον τελευταίο χρόνο το ΠΑΣΟΚ να περάσει σε αντεπίθεση «παροχών» προς το λαό, όπως η Ν.Δ. το '81 και μετά αυτή να μιλάει για «καμμένη γη» προς δικαιολόγηση των μέτρων λιτότητας και καταστολής, που θα πάρει αν θα κάνει κυβέρνηση;

Αυτό το έργο κάπου τόχουμε ξαναδεί. Η δεξιά έλεγε ότι φταίει η Χούντα, το ΠΑΣΟΚ η δεξιά και πάει λέγοντας.

Οι μόνοι που δε φταίνε είναι ο καπιταλισμός και η κρατική εξουσία που τον στηρίζει. Μέχρι τότε, άραγε;

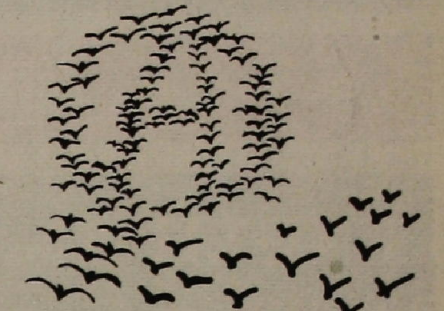
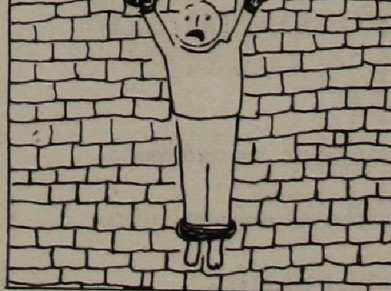
— Η κομματική αλλαγή στη διαχείριση της εξουσίας αρχίζει να φαίνεται και από τις προσλήψεις δεξιών στο Δημόσιο.

Το '81, συνέβαινε το ίδιο με τους ΠΑΣΟΚους. Έμπαιναν σε διάφορες θέσεις για την ομαλή διαδοχή.

ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΙΣΟΣ ΔΥΣΚΟΛΟ ΝΑ ΤΟ ΚΑΤΑΛΑΒΕΤΕ...

...ΑΛΛΑ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΔΕΝ ΠΑΝΕ ΚΟΝΤΡΑ ΣΤΗΝ ΑΛΛΑΓΗ...

— Την ημέρα της Νεοδημοκρατικής συγκέντρωσης στο Σύνταγμα η Τηλεόραση έδωσε ρεσιτάλ μαθημάτων αντικειμενικής κάλυψης.

Πρώτη είδηση ήταν ανακοίνωση του ΠΑΣΟΚ για τα δυο χρόνια από την εκλογική του νίκη.

Δεύτερη είδηση ήταν η συγκέντρωση και η περίληψη του λόγου του Μητσοτάκη.

Τρίτη είδηση η απάντηση του κυβερνητικού εκπροσώπου για τη συγκέντρωση, με ειρωνικά σχόλια για την ημέρα που διάλεξε (μέρα ήττας) ο Μητσοτάκης να την κάνει.

Οι ΠΑΣΟΚιστές άξιοι μαθητές των «αντικειμενικών» Νεοδημοκρατών προκάτωχών τους.

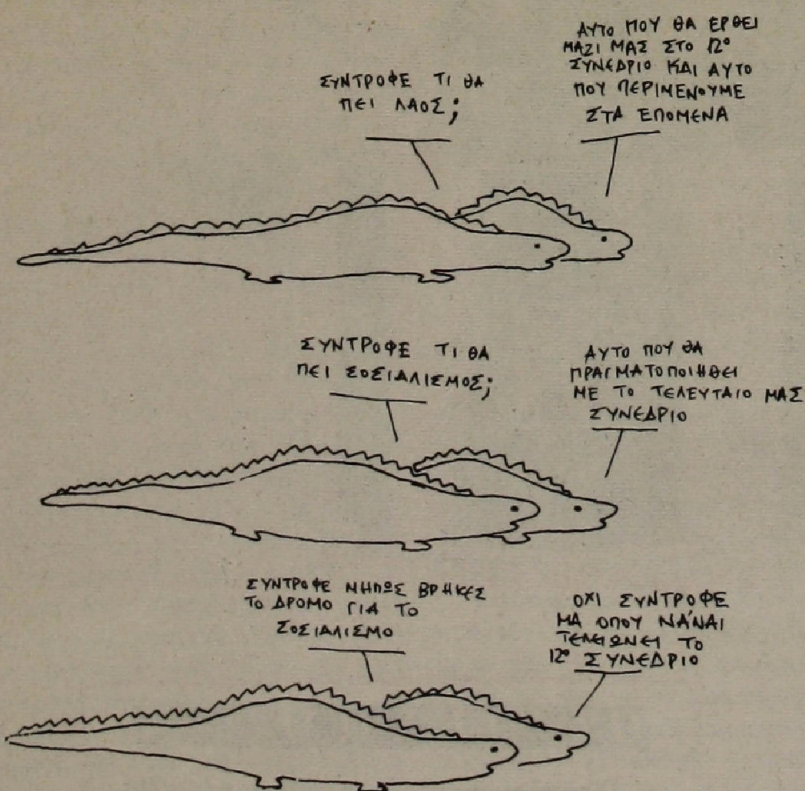
Πλάκα, πούχουν οι τζουτζέδες.

— Οι ΠΑΣΟΚιστές κατέκριναν τον Μητσοτάκη ότι δεν έχει πρόγραμμα κι ότι αυτή τη φορά δε μοίρασε «υποσχέσεις» για αυτοκίνητα. Όμως σε τι χρειάζεται το πρόγραμμα; Αφού είναι φανερό ότι η κρατική εξουσία έχει ενιαίο πρόγραμμα (διατήρησης και επέκτασης του κεφάλαιου και του κράτους), που εφαρμόζεται με συνέπεια απ' όλες τις κυβερνήσεις (χουντικές, δεξιές, αριστερές). Ο κόσμος άλλωστε δε φαίνεται να ενδιαφέρεται για προγράμματα. Του αρκεί να παίρνει «εκδίκηση» (έτσι νομίζει) για τις κοροϊδίες (όπως πιστεύει) των κάθε φορά κυβερνήσεων. Αδιαφορεί για τα λεγόμενα και την ποιότητα των τσαρλατάνων της πολιτικής (άλλωστε καθημερινά έτσι τους χαρακτηρίζουν αρκετοί). Θέλει τη «ρεβάνς του φιλαθλου», αφού η μικροαστική του συνείδηση και η καταναλωτική του συμπεριφορά του φράζουν τον δρόμο για την ανατροπή του καπιταλισμού και την οικειοποίηση των αναγκών για τη ζωή του αγαθών.

Η ψυχολογία των μαζών, εν προκειμένω, έχει να κάνει με το «ρεύμα». Το '81 αυτό το «ρεύμα για εκδίκηση» ανέβασε το ΠΑΣΟΚ και ας μην είχε πρόγραμμα, παρά μόνο υποσχέσεις για ελευθερίες και κοινωνικές προόδους. Το ίδιο «ρεύμα» σπρώχνει σε άνοδο τη Ν.Δ. με υποσχέσεις για λιγότερο κράτος (στην οικονομία, βέβαια, κι όχι στις λαϊκές κινητοποιήσεις).

...ΠΑΡΕΧΕΤΑΙ ΜΙΑ ΖΩΗ ΓΕΜΑΤΗ ΣΙΓΟΥΡΙΑ!

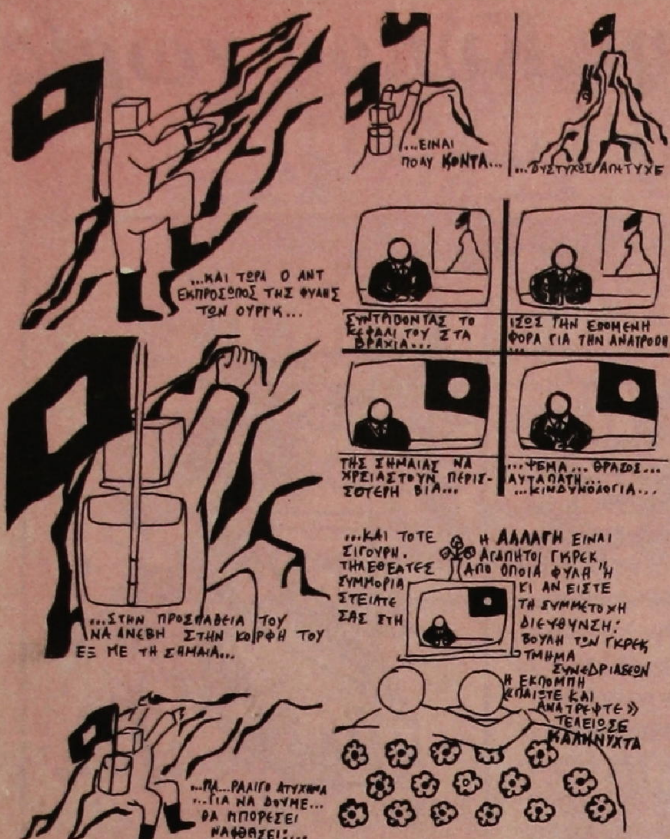

Έχετε ακούσει την καινούργια κασέτα του Χάρρυ Κλυν που υποτίθεται ότι σατιρίζει το στρατό και το πρεσβόρισμα μέσα; Ε, λοιπόν αν δεν γελάσατε μάθετε πως έχει γίνει το Νο 1 στα διοικητήρια και στα επιλοχεία των λόγων, όπως

και στα γραφεία αξιωματικών.

Έτσι λοιπόν, να γελάσει και το αχείλι του κάθε πικραμένου μονιμά και σαρδελά για να «πηδάει» καλύτερα τους φαντάρους.

Μπρρρρράβο Χάρυ! είσαι άπιαστος...

Λόγος περί ανδρός Επιφανούς και ΣΙΑ

Την άνοιξη του 1939 παραλαμβάνει το διαβατήριό του από τον Μανιάδακη για να ταξιδέψει στην Αμερική και να σπουδάσει. Αυτό το διαβατήριό ήταν το αντίτιμο της προδοσίας ή καλύτερα της «έμπρα-

κτης μεταμέλειας» για τις κομμουνιστικές του απόψεις. Τυχοδιωκτικά είχε συμμετάσχει σε επαναστατική τροτσκιστική ομάδα στη διάρκεια της Μεταξικής δικτατορίας. Συνελήφθη από τους ανθρώπους του Μανιάδακη και κατέδωσε όλους τους συντρόφους του.

Την ίδια εποχή χιλιάδες κομμουνιστές υπέμεναν φρικτά βασανιστήρια χωρίς να βγάλουν λέξη μπροστά στα κτήνη της εξουσίας...

Όταν γίνεται το στρατιωτικό πραξικόπημα της 21 Απριλίου 1967 συλλαμβάνεται όπως και όλοι οι πολιτικοί. Όμως δεν υφίσταται βασανιστήρια. Αποφυλακίζεται λίγο αργότερα. Και τελεί υπό περιορισμό.

Τη Δευτέρα 15 Γενάρη 1968 ο Πατακός τον καλεί για να του δώσει το υπ' αριθμ. 215026/1968 διαβατήριό για να ταξιδέψει στο εξωτερικό.

Σε διάλογο που πραγματοποιήθηκε μεταξύ τους είπε στον Πατακό ανάμεσα σ' άλλα: «Νομίζω ότι το κοινωνικό και οικονομικό περιεχόμενο της επαναστάσεώς σας είναι σε γραμμή που ανταποκρίνεται στις ανάγκες του τόπου. Συγχρόνως νομίζω ότι το προχωρείτε με τέτοιο ρυθμό ώστε η μηχανή να κλωτσάει. Είναι τόσο γρήγορος ο ρυθμός ώστε κλωτσάει η μηχανή. Θέλει λίγο γράσσο. Θέλει μαλακότερα, σιγότερα και όχι σκληρότερα. Αλλά τα μέτρα να μην είναι πολλά και πολύ γρήγορα. Θέλω να πω ότι μπουσκώνει η μηχανή. Όταν ο επιχειρηματίας κάθε μέρα βλέπει ένα καινούργιο μέτρο δεν μπορεί να προσαρμοστεί στο μέτρο. Θέλει χρόνο να το απορροφήσει, να το ζήσει, να προσαρμόσει τη δική του μηχανή στο νέο μέτρο. Τα μέτρα, δηλαδή μπο-

ρεί να είναι σωστά, αλλά θέλουν κι αυτά κάποιαν εις χρόνον κλιμάκωσιν. Βλέπω εκεί μιαν δυσκολίαν. Αλλά γενικά εις τον τομέαν τον οικονομικόν, τον κοινωνικόν προοδευτική είναι η πολιτική σας και ανταποκρίνεται στις ανάγκες της αναπτύξεως». (Από μαγνητοφωνημένη συνομιλία του με τον Πατακό, Βιβλίο: Δ. Μπότσαρη «Ο Ανδρέας»).

Πήρε το διαβατήριό και αναχώρησε στο εξωτερικό.

Δεύτερη επανάληψη της προηγούμενης ιστορίας του 1939.

Τον Οκτώβρη του 1981 γίνεται πρωθυπουργός. Στις 26.5.87 σε συζήτηση στη Βουλή, ο βουλευτής του ΚΚΕ, Κάππος τον καταγγέλλει ότι προσκύνησε τον Πατακό για να φύγει στο εξωτερικό.

Αυτή η δήλωση χαρακτηρίστηκε από τον «δημοκρατικό τύπο» σαν «προσωπική επίθεση».

Προς τιμή του ο Κάππος δεν ανακάλεσε, άσχετα αν ετισθελικά δεν γράφτηκαν, τα όσα είπε, στα πρακτικά της βουλής.

Στο κάτω-κάτω η «ιστορία» διατηρεί στη μνήμη των ανθρώπων μόνο όσα αυτοί που την παραχαράζουν θέλουν να μείνουν!

Έτσι η πλαστή εικόνα του γενναίου και αμετακίνητου στις θέσεις του αγωνιστή προσπαθεί να περάσει στη μνήμη των ανθρώπων. Όμως η πραγματικότητα υπάρχει. Και προς το παρόν η οργουελιανή μεθοδολογία των κρατιστών δεν έχει εξαλείψει τα στοιχεία που αποδείχνουν ότι όχι μόνο γενναίος και αγωνιστής δεν είναι ο Ανδρέας Παπανδρέου αλλά το αντίθετο μάλιστα. Ένας...

ΣΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

15 ως 30 ΙΟΥΝΗ

1975: Δεκαπενθήμερο εργατικών κινητοποιήσεων: Απεργίες στα ναυπηγεία Ανδρεάδη στην Ελευσίνα, στη ΒΙΑ-ΜΑΞ, στη Βιομηχανία «Σέντσιουρι Ελλάς», στην ΕΣΚΙΜΟ, στην «Ανατόλια», και στη ΜΟΤΟΡ - ΟΙΛ.

Κατάληψη στο εργοστάσιο της ΕΣΚΙΜΟ. Απολύσεις εργατών στη ΠΕΤΡΟΛΑ και στη ΣΕΜΚΑ.

21/6: Βερυκοκοπαραγωγοί της Κορινθίας συγκρούονται με κρανοφόρους και αύρες στον ισθμό της Κορίνθου, στην προσπάθειά τους να κάνουν πορεία με τρακτέρ προς την Αθήνα, διαμαρτυρόμενοι για το κατέβασμα των τιμών.

1976: 15/6 Ανταρσία 70 ποινικών κρατούμενων στις φυλακές Κορυδαλλού. Τραυματισμός 2 φυλάκων και εγκλεισμός των πρωταίτιων της ανταρσίας στο πειθαρχείο. Η ανταρσία ήταν το κορύφωμα διαμαρτυριών που είχαν αρχίσει από καιρό σε σχέση με τις συνθήκες διαβίωσης των κρατουμένων.

15/6: Σύλληψη 7 απολυμένων συνδικαλιστών που έκαναν απεργία πείνας στα Προπύλαια.

27/6: Αποκλεισμός των Σπάτων από τους κάτοικους με τρακτέρ και κορμούς δένδρων, αμέσως μετά την οριστική ανακοίνωση της απόφασης να γίνει αεροδρόμιο στα Σπάτα. Οι κάτοικοι είναι αποφασισμένοι να αγωνιστούν με κάθε μέσο. Ο αποκλεισμός λύνεται μετά από κυβερνητικές διαβεβαιώσεις ότι θ' αρχίσει διάλογος αν αποσυρθούν τα οδοφράγματα.

1977 - 17/6: Επίθεση της αστυνομίας ενάντια στους απεργούς του νοσοκομείου «Αγίου Σάββα».

21/6: Καταδικάζονται οι ναυτικοί του «Αιόλιαν Γούντ» σε στέρηση του ναυ-

τικού τους φυλλάδιου από 1 ως 2,5 χρόνια.

30/6: Οι κάτοικοι του Κερατσινίου συγκεντρώνονται στη περιοχή της Χαβούζας, όπου δέχονται επίθεση κρανοφόρων, με αποτέλεσμα να τραυματιστούν 17 κάτοικοι και 11 αστυνομικοί. Μετά από 4 μέρες 20.000 κάτοικοι των γύρω από το Κερατσίνι περιοχών κάνουν συγκέντρωση έξω απ' το Δημαρχείο Κερατσινίου, για να κλείσει η χαβούζα. Είναι περικυκλωμένοι από 3.000 κρανοφόρους και αύρες. Στο τέλος της συγκέντρωσης 1.500 άτομα επιχειρούν πορεία προς τη χαβούζα αλλά εμποδίζονται απ' τους αστυνομικούς.

1979 - 20/6: — Λήγει η μεγαλύτερη απεργία που έγινε ποτέ στην Ελλάδα, η απεργία των μεταλλωρύχων του Μαδέμ-Λάκο. Οι 250 απολυμένοι εργάτες που απεργούσαν απ' τις 14 Μάρτη του 1977, ξαναπροσλήφθηκαν απ' την εταιρεία Μποδοσάκη.

21/6: Κρανοφόροι της χωροφυλακής επιτίθενται στους απεργούς του Πετζετάκη, στη Θήβα.

Κακοποιούνται πολλοί απεργοί και συλλαμβάνεται η διοίκηση του σωματείου των απεργών.

1980 - 6/6: Σύγκρουση κατοίκων του Αιγάλεω με τα ΜΑΤ στη προσπάθειά τους να εμποδίσουν βυτιοφόρα να αδειάζουν το περιεχόμενο τους στα φρεάτια αποχέτευσης του Αιγάλεω.

— Συγκρούσεις στη χαβούζα του Ρέντη ανάμεσα στους κατοίκους και τα ΜΑΤ. Ο Δήμαρχος κάνει απεργία πείνας, ενώ οι κάτοικοι προσπαθούν να εμποδίσουν τα βυτιοφόρα να αδειάζουν στα φρεάτια του Ρέντη. Υπάρχουν πολλοί τραυματισμένοι πολίτες και αστυ-

νομικοί.

15 & 17/6: Χιλιάδες κάτοικοι του Μαρουσιού εμποδίζουν τα συνεργεία στη κατασκευή της χαβούζας. Την ώρα που στη χαβούζα έχουν απομείνει μόνο ομάδες περιφρούρησης των κατοίκων μεγάλες δυνάμεις των ΜΑΤ καταλαμβάνουν τη Λ. Κηφισίας εμποδίζοντας τους κατοίκους να πλησιάσουν.

Ομάδες πολιτών με πέτρες, ρόπαλα και αλυσίδες συγκρούονται με τα ΜΑΤ, που ρίχνουν δακρυγόνα. Στήνονται οδοφράγματα και ανάβουν φωτιές.

Από τις πρώτες συγκρούσεις υπάρχουν 19 τραυματίες πολίτες και κρανοφόροι, και 30 συλληφθέντες.

Συνεχίζουν να στήνονται οδοφράγματα από τους κατοίκους, οι οποίοι αντι-

μετωπίζουν τα ΜΑΤ με πέτρες, ξύλα και μπουκάλια βενζίνης. Ο Δήμαρχος έρχεται σε συνενόηση με την Κυβέρνηση και προσπαθεί να ηρεμήσει τους διαδηλωτές. Αυτοί όμως συνεχίζουν, εντείνοντας τις συγκρούσεις, ενώ οι εργάτες της ΗΒΗ απεργούν αυθόρμητα, συμπαραστεκόμενοι στον αγώνα των κατοίκων. Ομάδες από Κνίτες, φασίστες και άλλους επεμβαίνουν προσπαθώντας να σταματήσουν τον κόσμο.

Την 3η μέρα των συγκρούσεων ο κόσμος διαλύεται και συλλαμβάνονται 7 άτομα από φασίστες.

23/6: Αθρώνονται οι 8 από τους 14 της «ομάδας Ζηρίνη». Οι υπόλοιποι καταδικάζονται σε ποινές φυλάκισης από 2,5 έως 6,5 χρόνια.

ΥΠΟΨΗΝΑ

Εμείς οι κάτοικοι της οδού Τσιτσα και της γύρω περιοχής συζητήσαμε τη Δευτέρα 18.5.1987 για την επικείμενη κατασκευή υπογείου γκαράζ στο δρόμο μας και διαπιστώσαμε ότι ένα τέτοιο έργο:

- θα εντείνει την προσέλευση επισκεπτών και τη χρήση του ΙΧ στο κέντρο της πόλης και στην ήδη επιβαρυνόμενη περιοχή μας.
- θα αυξήσει την ηχορύπανση και την ατμοσφαιρική ρύπανση.
- θα επιβαρύνει υπέρμετρα τον κυκλοφοριακό φόρτο στη Σκουρίδωνος Τρικοπή.
- θα καταστρέψει το πράσινο του πεζοδρόμου, ενώ η αποκατάστασή του θα είναι μακροχρόνια μόνο και με αμφίβολα αποτελέσματα.
- θα εξαφανιστεί εντελώς ένα μεγάλο τμήμα της Τσιτσα σε μήκος δύο τετραγώνων (από Ζαΐμη μέχρι Σπ. Τρικοπή) για τη δημιουργία της ράμπας του γκαράζ.
- για αρκετό καιρό θα δημιουργηθούν προβλήματα στη στάθμευση των κατοίκων και την εξυπηρέτηση των γύρω από το γκαράζ κατοικιών.
- τα υπόγεια νερά που ρέουν σήμερα κάτω από την Τσιτσα θα απειλήσουν τη στατική επάρκεια των γύρω κτιρίων.

Πιτεύουμε ότι, τα όμοια μέτρα ληφθούν για την κυκλοφορία στην περιοχή, μα και στην πόλη γενικότερα, θα πρέπει να συμβάλλουν στον περιορισμό της χρήσης του αυτοκινήτου.

Απαιτούμε να υπάρξει σύμφωνη γνώμη των κατοίκων για την πραγματοποίηση οποιουδήποτε έργου στην περιοχή.

Απαιτούμε να ανακληθεί άμεσα η απόφαση για την υλοποίηση του έργου και να γίνουν δεκτές οι ενστάσεις των κατοίκων.

Ζητάμε να διοργανωθεί συζήτηση για το ζήτημα, με τη συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων φορέων και πολιτών.

Συγκροτήσαμε συντονιστική επιτροπή των κατοίκων για τη ματαίωση του γκαράζ. Η επιτροπή θ' αναλάβει την επίδοση του φηφίσματος και θα συντονίσει τη συνέχεια των κινητοποιήσεων.

Αποφασίσαμε να επιδώσουμε το φηφίσμα αυτό στον Δήμο Αθηναίων, στο ΥΠΕΧΩΔΕ, στα πολιτικά κόμματα και τον τύπο.

Αθήνα, 18 Μαΐου 1987

Η Επιτροπή κατοίκων
Μουσείου Εξαρχείων Νεάπολης
για την αποτροπή
κατασκευής γκαράζ στην Τσιτσα.

Αγαπητή Δοκιμή

Τούτη η επιστολή ελπίζω να μην είναι ξέσπασμα απελπισίας και απόγνωσης για τα μέτρα επιβίωσης στο στρατόπεδο Σ/ΓΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ. Η «στρατιωτική» αυτή επιβίωση έχει πραγματοποιηθεί με άλλους όρους στα παιδικά μας χρόνια και στην εφηβεία μέσα στην οικογένεια και στο σχολείο, όταν κυνηγηθήκαμε στους δρόμους από τους μπάτσους, όταν συλληφθήκαμε για τις ιδέες μας. Η τωρινή πραγματικότητα όμως συσσωρευμένη σ' ένα μικρό χώρο όπως το στρατόπεδο γίνεται πιο άμεση και πιο σκληρή.

Από την πρώτη στιγμή που ήρθαμε μονιμάδες και έφεδροι ο καθένας με το δικό του τρόπο, είτε χυδαιολογώντας σε βάρος μας, είτε εξευτελιζοντάς μας, είτε «γλυκομιλώντας» ύπουλα, μας πρότειναν να ξεχάσουμε την «πολιτική» μας ζωή. Φανερός ο στόχος τους: να διαχωρίσουν το στρατό —στα μάτια μας— από την κοινωνική θητεία στα κάτεργα της μισθωτής εργασίας, στα μπουντρούμια μόρφωσης και στους ψυχολογικούς χώρους μικροαστικής ευδαιμονίας που προσφέρει η κοινωνία του θεάματος. Ο κ. Λουκάς συνταγματάρχης του στρατοπέδου που μετατέθηκε σε σκληρότερο στρατόπεδο της Κορίνθου (το κάθαρμα αυτό έχει χρωθεί με αυτοκτονίες) που απειλεί πως θα στέλνει αξιωματικούς να τριγυρνάνε να ελέγχουν αυτά που λέμε με τους συγγενείς στα επισκεπτήρια, ανακοίνωσε πως πρέπει να ξυπνάμε με τη διάθεση να αντιμετωπίσουμε 5 Τούρκους. Αυτό το κάθαρμα μιλά για βάρβαρους από παντού «εισβολείς» δίνοντας σαν καραμέλες τις ποινές σε απειθαρχητους όπως και τις άδειες στους δικούς του, απειλώντας πως μπορεί να στείλει οποιονδήποτε στις Στρατιωτικές φυλακές Μπογιατίου μαζί με

«φονιάδες, πούστηδες και άλλα κοινωνικά αποβράσματα». Αυτό

το κάθαρμα μας ανακοίνωσε ότι δεν πρέπει να μαλακιζόμαστε αλλά να εκτονωνόμαστε στη γυμναστική και στις αγγαρείες. Και σ' αυτό δεν πέφτει έξω. Η αποψίλωση χόρτων είναι σε καθημερινή διάταξη. Έχεις από πάνω σου ένα τσογλάνι λοχία που συνεχώς σου φωνάζει να μην κάθεσαι βρίζοντας σε κι απειλώντας με ποινή όταν ξεκουράζεσαι. Χόρτα υπάρχουν άφθονα στο στρατόπεδο για πολλές σειρές ακόμα. Άλλωστε τα ραντίζουν για να ξαναφυτρώσουν...

Τα βίσματα δίνουν και παίρνουν όπως σε όλη την οργουελική κοινωνία που ζούμε. Το αστείο είναι πως κάθε φορά οι διοικητές λόχων δηλώνουν για τη δημιουργία εντυπώσεων πως θα ξεμπροστιάσουν όποιον χρησιμοποιήσει μέσο. Κατά τη διάρκεια όμως της κατάταξης ο Λουκάς πήρε από το χεράκι δυο νεοσύλεκτους δίνοντάς τους άδεια μέχρι την ορκωμοσία (!) μπροστά στους γραφειάδες.

Στον 1ο Λόχο ο διοικητής Κοτρώνης ένας ύπουλος στρατιωτικός (γάτα) δίνει στερήσεις και ποινές λες και μοιράζει πασατέμπο για ασήμαντους λόγους καθημερινά. Οι έφεδροι δεκαενείς λοχίες που βγάζουν το φίδι από την τρύπα χρησιμοποιούν τους στρατιώτες έχοντάς τους σήκω-κάτσε για να ρυθμίζουν την καλή τους διαβίωση (άδεια-εξόδους) και στέλνουν στην αναφορά για παραπτώματα που εφευρίσκουν μόνοι τους. Τέτοιου είδους ανθρωποειδή είναι οι δεκαενείς Πλαγιανάκος και Τσέλος που αν δεν βρουν δουλειά στην πολιτική τους ζωή μπορούν κάλλιστα να στελεχώσουν το στρατό του Δροσογιάννη. (Εξαιρετικές περιπτώσεις ανθρώπινης αντιμετώπισης είναι ο δεκαενάς Τσιβεριώτης του 1ου ΛΟΧΟΥ και ο δεκαενάς Τσάκωνας του 2ου). Οι μονιμάδες αξιωματικοί λοχίες 20 - 22 χρονών, προσβάλλουν τους φαντάρους που εκπαιδεύουν με σεξιστικές χυδαιολογίες και καψόνια. Τέτοια γουρούνια είναι ο Λυμπερούδης λοχίας μόνιμος ο οποίος κοιτάζει τι ψεγάδι θα βρει σε φαντάρο για να τον ειρωνευτεί και να τον ξεφτιλίσει. Αυτό το γουρούνι που μας καταπιέζει κάθε στιγμή όπου θα μας πετύχει στρέσσαρε, τόσο πολύ ένα φαντάρο που έκοψε τις φλέβες του και τιμωρήθηκε από πάνω με 15 μέρες επειδή έκθεσε τον εαυτό του σε κίνδυνο.

Μάιος 1987 Τρίπολη, 11ο Σύνταγμα Πεζικού:

Η κρατική καταστολή ονομάζεται θητεία

Αυτός ο κύριος μπορεί μάλιστα να δίνει ατομικά παραγγέλματα για κάμψεις ή τρέξιμο. Οι μόνιμοι αυτοί μας τρέχουν καθημερινά στον καυτό ήλιο της Τρίπολης με κράνη, εξαρτήσεις, όπλα, όρθιους ή καθιστούς στις πέτρες. Επίσης ιδιαίτερα τραγελαφικές περιπτώσεις είναι των ανθυπολοχαγών Φουντέα και Κρυστάλλη που από τη μια σου δίνουν ποινή επειδή γέλασες ή έβυσες το κεφάλι σου στη γραμμή κι από την άλλη σου συζητάνε για γκόμενες προκειμένου να σε ξεκουράσουν ψυχολογικά και να τους νοιώσεις σαν κάτι δικό σου. Οι παραμένοντες φαντάροι 80% τσάτσοι και τσιράκια αξιωματικών γουστάρουν να σε τρέχουν και να ουρλιάζουν από πάνω σου. Τέτοια περίπτωση ήταν ο Διονύσης Κοΐνης ένας αποτυχημένος μπάτσος που κορόιδευε και φώναζε στους φαντάρους και τους έβγαζε στην αναφορά.

Στο 2ο Λόχο ο Ανδρούτσος ένα καθίκι που τον πιάνουν εθνικιστικά παραλήρηματα κάνει φοβερά πατριωτικά κηρύγματα στους φαντάρους ωθώντας τους στο χαφιεδισμό και στην υποβάθμιση της αξιοπρέπειάς τους. Ο ανθυπολοχαγός Αναστασόπουλος, ένα καθίκι κόβει άδειες σ' όποιον δε γουστάρει και δίνει στα γλυφτρόνια του κάθε Σαββατοκύριακο, βάζοντας σε αγγαρείες φαντάρους που δεν του αρέσουν. Ο Γιαβρής και ο Καλογερόπουλος έφεδροι αξιωματικοί που πήραν στα σοβαρά το ρόλο τους άνθρωποι που βρήκαν το φυσικό τους περιβάλλον στο στρατό τρέχουν τους φαντάρους όπως και ο μόνιμος λοχίας Δράκος (όνομα και πράμα!) που βρίζει χυδαία και κάνει καψόνια. Ο δεκαενάς Βαλής ένα τσογλανάκι με μια σαρδέλα τρέχει στους θαλάμους ουρλιάζοντας σ' όλο το λόχο και μας βρίζει λες και είμαστε τα σκυλιά του. Ο χρόνος για να μιλήσεις και να γελάσεις ή να φας πρωινό είναι ανύπαρκτος. Ο φόβος της επιθεώρησης της αναφοράς και της αγγαρείας συσσωρεύεται επικίνδυνα. Οι γιατροί πολλές φορές γράφουν σε άρρωστους διαγνώσεις «ουδέν» και στέλνουν πολύ κόσμο σε ποινές. Συνεχώς βλέπεις παντού ένα στρεσάρισμα. Οι απαγορεύσεις είναι πλέον συνείδηση στους φαντάρους που φέρονται αντισυναδελφικά και άσχημα στους ίδιους. Το χιούμορ μας έχει αλλάξει σε μεγάλο βαθμό και αντικείμενο των συζητήσεων είναι οι σκοπιές οι αγγαρείες και οι γκόμενες. Οι αληθίνοι αξιωματικοί μας ταλαιπωρούν στις άδειες και στις διόδους στιβάζοντάς μας σε γραμμές σαν πρόβατα. Τα χρυσωμένα χαπάκια (άδειες κ.λ.π.) χρυσώνονται περισσότερο από τους φαντάρους που βρίσκουν άφθονη «ελευθερία» στην Τρίπολη, των φυλακών, των στρατοπέδων και των ψυχια-

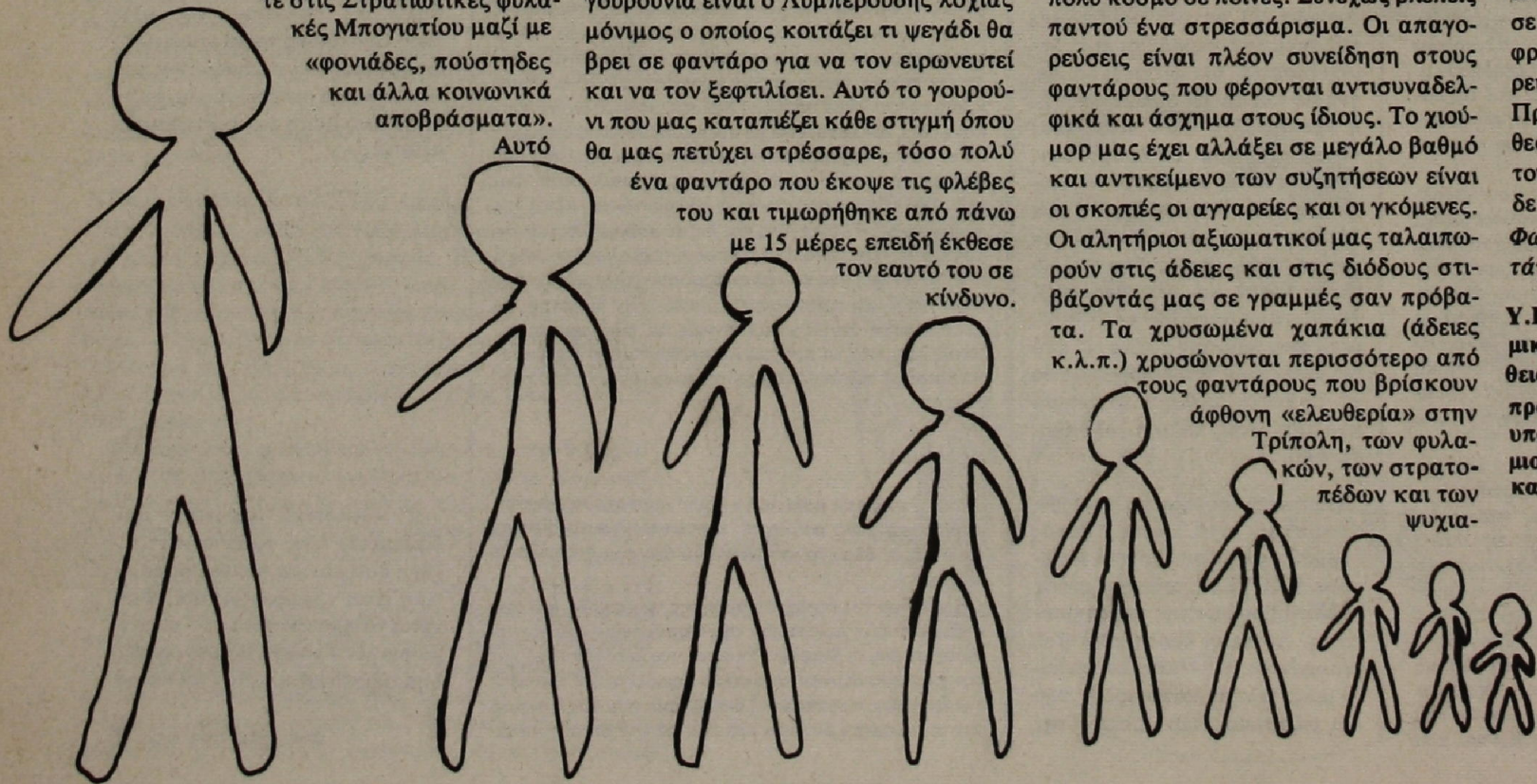
τρίων ή των μπουρδέλων στην περιοχή του Αγ. Χαράλαμπου ή στην γκομενότσαρκα στην πλατεία Άρεως.

Μερικοί ακόμα κάνουν τη γλώσσα τους σφουγγάρι για άδειες. Ο Κανελλόπουλος ένας λοχαγός με χρέη ταγματάρχη που δίνει σε δικούς του τσάτσους άδειες, καθυστέρησε άδεια φαντάρου που θά παιρνε για να πάει στην κηδεία της μάνας του. Αυτό το κάθαρμα, αυτός ο κρετίνος μας κράτησε 2 ώρες όρθιους για αναφορά τάγματος μόνο και μόνο να αισθανθεί ταγματάρχη. Ο κρετινισμός βρίσκεται στο ζενίθ του ακόμα και στο στρατόπεδο αυτό που θεωρείται «κολλέγιο» σε σχέση με άλλα. Στα μαθήματα εθνικής διαπαιδαγώγησης δεν ξεχνούν να μας αναφέρουν για την κόκκινη μηλιά και τον Παλαιολόγο που θα αναστηθεί για να πάρουμε τα πάτρια εδάφη πίσω, πλημμυρίζοντας στο αίμα τους Τούρκους. Οι ανεγκέφαλοι μαθαίνουν τους φαντάρους στο μίσος και στην εκδίκηση.

Οι μειονότητες φαντάρων λόγω προβλημάτων σωματικής ή ψυχολογικής φύσης γίνονται αντικείμενα κοροϊδίας και ρατσισμού από τους ίδιους τους φαντάρους και αξιωματικούς (φυσικά). Πολλοί φαντάροι προσπαθούν με δουλοπρέπεια να προσεγγίσουν αξιωματικούς από τους οποίους καθημερινά εξευτελίζονται. Καβγάδες μεταξύ τους για ξέστρωτα κρεββάτια, για άδειες και εξόδους, κατηγορούν ο ένας τον άλλον ξεχνώντας ποιοί τους τρομοκρατούν. Κάνουν ότι μπορούν, πολλοί γίνονται σφογγοκωλάριοι για μια έξοδο ή μια άδεια ή μια θέση σε κάποιο γραφείο. Παρόλα αυτά όμως ο ατομικός αγώνας κάποιων ενάντια στο στρατό, πάντα φέρνει μερικά αποτελέσματα. Η πληροφόρηση συνεχίζεται με διαφορετικό τρόπο. Υπάρχει μια διάχυτη ατμόσφαιρα φιλίας κάπως κλεισμένη που όλο και ξανοίγεται. Η αλληλεγγύη που συχνά τιμωρείται και δεν είναι σε στάδιο ανησυχητικό για τους βάνδαλους στρατιωτικούς πολλές φορές υπάρχει. Είναι δύσκολο βέβαια το να δημιουργήσει κανείς εστίες αντίστασης όμως δεν είναι ακατόρθωτο. Αρκετές φορές έχουν γίνει συζητήσεις με αφορμές, μέσα κι έξω από το στρατό. Δεν το κρύβουμε. Σκοπός μας είναι να μετατρέψουμε την υποχρέωση σε εξέγερση. Τη θητεία σε στάση. Θα φροντίσουμε για αυτό. Η δράση θα φέρει το αποτέλεσμα αργά ή γρήγορα. Πριν όμως από κάθε απορριπτική διάθεση σκεφτείτε: Σίγουρα οι σαρδέλες του μπακάλη είναι πιο νόστιμες από του δεκαενά;

Φωνή από το 1ο Τάγμα του 11ου Συντάγματος Πεζικού Τρίπολης

Υ.Γ.: Σας στέλνουμε μια μικρή οικονομική βοήθεια για τα έξοδα που προβλέπονται να υπάρχουν από τη δημιουργία της Ένωσης και του εντύπου της.

Το Ομοσπονδιακό πρόγραμμα των Δυτικογερμανών πράσινων

Εισαγωγή του Εκδότη

Το δυτικογερμανικό Κόμμα των Πράσινων είναι ένα σχετικά νέο κόμμα που συγχωνεύει πολλά «μερικά» κινήματα σε μια οργάνωση, συνδέει περιβατολόγους, φεμινίστριες, ανεξάρτητους αριστοτέτες, χριστιανικές ειρηνιστικές ομάδες, αντιπυρηνικές ομάδες, και ακόμα μερικούς Γερμανούς (πρώην) αναρχικούς, σε ένα πολιτικό κόμμα το οποίο προσπαθεί να ενώσει και να παράσχει κοινοβουλευτική φωνή σε αυτά τα ετερόκλητα αντιπολιτευτικά στοιχεία. Οι Δυτικογερμανοί Πράσινοι δημιούργησαν αίσθηση στους διεθνείς αριστεριστικούς κύκλους όταν κατάφεραν να κερδίσουν αρκετούς από τους Δυτικογερμανικούς ψήφους στις ομοσπονδιακές εκλογές (Μάρτης 1983) ώστε 28 Πράσινοι εκπρόσωποι να μπουν στο Γερμανικό Κοινοβούλιο, ενώ συνέχισαν να έχουν επιτυχία μέχρι τελευταία. Αυτό δεν ήταν κάποιο επουσιώδες κατόρθωμα για ένα, στο όνομα, ριζοσπαστικό κόμμα, χτισμένο σε μια πολύ δραστήρια και σχετικά αυτόνομη βάση. Παρόλα αυτά, όπως θα αναμενόταν με κάθε τέτοιο πρόταγμα, οι αντιπάσεις των πράσινων γίνονται όλο και πιο φανερές. Μια απόσταση έχει ήδη ανοίξει ανάμεσα στις κοινοβουλευτικές πιέσεις να γίνουν ένα «σοβαρό», επαγγελματικά εκπροσωπούμενο πολιτικό κόμμα, και τις ομάδες της βάσης οι οποίες έχουν περισσότερο ριζοσπαστικούς και μακροπρόθεσμους στόχους.

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

Εισαγωγή

Είμαστε η εναλλακτική λύση στα παραδοσιακά κόμματα. Δημιουργηθήκαμε από τη συγχώνευση πράσινων, πολυχρωματικών και εναλλακτικών λιστών και κομμάτων. Θεωρούμε τους εαυτούς μας συνδεδεμένους με όλους αυτούς που δουλεύουν μαζί στο νέο δημοκρατικό κίνημα: ομάδες για την προστασία της ζωής, φύσης και του περιβάλλοντος, πρωτοβουλίες πολιτών, το εργατικό κίνημα, χριστιανικές πρωτοβουλίες, ειρηνικά, γυναικεία κινήματα για την υπεράσπιση ανθρώπινων δικαιωμάτων και Τριτοκοσμικά κινήματα. Θεωρούμε τους εαυτούς μας μέρος του Κινήματος των Πράσινων σε όλο τον κόσμο.

Τα κατεστημένα κόμματα στη Βόννη συμπεριφέρονται σαν να ήταν δυνατή μια απεριόριστη ανάπτυξη της Βιομηχανικής παραγωγής πάνω στον περιορισμένο χώρο του πλανήτη Γη. Σαν αποτέλεσμα, μας οδηγούν στο ανέλπιδο δόλλημα, ή πυρηνικό κράτος ή πυρηνικός πόλεμος, Hattisburg ή Hiroshima, όπως και οι ίδιοι παραδέχονται. Η παγκόσμια οικολογική κρίση γίνεται κάθε μέρα οξύτερη: οι πρώτες ύλες σπανίζουν, το ένα σκάνδαλο δηλητηρίων ακολουθεί το άλλο, ολόκληρα είδη ζώων εξοντώνονται, είδη του φυτικού κόσμου εξαφανίζονται. Τα ποτάμια και οι ωκεανοί μετατρέπονται σε υπόνομους, οι άνθρωποι απειλούνται με πνευματική και ψυχική ατροφία στο μέσο της ύστερης βιομηχανικής και καταναλωτικής κοινωνίας, και ακόμα, φορτώνουμε τις μελλοντικές γενιές με μια θανατηφόρα κληρονομιά.

Η καταστροφή της ίδιας της βάσης της ζωής και εργασίας, η κατάρρευση των δημοκρατικών δικαιωμάτων, έχουν φτάσει σε τέτοιο απειλητικό επίπεδο ώστε να κάνουν αναγκαία μια θεμελιώδη εναλλακτική λύση στην οικονομία, πολιτική και κοινωνία. Γι' αυτό και το δημοκρατικό κίνημα πολιτών ξεπήδησε αυθόρμητα. Χιλιάδες από Πρωτοβουλίες Πολιτών σχηματίστηκαν, προωθώντας δυναμικές διαδηλώσεις ενάντια στη δημιουργία πυρηνικών εργοστασίων γιατί οι κίνδυνοι που περικλείουν αποκλείουν υπεκφυγές, αλλά γιατί και τα ραδιενεργά κατάλοιπα δεν μπορούν να εναποθεθούν αλλού. Αυτές οι Πρωτοβουλίες Πολιτών ξεπήδησαν ακόμα ενάντια στην ερμώωση της Φύσης, στο ταμπεντάρισμα της επαρχίας, και στις αιτίες και συνέπειες μιας κοινωνίας, που καταναλώνει και πετάει, και που η ίδια έγινε κίνδυνος για τη ζωή.

Μια ριζοσπαστική αναδιοργάνωση της κοντόφθαλμης οικονομικής ορθολογικότητας μας είναι ουσιώδης. Δεν δεχόμαστε ότι η τωρινή οικονομία της σπατάλης προάγει την ευτυχία και στο πλήρωμα της ζωής. Τουναντίον. Οι άνθρωποι γίνονται όλο και περισσότερο ταρραγμένοι και ανελύθητοι. Μόνο όταν απελευθερωθούμε από την υπέρμετρη αξία που δίνεται στο υλικό επίπεδο ζωής, μόνο όταν καταστήσουμε την προσωπική εκπλήρωση δυνατή, τότε μόνο οι παραγωγικές δυνάμεις θα ελευθερωθούν για να μετασχηματίσουν τη ζωή πάνω σε μια οικολογική βάση.

Θεωρούμε αναγκαίο να συμπληρώσουμε τη δουλειά έξω από το Κοινοβούλιο με δουλειά στα Δημοτικά Συμβούλια, στις Ομοσπονδιακές Βουλές και στην Bundestag. Εκεί ζητάμε να δημιουργήσουμε την συνειδητοποίηση και αποδοχή των πολιτικών εναλλακτικών λύσεων μας. Με αυτό τον τρόπο θα διανύσουμε ευρύτερες δυνατότητες για τις πρωτοβουλίες των πολιτών ώστε να πραγματώσουν τις επιθυμίες και ιδέες τους.

Οι πράσινες, οι πολύχρωμες και εναλλακτικές λίστες είχαν τις πρώτες εκλογικές επιτυχίες τους. Ο όρος του 5% και άλλα δεινά δεν μπορούν να τους κρατήσουν πίσω πια. Δεν θα συμμετάσχουμε σε μια κυβέρνηση που

Σημειώσεις

Για να δείξουμε καλύτερα τις συγκλήσεις καθώς και τις αποκλίσεις μεταξύ του προγράμματος των Πράσινων και μιας ριζοσπαστικής αναρχικής προοπτικής μια σειρά από άρθρα στο περιθώριο από τον Ley Chernyi συνοδεύουν το κείμενο, δημοσιευμένα στο περιοδικό Anarchy

Σημειώσεις

Εδώ, οι Πράσινοι θέλουν πιθανά να πουν ότι είναι το εναλλακτικό κόμμα σε αντίθεση με τα παραδοσιακά, επειδή έτσι και αλλιώς μη-κομματικές εναλλακτικές λύσεις συνεχίζουν να υπάρχουν.

Όπως συνήθως, όταν μια ομάδα αυτού του τύπου κάνει τέτοιους ισχυρισμούς, είναι συνήθως πιο σωστό να λεχθεί ότι είναι «μια» εναλλακτική λύση παρά να γίνει προσπάθεια να εξαφανισθούν όλες οι άλλες εναλλακτικές λύσεις (κομματικές ή όχι).

«Η κατάρρευση των δημοκρατικών δικαιωμάτων» στη Γερμανία όπως και στις υπόλοιπες βιομηχανικές χώρες είναι μια αποπροσανατολιστική έννοια καθόσον αυτά τα «δικαιώματα» ήταν πάντοτε μέχρι τώρα επουσιώδη για όλους εκτός των πλουσίων και ισχυρών. Η αστική φιλελεύθερη δημοκρατική παράδοση ποτέ δεν ισχυρίστηκε ότι δεσμεύεται για γνήσια και άμεση δημοκρατία — η προϋπόθεση κάθε ουσιαστικού «δημοκρατικού δικαιώματος». Παρόλα αυτά, οι πρόσφατες επιθέσεις στα εναπομείναντα δικαιώματα, τα οποία είναι και τα πιο ουσιαστικά, (όπως είναι η ελευθερία λόγου και συνάθροισης), πραγματικά απειλούν το ενδεχόμενο μιας ποιοτικής αλλαγής από μια αυταρχική ψευδο-δημοκρατία σε σχήματα καθαρά αντιδημοκρατικά, και τελικά ολοκληρωτικά.

Οι αναρχικοί είμαστε πολύ φιλόποτοι για όσα αυτοονομάζουμε ριζοσπαστικά κινήματα, ΕΚΟΥΣΙΑ παίρνουν μέρος σε κοινοβουλευτικές δραστηριότητες. Αυτές οι δραστηριότητες εγκυμονούν έναν μεγάλο κίνδυνο μας, τελικά, καταστολής των πιο ριζοσπαστικών τάσεων της

συνεχίζει τη διαδικασία της καταστροφής. Αλλά, θα προσπαθήσουμε να κερδίσουμε την υποστήριξη για την προώθηση των στόχων μας ακόμα και από παραδοσιακά κόμματα, και θα ψηφίσουμε προτάσεις άλλων κομμάτων που εναρμονίζονται με τους στόχους μας.

Ενάντια στην μονοδιάστατη πολιτική της αυξανόμενης παραγωγής εμείς προβάλλουμε μια παγκόσμια σύλληψη. Η πολιτική μας αφενός κυριαρχείται από μακροπρόθεσμες συλλογιστικές και αφετέρου καθοδηγείται από τέσσερις βασικές αρχές: είναι οικολογική, κοινωνική, ριζικά δημοκρατική και μη βίαση.

βάσης της οργάνωσης. Δυστυχώς, αλλά ρεαλιστικά, είναι πιθανά μόνο θέμα χρόνου προτού το κοινοβουλευτικό τμήμα επιτύχει την «κοοπτασία» του κόμματος με την απομάκρυνσή του από τα περισσότερο ριζοσπαστικά στοιχεία της εξωκοινοβουλευτικής του βάσης.

Οικολογική

Δεδομένων των νόμων της φύσης, και ειδικά γνωρίζοντας ότι μια απεριόριστη ανάπτυξη είναι αδύνατη σε ένα πεπερασμένο σύστημα, η οικολογική πολιτική σημαίνει το να κατανοήσουμε ότι εμείς και το περιβάλλον μας είμαστε μέρος της φύσης. Η ανθρώπινη ζωή, επίσης, είναι εμπλεγμένη στα κυκλώματα του οικοσυστήματος: επεμβαίνουμε επάνω του με τις πράξεις μας και αυτό αντιδρά πίσω σε μας. Δεν πρέπει να καταστρέψουμε την σταθερότητα του οικοσυστήματος.

Ειδικότερα, μια οικολογική πολιτική υποδηλώνει μια σφαιρική απόρριψη μιας οικονομίας που βασίζεται στην εκμετάλλευση και την αχαλίνωτη λεηλασία του φυσικού πλούτου και των πρώτων υλών, όπως και μια αποχή από την καταστροφική επέμβαση στα κυκλώματα του φυσικού οικοσυστήματος. Είναι η πεποίθησή μας ότι η εκμετάλλευση και της φύσης και των ανθρώπων μπορεί να αντιμετωπισθεί από τους ανθρώπους, με σκοπό την απόκρουση μιας οξυτάτης και σοβαρής απειλής για τη ζωή.

Η πολιτική μας είναι μια πολιτική ενεργούς συνεργασίας με τη φύση και τους ανθρώπους. Είναι περισσότερο επιτυχής σε αυτο-κυβερνούμενες και αυτόρκες οικονομικές και διοικητικές ενότητες, ενός ανθρώπινα ελέγξιμου μεγέθους. Θέτουμε ένα οικονομικό σύστημα προσανατολισμένο στις σημερινές ανθρώπινες ανάγκες και στις μελλοντικές γενιές, στην προστασία της φύσης και σε μια προσεκτική διαχείριση των φυσικών πηγών. Θέλουμε μια κοινωνία που είναι δημοκρατική και στην οποία οι σχέσεις μεταξύ ανθρώπων και φύσης διευθετούνται με αυξημένη συνειδητοποίηση.

Για να επιτευχθούν αυτές οι αλλαγές δεδομένων των κυρίαρχων συσχετισμών δύναμης, χρειαζόμαστε ένα πολιτικό κίνημα στο οποίο οι αλληλένδετες αξίες της ανθρώπινης αλληλεγγύης και δημοκρατίας θα είναι θεμελιώδεις, και το οποίο αποκηρύττει ολοκληρωτικά ένα τρόπο σκέψης που είναι προσανατολισμένος στην παραγωγή και ιεραρχούμενος από έναν θανατηφόρο ανταγωνισμό. Αυτές οι κοινωνικές και οικονομικές αλλαγές μπορούν να πραγματοποιηθούν μόνο δημοκρατικά και με την υποστήριξη της πλειοψηφίας του πληθυσμού.

Κοινωνική

Μια κοινωνική πολιτική πρέπει να στοχεύει στην εγκαθίδρυση ενός σταθερού κοινωνικού συστήματος. Πρώτα απ' όλα, το «κοινωνικό» έχει μια οικονομική διάσταση.

Διαμέσου της συνεχούς αύξησης των τιμών, και των κυβερνητικών πολιτικών της Φορολογίας και των επιδοτήσεων, οι διαφοροποιήσεις του εισοδήματος και του πλούτου οξύνονται ακόμα περισσότερο. Είμαστε ενάντιοι σε μια εργασιακή διαδικασία που άρχεται από την οικονομική δύναμη και που οδηγεί σε μια κατά-

Μια γνήσια οικολογική πολιτική που απορρίπτει «μια οικονομία που βασίζεται στην εκμετάλλευση και στην αχαλίνωτη λεηλασία του φυσικού πλούτου και των πρώτων υλών» θα απαιτούσε την κατάρρευση της ατομικής ιδιοκτησίας της γης, και της συνεπακόλουθης μεταχείρισης της γης σαν εμπόρευμα που ανταλλάσσεται και γίνεται αντικείμενο εκμετάλλευσης. Όμως, αυτό δεν φαίνεται να είναι η πρόθεση των Πράσινων. Αντί αυτού, η κύρια δύναμη της οικολογικής πολιτικής των Πράσινων φαίνεται να είναι η δημιουργία περισσότερων στρωμάτων συντονιστικής γραφειοκρατίας, μέσα και παραπλήσια των ήδη υπάρχοντων στρωμάτων. Η βασική διαφορά φαίνεται να είναι στη «συμμετοχική» φύση της προτασόμενης από τους Πράσινους γραφειοκρατίας. Δεν χρειάζεται να πούμε ότι αυτό δύσκολα αποτελεί μια ριζοσπαστική βάση για ουσιαστικές αλλαγές.

Η κοινωνική πολιτική των Πράσινων είναι τόσο συνεσταλμένη όσο και η οικολογική πολιτική είναι γραφειοκρατική. Φαίνεται να προτείνουν μόνο μια περιορισμένη μορφή «οικονομικής δημοκρατίας» η οποία θα άφηνε

συνέχεια από σελ. 6

σταση όπου μερικοί άνθρωποι μπορούν να αποφασίζουν όχι μόνο για τα προϊόντα της εργασίας αλλά και γι' αυτή την ύπαρξη πολλών περισσότερων ανθρώπων. Αυτό καταδειχτεί με την συνύπαρξη ανεργίας από τη μια μεριά και απανθρώπων συνθηκών διαβίωσης από την άλλη.

Η καταστροφή του ζωντανού περιβάλλοντος, οι ακόμα μεγαλύτερες αποστάσεις για τη δουλειά, η εμπορευματοποίηση του Ελεύθερου χρόνου και της απόλαυσης της φύσης, όλα αυτά οδηγούν σε μια αληθινή πτώχευση, παρά τις αυξημένες αποδοχές. Εκτός από τους χαμηλόμισθους αλλά θύματα είναι τα παιδιά, οι νέοι άνθρωποι οι γέροι και οι ανάπηροι.

Αυτοί οι εξαναγκασμοί της εκμετάλλευσης της αύξησης ξεπερνούν τόσο από την ανταγωνιστική οικονομία όσο και από τη συγκέντρωση της οικονομικής δύναμης στο κράτος και στα ιδιωτικά - καπιταλιστικά μονοπώλια με επιπτώσεις που απειλούν την πλήρη μόλυνση και καταστροφή της βάσης της ανθρώπινης ζωής. Εδώ είναι που η περιβαλλοντογική προστασία και το οικολογικό κίνημα συνδέονται με το εργατικό κίνημα και τα συνδικάτα. Υποστηρίζουμε τη μείωση των εργασιμών ωρών και ανθρώπινες εργασιακές συνθήκες.

Η οικολογική, οικονομική και κοινωνική κρίση μπορεί να αντιμετωπισθεί μόνο με την αυτο-διεύθυνση αυτών που την βιώνουν. Εφόσον είμαστε υπέρ της αυτοδιεύθυνσης και ελεύθερης προόδου κάθε ανθρώπου, και εφόσον θέλουμε οι άνθρωποι να φτιάχνουν όλοι μαζί αλληλέγγυα τη ζωή τους δημιουργικά, σε αρμονία με το φυσικό τους περιβάλλον, τις επιθυμίες και ανάγκες τους, και ελεύθεροι από εξωτερική απειλή, γι' αυτό παίρνουμε μια ριζική στάση απέναντι στα ανθρώπινα δικαιώματα και στα ευρύτερα δημοκρατικά δικαιώματα τόσο στο εξωτερικό όσο και εδώ στη χώρα μας.

Οι κοινωνικές συνθήκες γεννούν κοινωνική και πνευματική μιζέρια. Ειδικότερα, πολύ σκληρά χτυπημένα από αυτή την κατάσταση είναι μέρη του πληθυσμού στα οποία γίνονται διακρίσεις φυλής, κοινωνικής ομάδας θρησκείας και σεξουαλικότητας. Το κοινωνικό σύστημα γίνεται ολοένα και πιο ασταθές. Τα αποτελέσματα είναι αυξημένη εγκληματικότητα, μεγαλύτερα ποσοστά αυτοκτονιών, κατανάλωση ναρκωτικών και αλκοολισμός.

Αυτή η κοινωνική κατάσταση είναι επίσης προφανής και στο γεγονός των διακρίσεων ενάντια στις γυναίκες οι οποίες καταπιέζονται σχεδόν σε όλους τους τομείς της κοινωνίας.

Άμεση Δημοκρατία

Η πολιτική της άμεσης δημοκρατίας σημαίνει την αυξημένη πραγμάτωση της αποκεντρωμένης και άμεσης δημοκρατίας. Ξεκινάμε από την προϋπόθεση ότι η προτεραιότητα πρέπει πάντα να δίνεται στην απόφαση της Βάσης. Οι ελεγχόμενες και αποκεντρωμένες βασικές ενότητες (τοπικές, κοινότητες, περιφερειακές) θα πρέπει να έχουν ευρύτατη αυτονομία και δικαιώματα αυτοκυβέρνησης. Η άμεση δημοκρατία, παρόλα αυτά, απαιτεί συνδυασμένη οργάνωση και συντονισμό ώστε να μπορεί η οικολογική πολιτική να προταθεί στο επίπεδο της δημόσιας λήψης αποφάσεων ενάντια σε μια ισχυρή αντιπολίτευση. Σε όλους τους πολιτικούς χώρους υποστηρίζουμε την ιδέα της ενισχυμένης συμμετοχής των ανθρώπων, με την εισαγωγή στοιχείων άμεσης δημοκρατίας στη λήψη αποφάσεων για όλα τα μεγάλα θέματα περιφερειακού, κρατικού και ομοσπονδιακού χαρακτήρα.

τις θεμελιώδεις αρχές της καπιταλιστικής οικονομίας άθικτες (για παράδειγμα την ατομική ιδιοκτησία των μέσων κοινωνικής παραγωγής, το εκμεταλλευτικό σύστημα μισθωτής εργασίας, το θεσμό του χρήματος, τα συνδικάτα, τις αυταρχικές μορφές management κ.ά.). Όπως και στην οικολογική πολιτική των Πράσινων, υπάρχει και εδώ υπεροχή ρητορική, αλλά λίγες αποδείξεις για κάποια πρόθεση (ή έστω συνειδητοποίηση) να γίνουν θεμελιακές αλλαγές, αναγκαίες για να επιτευχθούν οι ωραίες ιδέες.

Αυτή η αναντιστοιχία, καθώς και όλες οι ομοιοπαθητικές τάσεις που ενθαρρύνονται από τον κοινοβουλευτικό προσανατολισμό των Πράσινων, πιστοποιούν την τελική αποτυχία τους.

Η θέση των Πράσινων στο θέμα της άμεσης δημοκρατίας, με τον ίδιο τρόπο, πολύ απέχει από τον γνωστό ριζοσπαστισμό, εάν και προχωράει όσο θα μπορούσε κάποιος να περιμένει από την εσωτερική οργανωτική δημοκρατία ενός πολιτικού κόμματος. Στο επίπεδο της δημόσιας λήψης αποφάσεων μόνο «στοιχείο» άμεσης δημοκρατίας θα εισαχθούν. Δεν υπάρχει καμιά δέσμευση για να αντικατασταθούν οι θεσμοί (οικονομικοί και πολιτικοί) έμεσης λήψης αποφάσεων, που ήδη υπάρχουν από ένα σύστημα άμεσης δημοκρατίας. Μη έχοντας την πολιτική βούληση να κάνουν αυτή την θεμελιακή αλλαγή, περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη αδυναμία στο πρόγραμμα αυτό σημαίνει ότι η πρωταρχική λειτουργία των Πράσινων θα παραμείνει το καναλιζάρισμα της ριζοσπαστικής δυσφορίας σε ασφαλή ρεφορμιστικά αιτήματα.

Η εσωτερική οργανωτική ζωή μας και η σχέση μας με τους ανθρώπους που μας υποστηρίζουν με την ψήφο τους είναι διαμετρικά αντίθετη από εκείνη των κατεστημένων κομμάτων στη Βόννη. Αυτά τα κόμματα δεν είναι ούτε ικανά ούτε θέλουν να παραδεχθούν νέες αντιμετώπισεις των προβλημάτων και νέες ιδέες, αλλά ούτε και τα ενδιαφέροντα του δημοκρατικού κινήματος. Εξ αιτίας αυτού του γεγονότος αποφασίσαμε να σχηματίσουμε μια νέου τύπου κομματική οργάνωση, οι βασικές δομές της οποίας δημιουργήθηκαν με έναν αποκεντρωτικό και άμεσα δημοκρατικό τρόπο· πράγματι, τα δυο αυτά πράγματα δεν μπορούν να διαχωριστούν. Ένα κόμμα που δεν θα είχε αυτή τη δομή δεν θα ήταν σε θέση, με πειστικό τρόπο, να ακολουθήσει μια οικολογική πολιτική στο πλαίσιο της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας. Σχετικά με αυτό, η κεντρική ιδέα είναι ο συνεχής έλεγχος των κομματικών, των αντιπροσώπων και των θεσμών από τα μέλη της βάσης (για παράδειγμα, με δημοσιότητα και χρονικούς περιορισμούς), καθώς και η δυνατότητα αντικατάστασης οποιαδήποτε ώρα, έτσι ώστε να γίνουν η οργάνωση και η πολιτική διαφανείς σε όλους και παράλληλα να αντιμετωπιστεί η αποστασιοποίηση των ατόμων από τη βάση τους.

Μη - βία

Στοχεύουμε σε μια κοινωνία χωρίς βία, στην οποία η καταπίεση ανθρώπου από άνθρωπο θα έχει καταργηθεί. Η πρώτη αρχή μας είναι ότι οι άνθρωποι σκοποί δεν μπορούν να επιτευχθούν με απάνθρωπα μέσα.

Η μη-βία θα πρέπει να κυριαρχήσει μεταξύ των ανθρώπων χωρίς εξαίρεση, μεταξύ κοινωνικών ομάδων και μέσα σε ολόκληρη την κοινωνία, καθώς και μεταξύ πληθυσμιακών ομάδων και εθνών.

Η αρχή της μη-βίας δεν επηρεάζει την θεμελιώδη αρχή της αυτο-άμυνας και περικλείει την κοινωνική αντίσταση στις διάφορες μορφές της. Μακροπρόθεσμα η αντίσταση μπορεί να επιτευχθεί με τον πιο αποτελεσματικό τρόπο μόνο με έναν κοινωνικό τρόπο, όπως δείχνει το παράδειγμα του αντιπυρηνικού κινήματος. Είμαστε επίσης ριζικά αντίθετοι με την χρησιμοποίηση βίας μεταξύ χωρών σε καταστάσεις πολέμου.

Σαν αποτέλεσμα, προτάσουμε μια ενεργητική ειρηνική πολιτική στις διεθνείς σχέσεις. Αυτό σημαίνει ότι αντιτασόμαστε στην κατοχή χωρών και στην καταπίεση εθνικών ομάδων, και υποστηρίζουμε την ανεξαρτησία και αυτονομία αυτών των ομάδων σε όλες τις χώρες. Η ειρήνη είναι αλληλένδετη με την ανεξαρτησία των χωρών και την ύπαρξη δημοκρατικών δικαιωμάτων. Ο διεθνής αφοπλισμός είναι μια επιταγή. Τα πυρηνικά, βιολογικά και χημικά όπλα πρέπει να καταστραφούν σε παγκόσμια κλίμακα, και τα στρατεύματα σε οποιοδήποτε κατεχόμενο έδαφος πρέπει να αποσυρθούν.

Η μη-βία δεν αποκλείει ενεργητική κοινωνική αντίσταση, και έτσι δεν σημαίνει παθητικότητα. Η αρχή της μη-βίας σημαίνει ότι η αντίσταση στα κυβερνητικά μέτρα δεν είναι μόνο νόμιμη σε ορισμένες καταστάσεις, αλλά μπορεί να είναι και ουσιαστική όταν οι άνθρωποι πρόκειται να υπερασπίσουν τα ζωτικά συμφέροντά τους ενάντια σε μια εξουσία που ξεφεύγει τον έλεγχό τους (για παράδειγμα, καταλήψεις, μπλοκάρισμα της κυκλοφορίας, παρεμπόδιση των τροχοφόρων).

Μετάφραση από Anarchy

Θεωρητικά, πολλοί λίγοι άνθρωποι θα αρνιόντουσαν μια «μη-βία» κοινωνία. Και όμως, η πραγματικότητα πάντα επεμβαίνει σε αυτά τα ονειροπολήματα. Ενάντια σε κάθε εξορρολογισμό των φιλοσόφων, η πολιτική εξουσία και η πολιτική νομοποίηση είναι στην ουσία πάντα βασισμένες στη βία και στην απειλή βίας.

Δεν υπάρχει, αλλά ούτε και θα υπάρξει ποτέ μη-βία πολιτικό κράτος. Η ίδια η έννοια είναι σχήμα οξύμωρο. Έως ότου οι ειρηνιστές αντιμετωπίσουν αυτό το γεγονός, η ηθικίζουσα ρητορική τους θα παραμείνει μια υποκριτική μάσκα για την έμμεση υποστήριξή τους στη βία της ιεραρχικής και αυταρχικής θεσμημένης κοινωνίας και θεσμών όπως το κράτος.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ! ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ!

Αύριο 22 του Απριλίου θα δικαστούν 7 αναρχικοί εργάτες επειδή αγωνίστηκαν ενάντια στην εκμετάλλευση του ανθρώπου από άνθρωπο και του ανθρώπου από το κράτος.

Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης συνεχίζουν να αποσιωπούν την παρουσία αναρχικών εργατών στις ισπανικές φυλακές όπως και στην εποχή του φρανκισμού.

Μέσα σε ένα κράτος που επιτρέπει και υποθάλλει την παρουσία 3.000.000 ανέργων, 8.000.000 ζητιάνων και εκατοντάδων χιλιάδων «μετανοούντων» εργατών (γιατί πολλοί βρέθηκαν στα πρόθυρα να χάσουν τη δουλειά τους), δεν υπάρχει κανείς άξιος να κρίνει κανέναν και ακόμα λιγότερο κάποιους εργάτες που το μοναδικό που έκαναν ήταν να επαναστατήσουν ενάντια στην αδικία και να καταγγείλουν την κατάσταση της εκμετάλλευσης μέσα στην οποία είναι βυθισμένη η κοινωνική ζωή στην Ισπανία.

Ήδη δεν αρκούν μόνο στο να μας απολύουν από τη δουλειά ούτε στο να μας τιμωρούν όταν η δυσαρέσκεια εκφράζεται δημόσια. ΘΕΛΟΥΝ ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΣ ΣΤΕΡΗΣΟΥΝ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΟΥΜΕ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΑΔΙΚΙΑ! ΑΡΚΕΤΑ!

Η επιτροπή βοήθειας και αλληλεγγύης στους αναρχικούς κρατούμενους καλεί σε αλληλεγγύη των εργατών που θα δικαστούν στο AUDENCIA NACIONAL (εθνικό δικαστήριο), στη Μαδρίτη μέρα 22.4.87 στις δέκα το πρωί, έτσι ώστε αυτή η αλληλεγγύη να εκφραστεί για το σύνολο των αναρχικών κρατούμενων.

ΣΗΜΕΡΑ ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΙ 7 ΕΡΓΑΤΕΣ!
ΑΥΡΙΟ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΕΣΥ!

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ, ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ!

C.A.S.P.A

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Μετά από τέσσερα χρόνια «σοσιαλιστικής» διακυβέρνησης οι αυθεντικοί μαχητές της ελευθερίας εξακολουθούν να βρίσκονται στη φυλακή. Αν και τα αποκαλούμενα μέσα επικοινωνίας το αποσιωπούν, η καταστολή ενάντια στο αυτόνομο κίνημα συνεχίζει με την ίδια ένταση όπως στα πιο σκοτεινά χρόνια του φρανκισμού. Προς το παρόν, είκοσι κρατούμενοι αναρχικοί υποφέρουν από τη στέρηση της ελευθερίας τους στις «δημοκρατικές» φυλακές του PSOE (Sosialistik?o K?omma Ispan?iaw), σ' αυτούς πρέπει να προσθέσουμε τους πολλούς αυτόνομους που είναι προσωρινά μόνο ελεύθεροι περιμένοντας την απόφαση εναντίον τους και την ποινή του εισαγγελέα.

Οι φυλακισμένοι αναρχικοί δεν είναι βίαια άτομα ούτε είναι τρομοκράτες. Είναι εργαζόμενοι που μάχονται ενάντια στην εκμετάλλευση και στη δυνάστευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Καλούμε όλους τους εργαζόμενους της βιομηχανίας, της υπαίθρου, των υπηρεσιών, όλους τους φοιτητές, τις γυναίκες και το λαό γενικότερα, να κινητοποιηθούν και να πολεμήσουν για ΑΜΝΗΣΤΕΙΑ για τους αναρχικούς κρατούμενους και για όλους τους κρατούμενους πολιτικούς και κοινωνικούς (ποινικούς).

ΟΛΙΚΗ ΑΜΝΗΣΤΕΙΑ!
ΚΑΤΩ ΤΑ ΤΕΙΧΗ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ!

Επιτροπή υποστήριξης και αλληλεγγύης στους κρατούμενους αναρχικούς

C.A.S.P.A.

ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΗΝΩΜΕ- ΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Πεμπτοσύα του ολοκληρωτικού ελέγχου δεν είναι μόνο η καταστολή, η εγκαθίδρυση μονοκομματικού Κράτους ή δικτατορίας, ή ακόμα η απαγόρευση όλων των μορφών ανοιχτής διαφωνίας. Είναι όταν ένα κράτος μπορεί να περηφανεύεται για τον ολοκληρωτικό έλεγχο και τη γνώση όλων εκείνων που μπορούν, βασικά, να γίνουν γνωστά για κάθε άτομο που ζει μέσα στην κοινωνία. Πληροφορίες για το ποιο είμαστε, που ζούμε (ή ζούσαμε) τις οικονομικές μας συναλλαγές, λεπτομέρειες για την εργασία μας ή την έλλειψη της, τις μετακινήσεις μας μέσα στη χώρα και έξω απ' αυτή, και για το ποια είναι τα άτομα που συναναστρεφόμαστε — με άλλα λόγια, όλες οι σημαντικές προσωπικές λεπτομέρειες που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τον αυστηρότερο έλεγχο του τρόπου ζωής μας και τον περιορισμό όποιων ελευθεριών έχουμε.

Για να πάρει το κράτος τέτοιες πληροφορίες δεν απαιτείται, οπωσδήποτε, μαζική επιτήρηση, αλλά μόνο συνεργασία (κάτι που ήξερε πολύ καλά η Γκεστάπο). Και όταν οι περισσότερες απ' αυτές τις πληροφορίες είναι πια γνωστές, είναι απλά υπόθεση διαβίβασης αυτών των πληροφοριών, για να επιβεβαιωθούμε ότι η διαχείριση αυτών των πληροφοριών συντονίζεται για το συμφέρον του κρατικού ελέγχου.

Στη Βρετανία τέτοιες πληροφορίες, απαραίτητες για το Κράτος είναι ήδη γνωστές: του τις έχουμε, ήδη, δώσει. Από τη γέννηση κι ακριβώς μέχρι το θάνατο προμηθεύουμε πληροφορίες για το άτομό μας.

Μερικές φορές το να αποκρύβεις πληροφορίες σημαίνει ότι ρισκοκινδυνεύεις πιθανές τιμωρίες, μερικές φορές σημαίνει ότι δεν μπορούμε να βρούμε δουλειά ή να σπουδάσουμε. Τελικά, 99% από μας, με τη θέλησή μας, δίνουμε τις πληροφορίες που μας ζητούνται.

Η γνώση είναι δύναμη, κι όταν αυτές οι πληροφορίες γίνονται διαθέσιμες σ' όλες τις υπηρεσίες και τα υπουργεία της τοπικής και της κεντρικής κυβέρνησης (και στους οργανισμούς του ιδιωτικού τομέα) τότε πρέπει να αρχίζουμε να στενοχωριόμαστε. Όταν οι πληροφορίες είναι διαθέσιμες, επίσης, στις υπηρεσίες της αστυνομίας και ασφάλειας, που είναι αναπόσπαστα τμήματα της κρατικής μηχανής, τότε χρειάζεται να κάνουμε αποφασιστικά βήματα για ν' αλλάξουμε την κατάσταση.

Μόλις έχει κυκλοφορήσει ένα βιβλίο που εξετάζει μερικά απ' αυτά τα ζητήματα και δίνει λεπτομερείς πληροφορίες για τα υπάρχοντα συστήματα ανταλλαγής πληροφοριών και για προγράμματα που κάνουν αυτά τα συστήματα πιο αποδοτικά. Το βιβλίο — *On the Record των Duncan Campbell και Stere Connor* — ασχολείται με τον εξοπλισμό με κομπιούτερ των κυβερνητικών κέντρων πληροφοριών, τη νέα τεχνολογία επιτήρησης, σε σχέση με τον έλεγχο των πληροφοριών και αποκαλύπτει πως, οι φαινομενικά, διαφορετικές και, μερικές φορές «άσχετες» υπηρεσίες του κράτους, στην ουσία, σχεδόν συνεργάζονται, τουλάχιστο στο πεδίο της τεχνολογίας της πληροφορικής.

ΠΑΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ

Η διαδικασία της ανταλλαγής πληροφοριών για μας από τις κρατικές υπηρεσίες, που τις κρατούν σε ανάλογα αρ-

χεία, συνεχίζεται για όσο διάστημα υπάρχει ανάγκη αυτής της συνεργασίας. Στην πράξη, όμως, αυτή η συνεργασία υπόκειται στις συνθήκες αποτυχίας κάθε γραφειοκρατίας που αποπειράται να αποθηκεύσει, καταγράφει και επεξεργαστεί μεγάλους αριθμούς πληροφοριών. Έλλειπείς φάκελοι, ανακριβή έγγραφα και ο απαιτούμενος χρόνος και τα έξοδα που συνεπάγεται η μετάδοση των πληροφοριών και ο συντονισμός τους έχουν καταφέρει και τους μπερδεύουν.

Οι περισσότεροι από μας, για παράδειγμα, έχουμε την εμπειρία: «Χρησιμοποίησε το σύστημα ενάντια στον ίδιο του τον εαυτό». Ήταν, επίσης, δυνατό να βρεις δουλειά χρησιμοποιώντας πλαστές συστατικές επιστολές, και είναι

κοινός τόπος ότι οι άνθρωποι μπορούν να αποφεύγουν να πληρώνουν μεγάλα χρέη, να καταχρώνται από πιστωτικές εταιρείες, να παίρνουν δάνεια με διαφορετικά ονόματα, να κρύβουν την πραγματική τους ταυτότητα κ.λ.π. Το μέγεθος της γραφειοκρατίας που επιχειρεί να ελέγξει την κατάσταση, τείνει να δουλεύει για το συμφέρον μας, αν ξέραμε πως να χειριστούμε τα πράγματα.

Αλλά, σύμφωνα με τους Campbell και Connor όλ' αυτά πρόκειται ν' αλλάξουν. Έχουν ενδείξεις που δηλώνουν ότι ένα πρόγραμμα, βρίσκεται για τα καλά, σε εξέλιξη το οποίο θα λογικοποιήσει και θα επεκτείνει τις δυνατότητες συλλογής πληροφοριών που έχει το κράτος στη διάθεσή του.

Ούτε και πρόκειται για απλά υποθετικό ενδεχόμενο. Τα προγράμματα είναι, ήδη, σε εφαρμογή, δοκιμαστικά και μερικά σχεδόν έχουν ολοκληρωθεί. Αλλά, για να καταλάβουμε πως γίνονται αυτά τα προγράμματα, πρώτα, είναι σημαντικό για μας, να δούμε πως έχει τεθεί η βάση για συντονισμένο έλεγχο των πληροφοριών, πως γίνεται η ανταλλαγή των σχετικών πληροφοριών, και σε ποιο βαθμό, οι κρατικές υπηρεσίες ήδη χρησιμοποιούν τέτοια συντονισμένη πληροφόρηση για τον περιορισμό της ελευθερίας μας.

Η ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ, ΣΗΜΕΡΑ

Οι Campbell και Connor επεξηγούν τους τρόπους, με τους οποίους οι κρατικές υπηρεσίες (και οι υπηρεσίες του ιδιωτικού τομέα) ανταλλάσσουν πληροφορίες, με τη βοήθεια ενός σύνθετου διαγράμματος.

Το διάγραμμα δείχνει μεγάλες «τράπεζες» στοιχείων οι περισσότερες από τις οποίες, τώρα εξοπλίζονται με κομ-

πιότερ. Δείχνει, πού, η μετάδοση των πληροφοριών με τη βοήθεια των χειριών, είναι ακόμα κανόνες.

Μ' αυτή την έννοια, το διάγραμμα, ακριβώς αποδίδει, την σημερινή κατάσταση του παιγνιδιού.

Όλες οι υπηρεσίες που αναφέρουν, διατηρούν αρχεία. Μερικές απ' αυτές οργανώνουν τεράστια κέντρα που καλύπτουν πολύ λεπτομερείς πληροφορίες για ολόκληρα τμήματα του πληθυσμού. Μερικές, διατηρούν αρχεία που καλύπτουν ακόμα κι ολόκληρο τον πληθυσμό. Για πολλές υπηρεσίες, οι πληροφορίες που συσσωρεύουν, διπλασιάζονται σε άλλα — αρχεία και επομένως μπο-

σε άλλα — αρχεία και επομένως μπο-

ρούν να επαληθευτούν. Εκεί όπου, δε μπορεί να γίνει έλεγχος για το διπλασιασμό τους, μπορεί να προστεθεί απλή διακλάδωση και ύστερα να συμπληρωθούν τα κενά.

Η ποιότητα και η ακρίβεια των πληροφοριών που συγκεντρώνονται, εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό, από το επίπεδο της συνεργασίας που εφαρμόζεται.

Αυτό ποικίλει από υπηρεσία σε υπηρεσία και, όπου η συνεργασία δεν είναι σπάνια ανάμεσα στις υπηρεσίες, η πληροφορία που ζητείται μπορεί να δοθεί από άλλες, μέσω μιας υπηρεσίας που μπορεί να λειτουργεί σαν σύνδεσμος. Η χρήση των χειριών στον έλεγχο, κατάφερνε να παρακωλύει τη διαδικασία. Αλλά με τη χρήση των κομπιούτερ όλα αυτά έχουν αλλάξει. Ακόμα κι έτσι, ορισμένες υπηρεσίες έχουν πάντα διατηρήσει στενές σχέσεις με άλλες υπηρεσίες, και έχουν πετύχει να συνεργάζονται στην ανταλλαγή πληροφοριών, παραβλέποντας τις ατέλειές της μέσω χειριών — ανταλλαγής πληροφοριών και τα λάθη που μπορεί να γίνουν.

Το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Ασφάλισης και το Υπουργείο Εργασίας έχουν διατηρήσει μια όμορφη σχέση από παλιά. Το ίδιο και η Αστυνομία με το Κέντρο Έκδοσης Αδειών κυκλοφορίας οχημάτων και Διπλωμάτων Οδηγών. Αλλά αυτό είναι μόνο η κορυφή του παγόβουνου.

ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΑΡΧΕΙΑ

Το DHSS επίσης διαχειρίζεται τους φακέλους των Κεντρικών καταλόγων Εθνικής Ασφάλισης. Το αρχείο των Κεντρικών καταλόγων του DHSS, (που βρίσκεται σ' ένα συγκρότημα κτιρίων στην Washington, Tyne & Wear) έχει συνολικά 54 εκατομμύρια φακέλους καταχωρημένους και συνδεδεμένους σε 140 τερματικά. Αυτό, με τη σειρά του συνδέεται με το αρχείο του Εθνικού Συστή-

ματος Ασφάλισης που υπάρχει στο Newcastle και έχει 52 εκατομμύρια φακέλους καταχωρημένους.

Το DHSS είναι υπεύθυνο και για άλλα αρχεία, συμπεριλαμβανομένου του Εθνικού Συστήματος Επιδότησης Ανέργων, το οποίο έχει δυο πλήρως εξοπλισμένα με κομπιούτερ κέντρα συλλογής στοιχείων στο Λίβινγκστον και στο Ρίντιγκ. Τα τοπικά κομπιούτερς και του NUBS και του DHSS συνδέονται, με τερματικά, με την Υπηρεσία Επιδότησης Ανέργων. Το NUBS έχει άμεση σύνδεση με τα αρχεία της Υπηρεσίας Φορολογίας, εισοδήματος που βρίσκονται στο Telford, Peterborough, West By - Fleet και Llanishen. Οι πληροφορίες της PAYE συγκρίνονται με τις πληροφορίες που δίνουν οι εργοδότες πολλές από τις οποίες γίνονται σήμερα με ηλεκτρονική καταγραφή.

Όσο για τον Ιδιωτικό Τομέα, αναγκαίες πληροφορίες ζητούνται από τις Τράπεζες και τις Πιστωτικές και Εμπορικές εταιρίες κατευθείαν από τους εργοδότες. Αυτές οι πληροφορίες, μπορούν, αν χρειαστεί, να επαληθευτούν με τη βοήθεια εγγυητριών πιστωτικών εταιρειών. Όμως υπάρχει σήμερα, η εμφάνιση εταιριών συγκέντρωσης πληροφοριών που αναγγέλλει μια νέα γενιά συγκέντρωσης πληροφοριών, με επίκεντρο ιδιαίτερα μια εταιρία, την CCN Systems PLC, στην οποία οι Campbell και Connor αναφέρονται λεπτομερώς και που ο υπο-γραφών είχε κάποτε την ευκαιρία (κάνοντας ψεύτικη αίτηση / συνέντευξη για δουλειά) να εξετάσει τη λειτουργικότητα τους από πρώτο χέρι.

Η CCN Systems είναι μια εταιρεία με έδρα το Nottigham, που φυλάει τις έρευνες της σαν να επρόκειτο για το Fort Knox. Είναι περήφανη για το μεγαλύτερο και πληρέστερο αρχείο της, στον ιδιωτικό τομέα. Τα στοιχεία της, στην πραγματικότητα, γεμίζουν φακέλους που τηρούνται για κάθε οικογένεια, στη χώρα. Αυτά τα στοιχεία, με τη σειρά τους, πουλιούνται, μέσω της σύνδεσής VDU, σε πελάτες. Αυτό που κάνει η CCN, είναι, απλά, να αντιπαραβάλλει πληροφορίες που παρέχονται από ποικίλες πηγές, να τις επαληθεύει και να τις αποθηκεύει για οποιαδήποτε χρήση. Όλες οι καταχωρήσεις μεταδίδονται σύμφωνα με τον ταχυδρομικό κώδικά (έναν ολοκληρωμένο κατάλογο του Ταχυδρομικού κώδικά, δίνεται από την Ταχυδρομική Υπηρεσία). Στις πηγές Πληροφοριών περιλαμβάνονται οι Εκλογικοί Κατάλογοι (ανοιχτοί στον καθένα), υπηρεσίες Δανειοδότησης, τα Τοπικά Δικαστήρια τα οποία δικάζουν τους παραβάτες), υπηρεσίες με Λίστες Καταναλωτών κ.τ.λ.

Η CCN καυχείται ότι μπορεί να δώσει πληροφορίες για το που μένει κάποιος, πόσο καιρό μένει εκεί, την οικονομική κατάσταση των κατοικιών κ.τ.λ. Υποστηρίζει επίσης, ότι ο «καταναλωτικός τρόπος ζωής» των κατοίκων μπορεί να επιβεβαιωθεί, συγκρίνοντας τα στοιχεία της με σύνδεση με τα στοιχεία που παρέχονται μέσω του ACORN — ένα σύστημα που έχει επινοηθεί από μια οργάνωση μάρκετινγκ για να ταξινομήσει τις γειτονιές σύμφωνα με τον τύπο οικοδόμησης, σε σχέση με πληροφορίες που συγκεντρώνονται για τις καταναλωτικές συνήθειες όπως τις παρέχουν οι Ταχυδρομικές Υπηρεσίες κ.τ.λ.

Η CCN χρησιμοποιείται από οργανισμούς του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, σαν ένα μέσο εξακρίβωσης γνωστών πληροφοριών και για τη συμπλήρωση φακέλων.

Οι Εκλογικοί Κατάλογοι, συμπληρώνονται, φυσικά, εκβιαστικά, (αν εντοπιστείτε, και αποδειχτεί ότι δεν το έχετε δηλώσει, μπορεί να φάτε πρόστιμο). Σήμερα, δεν χρησιμοποιείται μόνο, για να προμηθεύει πληροφορίες σε κάθε εί-

δους εταιρείες του ιδιωτικού τομέα, αλλά αποτελούν τη βάση για την καθιέρωση αρχείων από τα Πολιτικά Κόμματα, ικανά να καθορίσουν ποιοι τομείς του Εκλογικού Σώματος μπορούν ν' αποτελέσουν στόχο (για άμεση ταχυδρομική επικοινωνία, κ.τ.λ.).

Ίσως μια από τις πιο σπουδαίες πηγές προσωπικών καταχωρημένων πληροφοριών, είναι η DVLC.

Το Κέντρο της, στο Swansea, διατηρεί αρχείο για 33 εκατομμύρια οχήματα και 37 εκατομμύρια οδηγούς.

Η DVLC μπορεί να επαληθεύσει την τελευταία γνωστή διαύθυνση ενός καταχωρημένου ιδιοκτήτη οχήματος, καθώς και το πλήρες όνομά του, μαζί με την ημερομηνία γέννησής του (αναφέρεται στον κωδικό, σαν μέρος του σχετικά νέου Αριθμού Οδηγού, που περιλαμβάνεται σε όλες τα Διπλώματα Οδήγησης που έχουν εκδοθεί τα τελευταία χρόνια. Η DVLC παρέχει πληροφορίες κατευθείαν στην Αστυνομία, της Υπηρεσίας Ασφάλειας, την Εφορία εισοδήματος, και σε προσωπικές αιτήσεις για πληροφορίες από ιδιωτικούς υτετέκτιβ που ενεργούν εκ μέρους κάποιου αριθμού οργανισμών (όπως η Οικονομική Ένωση, που τηρεί καταλόγους ανατρεπτικών με σκοπό το πέταμα τους από τη δουλειά· δείτε στη Black Flag 168 το άρθρο για το φακέλλωμα των αναρχικών από την E.L.).

Μια νέα εξέλιξη στην ανταλλαγή πληροφοριών, που θα συμβεί σύντομα, είναι η ονομαζόμενη «αντ-επανάσταση» των Ταχυδρομικών Υπηρεσιών σαν μέρος ενός προγράμματος κομπιουτεροποίησης σε εθνική κλίμακα, όλα τα κεντρικά Ταχυδρομεία θα αποκτήσουν άμεση σύνδεση με τις κυβερνητικές υπηρεσίες. Πρώτες στη σειρά είναι η DHSS και η DVLC. Αυτό σημαίνει ότι τα ταχυδρομεία θα μπορούν να λειτουργούν σαν ενδιάμεσα κέντρα πληροφοριών (εκτός από τις ήδη υπάρχουσες γραμμές άμεσης σύνδεσης) στην υπηρεσία της DHSS και της DVLC, για τη διασταύρωση πληροφοριών και την επαλήθευση λεπτομερειών της ταυτότητας κάποιου.

Καθώς τα ταχυδρομεία είναι «κέντρα πληρωμής» για όλους τους συνδρομητές, μια τέτοια σύνδεση θα σήμαινε ότι η DHSS θα είναι «παρούσα» σε κάθε οικονομική συναλλαγή.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΙ ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ

Ένα άλλο αρχείο, υπό τη διεύθυνση του DHSS είναι αυτό που φτιάχτηκε και οργανώνεται από την Υπηρεσία Πληθυσμού, Απογραφών και Στατιστικής. Η ΥΠΙΑΣ (OPCS) οργανώνει υποχρεωτική εθνική απογραφή κάθε 10 χρόνια και τ' αποτελέσματα περνούν σε κομπιούτερ στο Titchfield, Hampshire. Η OPCS είναι υπεύθυνη για την Καταγραφή των Γεννήσεων, Θανάτων και Γάμων (κάτι που σήμερα επιδιώκεται να γίνεται με κομπιούτερ). Σαν μέρος αυτού του προγράμματος έχει ζητηθεί από την OPCS να φροντίσει για την κομπιουτεροποίηση των Εθνικών Εκλογικών Καταλόγων, οι οποίοι φτιάχνονται, και ήδη εν μέρει, έχουν περαστεί σε κομπιούτερ, από μερικές τοπικές κυβερνητικές αρχές. Όμως, πρόκειται να γίνουν κι άλλα.

Εκτός από τους Εκλογικούς Καταλόγους, άλλοι, παρόμοιοι που θα γίνουν γνωστοί σαν Κοινοτικοί Κατάλογοι, αν εγκριθούν θα είναι επίσης υποχρεωτικοί και θα έχουν τα στοιχεία του καθένα — ονομαστικά, όλων των ενηλίκων — που είναι υποχρεωμένος στην Πληρωμή ενός επιβεβλημένου Κοινοτικού Φόρου. Ο Κοινοτικός Φόρος — με τη διαφορά ότι αναμένεται να πληρώνουν το νέο φόρο 37 εκατομμύρια άνθρωποι αντί για τα 16 εκατομμύρια που είναι όσοι πλήρω-

ναν τους σημερινούς φόρους. Ο φόρος αυτός, θα είναι επίσης, η πάγια ετήσια πληρωμή του ποσού 200 λίρες περίπου, που σημαίνει μείωση για τους πλούσιους και 200% αύξηση για τους φτωχούς. Χωρίς να σας φανεί εξοντωτικό, η άρνηση καταβολής του φόρου σύμφωνα με το σχέδιο εφαρμογής του, θα απέχει σαν συνέπεια τις αυτόματες περικοπές των μισθών ή του Επιδόματος Ανεργίας ή την κατάσχεση περιουσίας. Ο Κοινοτικός Φόρος θα είναι υπό τον έλεγχο της Κεντρικής Κυβέρνησης, πράγμα που θα συμβάλει στη συγκεντρωτικότητα των Δημόσιων Εσόδων. Οι Κοινοτικοί Κατάλογοι από μόνοι τους θα παρέχουν, φυσικά, πρόσθετη βοήθεια στην κυβέρνηση για τη συγκέντρωση πληροφοριών.

Τα στοιχεία που θα περιέχει, θα διασταυρώνονται μέσω του OPGS, με αυτά που περιέχονται στους Εκλογικούς Καταλόγους.

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΩΝ

Ανάλογη με αυτή την εξέλιξη της τεχνολογίας συγκέντρωσης στοιχείων, είναι η εξέλιξη στην τεχνολογία παρακολούθησης και γι' αυτό χρειάζεται να εξετάσουμε τη συνάφειά τους.

Το να ξέρουν που ζει κάποιος, ή ποιος είναι ο ιδιοκτήτης ενός οχήματος δεν τους είναι αρκετό. Οι αρχές χρειάζεται, επίσης, να ξέρουν τις μετακινήσεις σας. Όσο αφορά τα οχήματα, υπάρχει μια συσκευή που μπορεί να βοηθήσει σ' αυτή την ανάγκη. Αυτή είναι ο «Εντοπιστής» Οχημάτων, που έχει κατασκευαστεί εδώ και τέσσερα χρόνια και χρησιμοποιείται δοκιμαστικά για τρία, τουλάχιστο, χρόνια σε δυο, τουλάχιστο στρατηγικά σημεία. Μια περισσότερο μελετημένη κατασκευή του, που δοκιμάστηκε το 1983, στην είσοδο του Dartford Tunnel στο Kent, τοποθετήθηκε πάνω από τη λεωφόρο M1 στο Hertfordshire, κοντά στο Κέντρο Έρευνας και Τεχνολογίας της Αστυνομίας, όπου σχεδιάστηκε το πρωτότυπο.

Ο «Εντοπιστής» Οχημάτων χρησιμοποιεί Ο.Κ.Ρ. (Ανιχνευτής Οπτικού Χαρακτήρα — που εξελίχθηκαν από την Ταχυδρομική Υπηρεσία στα εργαστήρια της στο Swindon) για να «διαβάσει» τον αριθμό κυκλοφορίας των οχημάτων και ύστερα να τροφοδοτεί, άμεσα τον κομπιούτερ, με τις πληροφορίες για εναποθήκευση ή συσχέτιση με λεπτομέρειες που υπάρχουν στον Εθνικό Κομπιούτερ της Αστυνομίας.

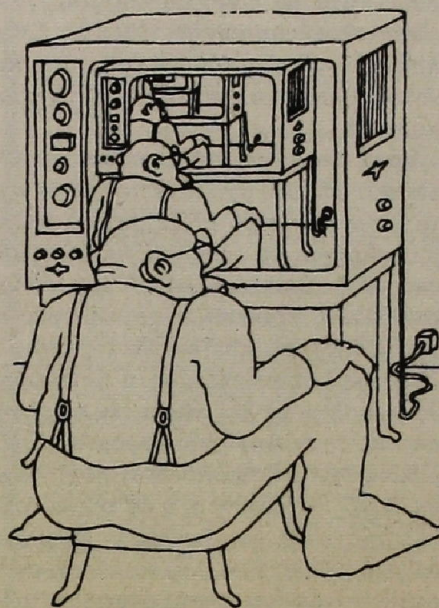
Η συσκευή στη λεωφόρο M1, προστατευόταν από μια ποικιλία συστημάτων ασφάλειας, που συμπεριλάμβανε βίντεο-κάμερες, ηλεκτρονικούς ανιχνευτές υπέρυθρων ακτίνων, συστήματα συναγερμού και τα συνηθισμένα περιπολικά της αστυνομίας. Τελικά, η συσκευή μεταφέρθηκε μετά από μια περίοδο μερικών μηνών. Η συσκευή βελτιώνεται, μ' ένα καινούριο μοντέλο που θα είναι κινητό και θα απαιτεί μικρότερο κόστος προστασίας της ασφάλειάς του.

Είναι γνωστό ότι άλλοι Ανιχνευτές έχουν τοποθετηθεί σε στρατηγικά σημεία του Λονδίνου, δήθεν, για τον έλεγχο της κυκλοφορίας, αλλά' οπωσδήποτε και για την παρακολούθηση των διαδηλώσεων επίσης. Ένα πείραμα που έχει, προσωρινά, εγκαταλειφθεί, ήταν αυτό που έκανε η Optica Company, για την αστυνομία με την παραγωγή ενός πρωτότυπου αεροπλάνου — «ιπτάμενου κατασκόπου», που μπορεί χρησιμοποιώντας υπερ-ευαίσθητες κάμερες, να ζουμάρει σε συγκεκριμένους στόχους κατευθείαν πάνω στα άτομα. Αυτό το σχέδιο απέτυχε, όταν ένα από τα αεροπλάνα που μετέφεραν τον εξοπλισμό συνετρίβη, σκοτώνοντας ένα πιλότο - αστυνομικό, και όταν (πιο πρόσφατα) το εργοστάσιο στο Wiltshire, όπου κατασκευάζονταν ο εξοπλισμός, καταστράφηκε από υποτι-

θέμενο εμπρησμό, τον οποίο η αστυνομία απέδωσε σε «δολιοφθορείς», ενώ τα μέσα ενημέρωσης κατάγγειλαν την «Οργισμένη Ταξιαρχία» (η οποία δεν υπάρχει).

Στο μεταξύ, η «ιδιωτικοποιημένη» εταιρεία British Telecom, συνεχίζει τις έρευνες της πάνω στην τεχνολογία παρακολούθησης. Όμως, μια από τις πιο πρόσφατες επινοήσεις σ' αυτή την εργασία, θα μεταμφιεστεί έτσι ώστε να δίνει τελείως διαφορετική εντύπωση. Πολύ σύντομα, η Β.Τ. θα παρέχει μια νέα «εξυπηρέτηση των πελατών» που καλείται Αναλυτική Καταχώρηση.

Αυτό το κάνει, εδώ και κάποιο διάστημα, για τις Διεθνείς Κλήσεις, και στην πραγματικότητα έχει τη δυνατότητα να το κάνει για πολλά χρόνια, σε μια επιλεκτική βάση (π.χ. με αίτηση) για όλες τις τηλεφωνικές κλήσεις. Στο μέλ-

λον, όμως, η εξυπηρέτηση θα είναι στη διάθεση όλων των πελατών, και για όλα τα Υπεραστικά και Διεθνή τηλεφωνήματα αυτόματα, είτε με αίτησή τους ή και χωρίς.

Αναλυτική καταχώρηση των λογαριασμών θα σημαίνει ότι όλες οι κλήσεις θα καταγράφονται. Θα αναφέρεται ο χρόνος και η ημερομηνία της κλήσης, η διάρκειά της και ο αριθμός που καλείται. Με άλλα λόγια, χάρη στη νέα τεχνολογία, η ΒΤ θα μπορεί να έχει όλα τα στοιχεία κάθε τηλεφωνικής κλήσης που γίνεται από οποιονδήποτε συνδρομητή στη χώρα, έτοιμα ν' αναλυθούν πριν τη χρέωση του λογαριασμού. Το σύστημα που δίνει αυτή τη δυνατότητα στη ΒΤ — το σύστημα X — δίνει, επίσης, τη δυνατότητα της μαγνητοφώνησης των τηλεφωνημάτων στα κομπιούτερ, καθώς και της αυτόματης διακοπής όλων των «ανεπιθύμητων χρηστών» σε εποχές σοβαρής βιομηχανικής κρίσης από τους εργοδότες της ΒΤ ή σε εποχές Εμφύλιων Ταραχών. Το Σύστημα X σημαίνει επίσης ότι η τεχνολογία Φωνητικής Αναγνώρισης που αναπτύχθηκε από την GCHQ (Κεντρική Κρατική Υπηρεσία Τηλεπικοινωνιών), μπορεί τώρα να χρησιμοποιηθεί στην αυτόματη ανάλυση και παρακολούθηση ταυτόχρονα με τη μαγνητοφώνηση των τηλεφωνημάτων.

ΤΡΟΠΟΙ ΔΙΑΦΥΓΗΣ

Η διαδικασία καταγραφής των υπερπόντιων ταξιδιών σύντομα θα έχει κάνει τεράστια άλματα. Αυτή τη χρονιά, για πρώτη φορά στη Βρετανία όλοι όσοι κάνουν αίτηση για διαβατήριο ή αντικατάστασή του, θα προμηθεύονται με επίσημα, ισχύοντα στην Ευρώπη και «αναγνωρίσιμα από μηχανή» διαβατήρια. Αυτό σημαίνει ότι με την τοποθέτηση των μέχρι και 40 τεματικών στα σημεία εισόδου, όλες οι εξοδοί και εισοδοί των κατόχων διαβατηρίου, μπορούν να καταγράφονται και να ελέγχονται από κομπιούτερς συνδεδεμένα με οποιοδήποτε

τε αρχείο πληροφοριών διαλέγουν οι αρχές.

Τα νέα είναι άσχημα. Η εξέλιξη υποθετείται επίσης και από τις περισσότερες χώρες της Ευρώπης, όπου και όταν υπάρχει η απαραίτητη τεχνολογία. Τα «αναγνωρίσιμα από μηχανή» διαβατήρια έχουν ήδη δοθεί, σε όλους τους κατόχους διαβατηρίου στη Δυτική Γερμανία και το Βέλγιο. Η ΕΟΚ θέλει τουλάχιστο ένα κοινό Ευρω-διαβατήριο που η ισχύς του μπορεί να ελέγχεται από μηχανήματα και το οποίο εκδίδεται από όλα τα κράτη - μέλη.

Με ανοιχτή σύνδεση με τα τεματικά στα σημεία εισόδου η M15 και η «Λίστα Υπόπτων» της Αστυνομίας είναι πιο εύκολο να ελέγχουν. Σήμερα, η Λίστα Υπόπτων περιλαμβάνει γύρω στα 18.000 ονόματα. Τα διαβατήρια που μπορούν να «αναγνωστούν» από κομπιούτερ μπορούν να παρέχουν πληροφορίες πολιτικού περιεχομένου (στη Δυτική Γερμανία, για παράδειγμα, όλοι οι διαφωνούντες της αριστεράς έχουν «περαστεί» για επαλήθευση μέσω του αριθμού του διαβατηρίου τους).

Η καταγραφή αυτών που εισέρχονται και εγκαταλείπουν τη χώρα και δεν είναι κάτοχοι Βρετανικού διαβατηρίου γίνεται επίσης, και μάλιστα πολύ πιο αποτελεσματικά.

Σήμερα, οι πληροφορίες για όσους μπαίνουν στη χώρα δίνονται μέσω της Κάρτας Εισόδου, τα λεπτομερή στοιχεία της οποίας, αυτόματα δίνονται σ' ένα κέντρο επεξεργασίας στοιχείων γνωστό σαν INDECS, συγκεντρωμένα σ' ένα συγκρότημα κτιρίων στο Bootle.

Η πραγματική επεξεργασία των καρτών γίνεται στο Lunar House, στο Croydon. Οι Κάρτες Αναχώρησης δηλώνουν πότε κάποιος έχει βγει από τη χώρα· κι αυτές, επίσης, επεξεργάζονται με τον ίδιο τρόπο και προστίθενται στο ίδιο αρχείο. Έτσι εντοπίζονται όσοι έχουν υπερβεί τον νόμιμο χρόνο παραμονής και τα ονόματά τους δίνονται στον Εθνικό κομπιούτερ της Αστυνομίας, για να γίνει έλεγχος στην τελευταία, γνωστή διεύθυνσή τους. Τα τελευταία νέα είναι ότι η πρόσφατη λεπτομερής εφαρμογή του προγράμματος INDECS δίνει κάποια αποτελέσματα. Για όσους ξεπερνούν τη διάρκεια του επιτρεπόμενου χρόνου παραμονής και για όσους παραμένουν πολύ καιρό («παράνομοι» μεταστάτες), η διαδικασία «βρες με, αν μπο-

συνέχεια στη σελίδα 10

συνέχεια από τη σελίδα 9

ολοκλήρωση του προγράμματος INDECS, το κυριότερο μπλέξιμο είν' ότι οι πληροφορίες σχετικά με το πόσο καιρό ένα πρόσωπο μένει στη χώρα, και το που έχει μείνει, θα είναι πολύ περισσότερο άμεσα επαληθεύσιμες.

ΕΘΝΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ

Η αναγνώριση ενός προσώπου, ο εντοπισμός του, η σύγκρισή του με γνωστά βιογραφικά στοιχεία, η επαλήθευση των περιουσιακών του στοιχείων, οι πληροφορίες που έχουν συγκεντρωθεί στον Εθνικό Κομπιούτερ της Αστυνομίας — όλα αυτά, και πολλά ακόμα, μπορούν εύκολα να εξακριβωθούν όταν ο καθένας εφοδιαστεί με την NIC (Νέα Ταυτότητα).

Αυτή η ταυτότητα (ID) έχει εφαρμοστεί αρκετά ανοιχτά — μόνο που δε λέγεται Εθνικό Δελτίο Ταυτότητας, αλλά Εθνική Κάρτα Ασφάλισης. Είναι πιο ελαστική, περιέχει μια μαγνητική ταινία που αναγνωρίζεται από κάποιο ειδικό μηχάνημα. Και ο αριθμός της νέας ταυτότητας είναι αποκλειστικά δικός σας. Καθένας θα έχει έναν αριθμό, είτε εργάζεται είτε είναι άνεργος. Θα σας συνοδεύει για όλη την υπόλοιπή σας ζωή, αναφέροντας στο DHSS από πού κατάγεστε, ή στην Εφορία τι είδους δουλειά κάνετε. Είναι το κλειδί για τον κώδικα με τον οποίο μπορεί ν' αναγνωριστεί η ταυτότητά σας. Και σε κάθε είδους υπηρεσίες — Αστυνομία, Οικονομική Ένωση, M15, Πιστωτικές Εταιρείες, Εμπορικές Εταιρείες, κ.τ.λ. — τον χρησιμοποιούν — για να ελέγχουν τους ανθρώπους ή να τους εντοπίζουν.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ/ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Ο Εθνικός Κομπιούτερ της Αστυνομίας (PNC) περιέχει τους φακέλους για περίπου 1 στους 5 ενήλικες της χώρας.

Πολλές καταχωρήσεις είναι τελείως αδικαιολόγητες και ανακριβείς. Όπως

και για τους καταδικασμένους εγκληματίες για παράδειγμα, ο PNC μαζεύει στοιχεία για όλους όσους έχουν συλληφθεί (άσχετα αν καταδικάστηκαν ή όχι) ύποπτους γενικά, κι ακόμα για τα θύματα εγκλημάτων και όσους διαμαρτύρονται για την αστυνόμευση. Περιέχει, επίσης, στοιχεία από τυχαίες εξακριβώσεις. Οι πολιτικοί ακτιβιστές είναι, φυσικά, καταχωρημένοι στον Εθνικό Κομπιούτερ της Αστυνομίας, αλλά και όλοι οι ιδιοκτήτες οχημάτων τα οποία βρίσκονται παρκαρισμένα κοντά σε διαδηλώσεις ή σε τόπους οργάνωσης πολιτικών συγκεντρώσεων. Επιπλέον, ακόμα και συγγενείς και γνωστοί αυτών των ατόμων, είναι περασμένοι στον PNC.

Σύμφωνα με τους Campbell και Connor ο PNC περιλαμβάνει καταχωρήσεις που αφορούν τους ιδιοκτήτες και ενοικιαστές όλων των οχημάτων που σταμάτησε η αστυνομία σε μπλόκα στους δρόμους κατά τη διάρκεια της απεργίας των Ανθρακωρύχων το 1984/85. Στην πραγματικότητα, όλες οι εργατικές κινητοποιήσεις καλύπτονται με τον τρόπο αυτό.

Κατά μέσο όρο, υπολογίζουν ότι γύρω στα 250.000 οχήματα το χρόνο καταγράφονται στον PNC, σαν αποτέλεσμα ελέγχων σε οχήματα, σε διαδηλώσεις μόνο. Επιπλέον, ο PNC έχει μια λίστα 70.000 προσώπων φακελλομένων για «ειδική επιτήρηση». Με τις καινούριες ευκολίες εντοπισμού, η Αστυνομία θα μπορέσει να βελτιώσει την επιτήρηση και τη συλλογή πληροφοριών. Ο αριθμός NI χρησιμοποιείται ήδη, προς αυτή την κατεύθυνση, η δε τεχνολογία της «μηχανής που διαβάζει» είναι μια άλλη βοήθεια. Η αλληλοσύνδεση ανάμεσα σε διάφορα αρχεία στοιχείων συντελεί σ' αυτή την εξέλιξη. Αλλά δεν σταματά εκεί.

ΠΑΛΑΝΑ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ

Σύμφωνα με την εφημερίδα The Guardian υπάρχει ένα πρόγραμμα σε εξέλιξη, για να συγκεντρωθούν και να ενοποιηθούν τα μεγάλα σημαντικά αρ-

χεία, που τώρα διατηρούνται ξεχωριστά από τις διάφορες υπηρεσίες και υπουργεία της κυβέρνησης.

Γι' αυτό το πρόγραμμα έχει δοθεί εντολή να ολοκληρωθεί και πρόκειται ν' αρχίσει η εφαρμογή του το Σεπτέμβριο του 1987. Θα γίνει γνωστό με το όνομα Κυβερνητικό Δίκτυο Αρχείων (GDN).

Αρχικά θα συγκεντρώσει τα αρχεία που διατηρούνται από το DHSS, την Οικονομική Εφορία, Τελωνεία, Δημοτική Εφορία, και το Υπουργείο εσωτερικών (π.χ. Αστυνομία, Φυλακές, M15 κ.τ.λ.). Έχει υπολογιστεί ότι όταν αυτό το πρώτο στάδιο του προγράμματος αυτού θα έχει ολοκληρωθεί, θα υπάρχουν πάνω από 80.000 τεμαχικά συνδεδεμένα. Επί πλέον η GDN θα έχει αμοιβαία σύνδεση με το αρχείο της Υπηρεσίας Διαβατηρίων.

Θα είναι, για το κράτος, ένα Υπερ-Αρχείο, που τελικά θα φέρει στην κυριαρχία του τα αρχεία του Υπουργείου Εργασίας, των τοπικών αρχών, και άλλα.

Η GDN έχει ήδη οργανωθεί. Η έδρα του θα βρίσκεται στην Washington, Tyne & Wear. Τα στοιχεία των φακέλων του GDN θα διατηρούνται επίσης σ' ένα εναλλακτικό μέρος, σε τούνελ κάτω από το Holborn, London, για την περίπτωση πυρηνικής επίθεσης. Σαν συμπλήρωμα στο GDN, ένα ειδικό δίκτυο κομπιούτερ για την Άμυνα πρόκειται να οργανωθεί για το ενδεχόμενο σοβαρών ταραχών και σαν μέρος της εντεινόμενης στρατιωτικοποίησης της κοινωνίας γενικά. Αυτό το δίκτυο έχει ονομαστεί CODIN (ανακουφίζει όλους τους γνωστούς πολιτικούς πονοκεφάλους!!!) — που διευθύνεται από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας. Θα συνδέεται όχι μόνο με τα αρχεία, αλλά επίσης και με τα δίκτυα επικοινωνίας που περιλαμβάνουν το M15, M16, GCHQ, την Ειδική Υπηρεσία, τον Τομέα Υπηρεσιών Άμυνας, το Υπουργείο Άμυνας (η ειδική αστυνομία του οποίου μόλις έχει αποκτήσει νέες εξουσίες, —όχι απλά να προστα-

τεύει τις στρατιωτικές βάσεις, αλλά να καλύπτει ολόκληρη τη χώρα και να υποθετεί «προ-ληπτική» στρατηγική). Η CODIN θα λειτουργεί σαν το άδυτο των αδύτων του Υπουργικού Συμβουλίου και της Κεντρικής Κυβέρνησης. Θα βοηθήσει επίσης, την Κεντρική κυβέρνηση στο συντονισμό των Υπηρεσιών για όλα τα θέματα Άμυνας.

Πηγή Black Flag 5-4-1987, No 169.

Αγαπητοί σύντροφοι,

Σας πληροφορούμε ότι έχει ιδρυθεί στη Ρώμη, με έδρα τη via Sondrio 19/A, η επιτροπή Συμπαράστασης στον Orazio Valastro.

Επειδή νομίζουμε ότι η υπόθεση του φυλακισμένου συντρόφου — κατηγορούμενου για λιποταξία — σας ενδιαφέρει, κάνουμε, εδώ, μια σύντομη αναφορά στις διώξεις που υφίσταται ο Orazio από το 1982 και μερικές διευκρινίσεις όσον αφορά τις υπόθεσής του σαν Αντιμιλιταριστή Αναρχικού, στον Αγώνα ενάντια στο Κράτος.

Σε περίπτωση που αποφασίσετε να ξεκινήσετε κάποιες κινητοποιήσεις — μετά από δικές σας εκτιμήσεις και με την πιο απόλυτη αυτονομία των απόψεών σας — σας παρακαλούμε να ενημερώσετε αυτή την επιτροπή για να φροντίσει να κοινοποιήσει τις πρωτοβουλίες σας σ' όλες τις άλλες ομάδες και οργανώσεις που ενδιαφέρονται για την υπόθεση του Orazio και τους αγώνες που γίνονται για να πετύχουμε την άμεση αποφυλάκισή του.

Από τη δημιουργία της, η επιτροπή λειτουργεί καθαρά πάνω στη βάση των αποφάσεων που πάρθηκαν στη διάρκεια της συνέλευσης που έγινε στη Ρώμη στις 17 Μάη '87.

Η επιτροπή είναι ένα οργανωτικό σχήμα που έχει σα σκοπό το συντονισμό των πρωτοβουλιών του αγώνα και την άμεση αντιπληροφόρηση για να πετύχουμε την απελευθέρωση του Orazio Valastro.

Αυτός ο συντονισμός πραγματοποιείται με την κοινοποίηση των διάφορων ενεργειών που γίνονται τόσο σε εθνικό επίπεδο, όσο και στο εξωτερικό, σε όλες

τις ομάδες και οργανώσεις που έρχονται σε επαφή με την επιτροπή, γι' αυτόν ακριβώς το σκοπό.

Επιπλέον, η επιτροπή έχει αναλάβει την ευθύνη της έκδοσης ενός πλήρους ενημερωτικού φυλλάδιου για ολόκληρη

δο κινήματος. Τα έντυπα μπορούν να ζητούνται, πάντα, στην παρακάτω γραφόμενη διεύθυνση.

Κάθε άλλη πρωτοβουλία παρεμφερής με το σκοπό που προαναφέραμε, μπορεί να έρθει σ' επαφή με την επιτροπή για συζήτηση ή καλύτερη ενημέρωση.

ORAZIO VALASTRO

την «υπόθεση» του Orazio Valastro, το οποίο θα στέλνεται σε όσους ενδιαφέρονται άμεσα για αγωνιστικές κινητοποιήσεις με σκοπό την απελευθέρωση του Orazio.

Η επιτροπή συντάσσει, επίσης, ένα έντυπο που θα τυπωθεί σε πολλές χιλιάδες αντίτυπα, με σκοπό την όσο το δυνατό μεγαλύτερη διάδοσή του σε επίπε-

Είναι σημαντικό, λοιπόν, να μπορέσουν να παρθούν μερικές πρωτοβουλίες για τον Orazio και να έρθουν σ' επαφή μ' αυτή την επιτροπή.

Τώρα, υπάρχει η δυνατότητα συνεχούς επαφής για να δικαιωθεί ο κοινός αγώνας και οι πρωτοβουλίες της Επιτροπής για τον Orazio Valastro.

Τα χρήματα μπορούν να σταλούν

στον:

Antonio Gizzo, viale Scalo. S. Lorentzo 61, Roma - sul c/c n (24582009)

Με Αδελφικούς Χαιρετισμούς
Comitato di difesa Orazio Valastro
Via Sondrio, 19/A
00176 Roma — Italia

Ρώμη 19.5.1987

ΣΥΝΤΟΜΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ORAZIO VALASTRO

1981 — Εγκαταλείπει τον στρατό, όπου βρίσκεται για υποχρεωτική θητεία.

1982 — Συλλαμβάνεται και καταδικάζεται σε 5 μήνες, σε στρατιωτική φυλακή. Μετά την έκτιση της ποινής του ετοιμάζεται εκ νέου η φυλάκισή του. Για να μη συλληφθεί προτιμά να φύγει στο εξωτερικό.

1987 — Επιστρέφει στην Ιταλία για να συνεχίσει τον αντιμιλιταριστικό αγώνα. Στις 22 Γενάρη, στη διάρκεια μιας αντιμιλιταριστικής διαδήλωσης, οργανωμένης στην Κατάνια από τοπική Αναρχική ομάδα στην οποία ανήκει, συλλαμβάνεται από πράκτορες της Digos.

Στις 26 Φλεβάρη δικάζεται από το στρατοδικείο του Παλέρμο και καταδικάζεται σε φυλάκιση 8 μηνών. Η απόφαση αυτή, επικυρώνεται από δικαστήριο της Napoli στις 15 Μάη. Έτσι κλείνεται στη στρατιωτική φυλακή του Palermo.

Ο Orazio έκανε γνωστή την απόφασή του να μη δεχτεί κανένα συμβιβασμό. Σκοπεύει να κατακτήσει την ελευθερία του μόνο στη βάση της ολικής άρνησης της στρατιωτικής θητείας. Αυτό το πιστεύω θα του στοιχίσει, όταν κάποτε βγει από τη φυλακή, άλλες συλλήψεις και νέες ποινές. Κι αυτό, μέχρι τα 45 του χρόνια, όπως προβλέπεται από τον στρατιωτικό κώδικα.

BIG MOUNTAIN

Η ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ, ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΤΟΠΙΣΗ, ΕΛΗΞΕ ΑΛΛΑ Ο ΣΚΛΗΡΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΣΤΟ BIG MOUNTAIN ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Στις 7 Ιούλη 1986, έληξε η προθεσμία για την αναγκαστική εκτόπιση περισσότερων από 10.000 Ναβάχος, αλλά η αντίσταση στο Big Mountain και όλων των τοπικών και διεθνιστικών ομάδων συμπαράστασης συνεχίζεται, παρά την εξαφάνιση της κάλυψης από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, και τη σημαντική πτώση του αριθμού των συμπαραστών.

Σαν ειρωνεία, αν και το ενδιαφέρον του κόσμου για την έκβαση (λύση) του ζητήματος έχει μειωθεί, από τον Ιούλη, οι επόμενοι μήνες, ίσως να περιέχουν κάποια υπόσχεση, τελικά, μιας απόφασης είτε της Γερουσίας, είτε των αρμόδιων δικαστηρίων πάνω σ' αυτό το ζήτημα.

ΠΟΙΕΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗ ΛΗΞΗ ΤΗΣ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ;

Τα λίγα τελευταία χρόνια, το δίκτυο αντίστασης του Big Mountain επικεντρώθηκε στο χρονικό περιθώριο από τη μεριά της κυβέρνησης, για τον Ιούλη του 1986, για την εκτόπιση χιλιάδων αυτοχθόνων Ναβάχος από την πατρική τους γη, στη ΒορειοΑνατολική Αριζόνα, για να τραβήξουν την προσοχή των μέσων ενημέρωσης και της Γερουσίας, στον αγώνα του Big Mountain. Τα γεγονότα προσέλκυαν χιλιάδες κόσμου απ' όλη την υφήλιο, συμπεριλαμβανομένων και δημοσιογράφων από εφημερίδες και περιοδικά μεγάλης κυκλοφορίας, στην περιοχή των Ναβάχος, ολόκληρη την άνοιξη και το καλοκαίρι του 1986.

Είναι πιθανό πως, αυτή η παρουσία της διεθνιστικής αλληλεγγύης και των μέσων πληροφόρησης στο Big Mountain, το περασμένο καλοκαίρι, απέτρεψαν την άσκηση βίας από τη μεριά της Κυβέρνησης, στην επιδίωξη της να λύσει το ζήτημα μέσα στη χρονική προθεσμία. Σαν αποτέλεσμα, χιλιάδες αντιστεκόμενοι ζουν, ακόμη, στη γη τους, στην πρώην Περιοχή Κοινής Χρήσης και αγωνίζονται για την επιβίωση, αντιμετωπίζοντας σοβαρή μείωση των κοπαδιών τους, την απαγόρευση της οικοδόμησης ή επιδιόρθωσης σπιτιών, και την αυξανόμενη πίεση των «συμβούλων» της ΒΙΑ που, κάθε τόσο επισκέφονται τη γη τους και προσπαθούν να πιέσουν το λαό τους να συμφωνήσει να υπογράψει την εκτόπιση τους στη «νέα γη» τους (περισσότερα γ' αυτή τη νέα πατρίδα, παρακάτω).

Το πρόβλημα που προκύπτει, μετά τη λήξη της προθεσμίας, είναι η διατήρηση του ενδιαφέροντος του λαού, του τύπου και της Γερουσίας, για κάτι που είναι, πιθανά, η μοναδική μαζικότερη παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που έχει γίνει ποτέ, σ' αυτή τη χώρα.

Η άμεση επιδίωξη είναι να εμποδίσουμε στην κυβέρνηση να ολοκληρώσει το πρόγραμμα της πολιτισμικής γενοκτονίας, τώρα που παρα πολλοί έχουν φύγει για ν' ασχοληθούν με κάποιο άλλο ζήτημα, ή, να καλύψουν μια άλλη υπόθεση.

ΝΕΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Η αντίσταση, μετά την εξάντληση των χρονικών περιθωρίων, παίρνει πολλές μορφές. Η καρδιά της αντίστασης, είναι ακόμα, φυσικά, στην περιοχή που μέχρι τώρα ονομάζονταν Κοινόχρηστη Περιοχή για τους Ναβάχο — Hopi, όπου οι ντόπιοι Ναβάχο συνεχίζουν να ζουν παρά τις, για χρόνια, ενοχλήσεις της κυβέρνησης και τις απόπειρες αποκλεισμού της γης τους, μέχρι τη λιμοκτονία τους.

Αμέσως μετά τη λήξη της προθεσμίας, στις 9 Αυγούστου 1986 μερικές εκατοντάδες Navajo και Hopi συγκεντρώθηκαν για τη Γιορτή της Αδελφωσύνης, κοντά στο Teesto, για να διαλύσουν το μύθο που έφερε, τάχα, τους δυο λαούς να φιλονικούν για κάποιες εκτάσεις.

Δηλώσεις που έκαναν οι εκπρόσωποι των Navajo και Hopi στη διάρκεια της συνάντησής τους, μεταφέρονται στους αντιπροσώπους της Γερουσίας, για να βοηθήσουν στην ενημέρωσή τους για τη μακρόχρονη ιστορία των στενών σχέσεων ανάμεσα στις φυλές.

Σε αλληλεγγύη σ' αυτούς τους ιθαγενείς που ακόμα υφίστανται την πίεση της εκτόπισης, κατά τη διάρκεια

της εβδομάδας από 2 - 9 Φλεβάρη, οι ομάδες συμπαράστασης στο Big Mountain απ' όλη τη χώρα, διοργάνωσαν την εβδομάδα Άμεσης Δράσης. Διαμαρτυρίες, πορείες, πορείες με μηχανές, ολονυχτίες και άλλες εκδηλώσεις κοινοποίησης οργανώθηκαν σε αρκετές περιοχές και πόλεις. Μερικοί συμπαραστές συλλήφθηκαν σ' ένα κρατικό κτίριο στο Portland του Oregon· πολλές ομάδες κατάφεραν να εξασφαλίσουν την κάλυψη των εκδηλώσεών τους από τα τοπικά μέσα πληροφόρησης. Στο Tucson, η τοπική ομάδα συμπαράστασης έδωσε παράσταση θεάτρου του δρόμου, και στο Berkeley οι διαδηλωτές ντύθηκαν πρόβατα, διαμαρτυρόμενοι για την εκβιαστική εξόντωση των κοπαδιών.

Την εβδομάδα που ήταν αφιερωμένη στην αντίσταση, η επιτροπή Άμεσης Δράσης του Flagstaff οργάνωσε πορεία με μηχανές στην εταιρεία άνθρακος του Peabody και μια ολονύχτια συγκέντρωση μπροστά από τα κεντρικά γραφεία της Επιτροπής Μετεγκατάστασης. Παρά το γεγονός ό,τι, πάνω από 50 άτομα συμμετείχαν σ' αυτές τις εκδηλώσεις συμπεριλαμβανομένων και γερόντων από την περιοχή του Big Mountain οι τοπικές εφημερίδες κατάφεραν ν' αποφύγουν την κάλυψη των γεγονότων αυτών. Δραστήριες ομάδες συμπαράστασης συνεχίζουν την πληροφόρηση στις περιοχές τους για το πρόβλημα και θεμελιώνουν σταθερά την συνέχισή του αγώνα.

Η επιτροπή για την υπόθεση Clergy και Laity, της περιοχής του Κόλπου, (CALC) έχει οργανώσει ολονυχτία πιστών στα ορυχεία του Peabody, για τις 4 Απρίλη επέτειο της δολοφονίας του Δρα Martin Luther King Jr. Η ετήσια συγκέντρωση για την επιβίωση του Big Mountain όπου οι συμμετέχοντες έρχονται απ' όλη τη χώρα, φέτος γίνεται 16 - 19 Απρίλη.

ΠΙΘΑΝΗ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΛΥΣΗ

Η οργάνωση της συμπαράστασης συνεχίζεται σε νομοθετικό αλλά και στο δικαστικό επίπεδο. Η Γερουσία, τώρα, βρίσκεται σε σχετικά ευνοϊκή θέση για να εξετάσει τη νομοθεσία, ως προς την απόρριψη ή τροποποίηση του Νόμου για τη Μετεγκατάσταση, Π.Δ. 93 — 531. Ο πρώην γερουσιαστής Barry Goldwater (Ρεπουμπλικάνος), ο μοναδικός και σημαντικότερος αντίπαλος του σταματήματος της εκτόπισης έχει παραιτηθεί από τη θέση του και έχει αντικατασταθεί από τον γερουσιαστή Dennis DeConcini (Δημοκρατικός). Ο DeConcini είναι ανοιχτός στην λύση του ζητήματος, με πρόταση συμβιβαστικής νομοθετικής λύσης από παλιά. Σαν ο σπουδαιότερος γερουσιαστής της Arizona, και μέλος της Εκλεγμένης επιτροπής της Γερουσίας για τα Ζητήματα των Ινδιάνων (από την οποία πρέπει να περάσει κάθε νομοσχέδιο που προτείνεται μ' αυτό το αντικείμενο) είναι ένας βασικός παράγοντας.

Ο άλλος γερουσιαστής της Αριζόνα, John McCain (Ρ), είναι επίσης μέλος της παραπάνω επιτροπής (SSCIA)· ήταν ένας από τους εισηγητές του νομοσχεδίου Udall—McCain που προτάθηκε την περασμένη άνοιξη, το οποίο προτείνει ανταλλαγή εδαφών ανάμεσα στους Hopi και Navajo, επιτρέποντας σε μερικές οικογένειες, στην πρώην Περιοχή Κοινής Χρήσης, να μείνουν εκεί. Επί πλέον, η αντιπροσωπεία της Αριζόνα, ίσως φανεί πρόθυμη στην πρόταση μιας συμβιβαστικής νομοθετικής λύσης. Ακόμη περισσότερο, σαν αποτέλεσμα της πίεσης του εκλογικού σώματος, ο Ρεπουμπλικάνος Morris Udall από την Αριζόνα έχει προγραμματίσει ακρόαση δυο ημερών, στον καταυλισμό, στα μέσα Απρίλη, όπου θα δεχτεί τις μαρτυρίες από ιθαγενείς Hopi και Navajo και αντιπροσώπους των συμβουλίων των δυο φυλών.

— Είναι η πρώτη ακρόαση από επιτροπή της Γερουσίας για το συγκεκριμένο ζήτημα, που γίνεται στο Big Mountain.

Επιπρόσθετα, ο Peter MacDonald, ο αμφιλεγόμενος πρώην πρόεδρος της επιτροπής για τα ζητήματα των φυλών, που επανεκλέχτηκε στη θέση του, αναμένεται να εξαγγείλει τη θέση του για μια νομοθετική ρύθμιση μέσα στον Απρίλη.

Αν υποστηρίξει μια μερική λύση — όπως, η ανταλλαγή εδαφών ή η ανάκληση του Π.Δ. 93 — 531, — πολύ πιθανό να προετοιμάσει ένα νομοσχέδιο που θα προταθεί από τον DeConcini, και το οποίο θα μετατόπιζε το βάρος της ευθύνης στο Κογκρέσο.

Επικοινωνήστε με την Επιτροπή Νομικής Βοήθειας και Υπεράσπισης του Big Mountain (η διεύθυνση παρακάτω) για να μάθετε νέα, σχετικά με το πότε γίνεται κάποια νομοθετική διεκδίκηση και το είδος της πίεσης που μπορούμε ν' ασκήσουμε προκειμένου να καταφέρουμε την πιο δίκαιη απόφαση για τους κατοίκους της Περιοχής Κοινής Χρήσης.

Αποτέλεσμα της σοβαρής πίεσης της κοινής γνώμης που έχει ασκηθεί στο Κογκρέσο για το ζήτημα αυτό — είναι ότι μέλη-κλειδιά της επιτροπής είναι πρόθυμοι για την ολική Αναθεώρηση του Νόμου 93 — 531. Ο Richard Jones, ερευνητής ύλης στη Βιβλιοθήκη του Κογκρέσου, έκανε μια υπηρεσιακή επίσκεψη στο Big Mountain, το περασμένο Φθινόπωρο, λόγω του εθνικού ενδιαφέροντος σ' αυτό το ζήτημα. Δήλωσε ότι ο φάκελος για την εκτόπιση ήταν η επίσημη θέση που είχε προταθεί αρκετές φορές, από το Κογκρέσο, το 1986. Αν γίνει πρόταση για απόφαση ανάκλησης ή αναθεώρησης του νόμου, αυτό θα συμβεί, πιθανό αυτή την άνοιξη, και είναι επιτακτική ανάγκη η μαζική ανταπόκριση του εκλογικού σώματος, έτσι ώστε το Κογκρέσο ν' αντιληφτεί ότι δεν έχουμε ξεχάσει το υπάρχον πρόβλημα, και απαιτούμε δικαιοσύνη για τους Ινδιάνους ιθαγενείς. Ο αγώνας συ-

συνέχεια στη σελ. 12

νεχίζεται — η ενεργητική μας συμπαράσταση είναι καθοριστική — ακόμα.

ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

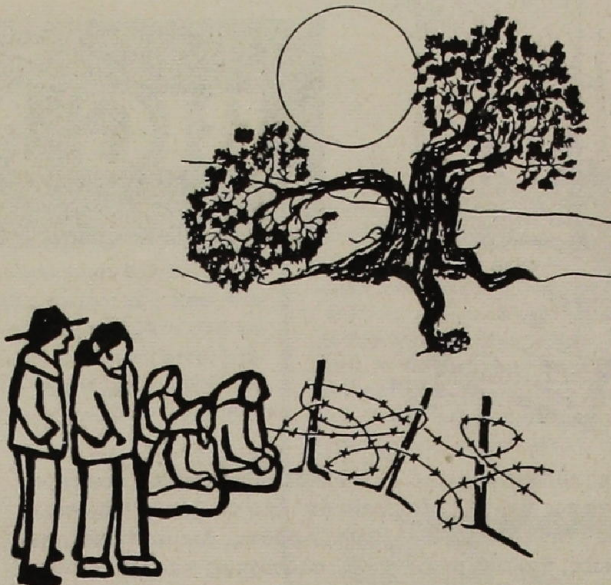
Μια από τις πιο ελπιδοφόρες πρωτοβουλίες, που προετοιμάζονται για την Αντίσταση στο νόμο Εκτόπισης, είναι η προσφυγή στο Πρώτο Αναθεωρητικό Δικαστήριο, η οποία προσβάλλει τη συνταγματικότητα της αναγκαστικής εκτόπισης γιατί παραβιάζει το βασικότερο δικαίωμα των Navajo, στην ελευθερία της θρησκείας τους.

Η θρησκεία των Navajo, βασίζεται στην άσκηση συγχών θρησκευτικών τελετών, σε συγκεκριμένα, παραδοσιακά καθιερωμένα μέρη, τα οποία δε μπορούν ν' αντικατασταθούν, και που ο Δημιουργός τους, έδωσε εντολές να μην εγκαταλείψουν ποτέ.

Η δίκη, που ελπίζουμε ότι θα γίνει αυτή την Άνοιξη ή το Καλοκαίρι, ανοίγει ένα πεδίο δημοσιοποίησης της βάσης της αντίστασης των Navajo, στην εκτόπισή τους: την πνευματική σχέση τους με τη χώρα τους.

Η αγωγή, γνωστή σαν Υπεράσπιση του Κανονισμού για τα Ιερά Εδάφη (των Ινδιάνων), έχει την υποστήριξη μεγάλου αριθμού μελών της φυλής των Navajo, πολλοί από τους οποίους έχουν κάνει ξεκάθαρες δηλώσεις για τις θρησκευτικές πεποιθήσεις τους και γιατί δεν επιτρέπουν την εκτόπισή τους. Δικηγόροι απ' όλη τη χώρα βοηθούν σ' αυτή την υπόθεση, συμπεριλαμβανομένων και εισαγγελέων από το Κέντρο για τα Συνταγματικά Δικαιώματα και την Εθνική Επιτροπή Άμεσης Υπεράσπισης των Πολιτικών Ελευθεριών, στη Νέα Υόρκη· ο Bruce Ellison, που υπερασπίστηκε νομικά, με επιτυχία, την υπόθεση του Yellow Thunder Camp, στη Rapid City, της Νότιας Ντακότα· και οι εισαγγελείς της Εθνικής Ένωσης Νομικών στο Γραφείο Νομικής Βοήθειας στο Big Mountain, στο Flagstaff.

Εν τω μεταξύ, το Φλεβάρη, το Γραφείο Ινδιάνικών Υποθέσεων (BIA) άρχισε την οικοδόμηση κτιριακών εγκαταστάσεων στα «νέα εδάφη», κοντά στα σύνορα με

το Νέο Μεξικό, παρά τα ανησυχητικά και αναπάντητα ερωτήματα για την ποιότητα και ποσότητα των αποθεμάτων νερού (στα «νέα εδάφη»).

Η κυριότερη πηγή νερού για την αποκαλούμενη «νέα χώρα», ο ποταμός Puerco, ήταν ο χώρος όπου έγινε η μεγαλύτερη διαρροή προϊόντων εξόρυσσόμενου ουρανίου, στις ΗΠΑ το 1979. Η καταστροφή μιας επιφανειακής αποθήκης εξορυσσόμενου ραδιενεργού ορυκτού, προκάλεσε τη διαρροή ραδιενεργού ύδατος.

Σημαντικοί έλεγχοι, μέχρι σήμερα δε μπόρεσαν να εγυθθούν τη μακροχρόνια επάρκεια των αποθεμάτων νερού. Παρ' όλα αυτά η BIA και η Επιτροπή Μετεγκατάστασης σχεδιάζει τις πρώτες μετακινήσεις μερικών οικογενειών στους νέους οικισμούς μόλις ολοκληρωθούν, πιθανά μέχρι τις αρχές της άνοιξης ή το καλοκαίρι.

Η απειλή της αναγκαστικής εκτόπισης είναι πέρα από το λαό των Navajo. Αν όχι στιδήποτε άλλο, ίσως τώρα, είναι πιο άμεση από ποτέ άλλοτε, χωρίς μεγάλο αριθμό συμπαραστατών και δημοσιογράφων που η παρουσία τους θα είναι μάρτυρες στις ενέργειες της κυβέρνησης. Για περισσότερες πληροφορίες, για το πως μπορείτε να συμπαρσταθείτε στον αγώνα της αντίστασης του Big Mountain, ή για να κάνετε — οποιαδήποτε, αναγκαία συνεισφορά, γράψτε ή τηλεφωνήστε:

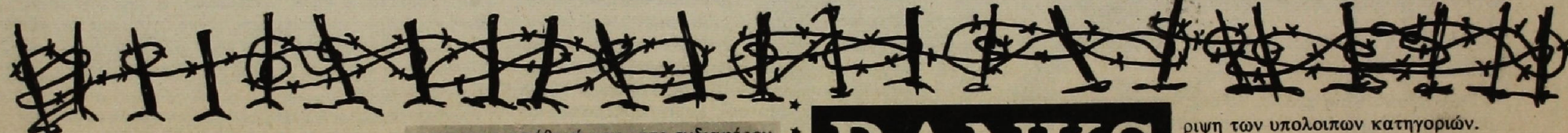
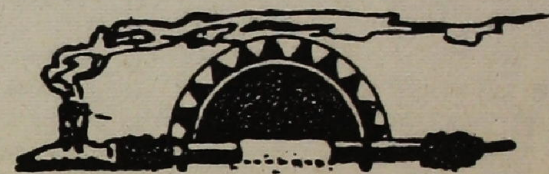
Για την ισχύουσα νομοθεσία, τις νέες εκτάσεις, τη μεθόδευση οποιασδήποτε συμπαράστασης:

Big Mountain Legal Defense Offense Committee
2029 N. Center St., Suite C
Flagstaff, AZ 86001
(602) 774 — 5233

Για τη δίκη στο Πρωτοβάθμιο Αναθεωρητικό Δικαστήριο, ή άλλες εκκρεμείς δίκες:

In Defence of Sacred Land
P.O. Box 1509
Flagstaff, AZ 86002
(602) 779 — 1560

(Πηγή: Northern Sun)

ΥΠΟΘΕΣΗ PELTIER

Η υπόθεση του φυλακισμένου Ινδιάνου ακτιβιστή Leonard Peltier έφτασε στο βήμα του Καναδικού Κοινοβουλίου, για συζήτηση, στις 17 Μάρτη.

Ο Peltier, 42 χρονών, από τη φυλή των Anishinabe της Lakota, εκδόθηκε στις Ενωμένες Πολιτείες από τον Καναδά το 1976, με βάση (παραπλανητικές) κατασκευασμένες πληροφορίες που δόθηκαν σε Καναδικό δικαστήριο από τις αρχές των Ε.Π.

Πράκτορες του Ομοσπονδιακής Ανακριτικής Υπηρεσίας (FBI) που κατηγορήθηκαν από ομοσπονδιακούς δικαστές για ένα στοιχείο της υπόθεσης που σημαίνει εκβιασμό μάρτυρα.

Με βάση την ένορκη κατάθεση της Murtle Poor Bear, μιας γυναίκας από την Oglala της Lakota, η οποία κατάγγειλε ότι είχε δεχτεί απειλές από πράκτορες του FBI, ο Peltier, είχε εκδοθεί, από τον Καναδά στις Ε.Π. Ο Peltier, είχε καταδικαστεί το 1977 για το θάνατο δυο πρακτόρων του FBI που σκοτώθηκαν σ' ένοπλη σύγκρουση, στην περιοχή του Pine Ridge στις 26 Ιούνη του 1975. Ο Joseph Stuntz (Killsright), ένας νεαρός Ινδιάνος, σκοτώθηκε επίσης κατά την ανταλλαγή πυροβολισμών.

Ο Peltier υποστηρίζει ότι δεν σκότωσε αυτός τους πράκτορες. Καταγγέλει ότι δεν δικάστηκε αντικειμενικά — ότι οι ενδείξεις που χρησιμοποιήθηκαν σε βάρος του κατασκευάστηκαν από το FBI για να εξασφαλίσουν την καταδίκη του. Τώρα βρίσκεται φυλακισμένος στην ομοσπονδιακή φυλακή του Leavenworth, στο Kansas.

«Η υπόθεση Peltier αποτελεί μια διακρατική σκευωρία ανάμεσα στις Ενωμένες πολιτείες και τον Καναδά», είπε ο Βουλευτής Jim Fulson, από τη Skeena (Βρεταννική Columbia). Για έντεκα χρόνια ο Leonard Peltier κρατείται στις φυλακές εκκτιόντας καταδίκη για 2 φόνους παρά το γεγονός ότι υπάρχουν ενδείξεις που θα μπορούσαν να τον αθωώσουν.

«Ο Καναδάς έχει να παίξει ένα ζωτικό ρόλο, σ' αυτό το ζήτημα και θα εκμεταλλευτούμε κάθε δυνατή ευκαιρία για να φέ-

ρουμε την υπόθεσή μας, στο ενδιαφέρον της κυβέρνησης των Ε.Π.» είπε ο Fulton.

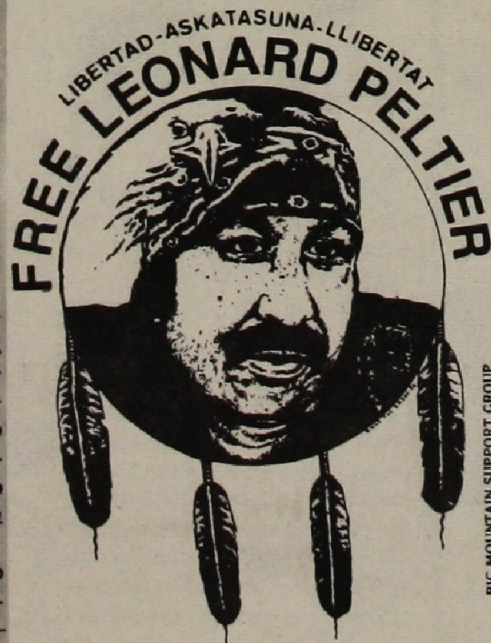
«Η συμφωνία ανάμεσα στα δυο μας έθνη, στην υπόθεση Peltier έχει παραβιαστεί. Σαν συγγενικά έθνη, όσον αφορά τον νόμο και τον ανθρωπισμό, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε στις Ενωμένες Πολιτείες, ότι μια νέα δίκη είναι τουλάχιστον απαραίτητη για τον Peltier και τον Καναδά. Ο Καναδάς ενδιαφέρεται για την τύχη του Κου Peltier και μας ενδιαφέρει να ξεκαθαριστούν οι λόγοι για την έκδοσή του».

Η επιτροπή πολιτών με κείμενο, «καλεί την κυβέρνηση να δείξει ενδιαφέρον για την επιστροφή του Κου Peltier στον Καναδά, και για την κατάργηση όλων των εκδόσεων μέχρι σήμερα, για παρόμοιους λόγους». Γράφοντας το σημερινό κείμενο, δεν έχουμε νεότερα αν έχουν αρθεί κάποια μέτρα.

Ο Fulton κατέθεσε την πρόταση, τον Οκτώβρη του 1986. Εξήντα ένα μέλη του Καναδικού Κοινοβουλίου υπέγραψαν το αίτημα μέσα στο 1986, ζητώντας μια νέα δίκη για τον Peltier, στο φως νέων αθωωτικών ενδείξεων που αποκαλύφθηκαν με τη βοήθεια του Νόμου για την Ελευθερία της Πληροφόρησης.

Η υπόθεση του Peltier, βρίσκεται, για την ώρα, υπό μελέτη στο 8ο Περιφερειακό Εφετείο των Ε.Π., το οποίο θα συνεδριάσει σε ολομέλεια (έντεκα δικαστές) για να εξετάσει τα καινούρια στοιχεία.

(Πηγή: Northern Sun, Απρίλης '87)

BANKS

Οι ΗΠΑ προσπαθούν ακόμα να παραπέμψουν σε δίκη τον ηγέτη του AIM Dennis Banks με παλιές κατηγορίες.

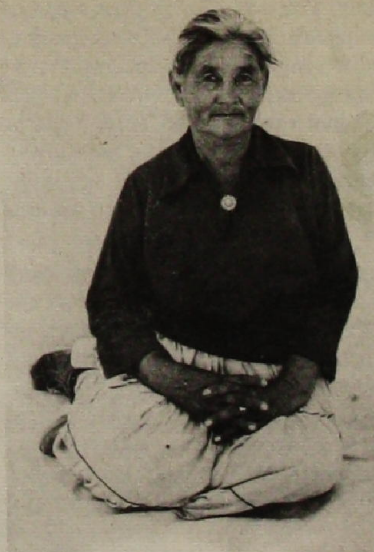
Για άλλη μια φορά έγινε αίτηση στο 9ο Περιφερειακό Δικαστήριο των ΗΠΑ, στις 9 του Μάρτη, επανεξέτασης της υπόθεσης του 1975 του Dennis Banks, για παράνομη κατοχή εκρηκτικών, ένας από τους θεμελιωτές του Κινήματος των Αμερικών Ινδιάνων (AIM) και τριών άλλων εναγόμενων.

ριψη των υπολοίπων κατηγοριών.

Οι Loud Hawk, Red και Kamook Banks συλλήφθηκαν το Νοέμβριο του 1975 όταν η έρευνα σ' ένα motor home που οδηγούσαν, αποκάλυψε καψούλια, πυροβόλα όπλα με σβησμένους τους χαρακτηριστικούς αριθμούς, και κάποια ύλη που από την κυβέρνηση αποφασίστηκε ότι είναι δυναμίτιδα.

Η ομοσπονδιακή Κυβέρνηση έκανε έφεση, δυο φορές στο Ανώτατο Δικαστήριο για να επανεξετάσει τις κατηγορίες κατά της ομάδας.

Ο Τοπικός δικαστής του Oregon, αποφάσισε το Μάρτη του 1986 με βάση την

Ο Γενικός Εισαγγελέας Kathleen Felton ζήτησε από το 9ο Περιφ. Δικαστήριο να επανεξετάσει τις κατηγορίες κατά των Banks, Kenneth Loud Hawk, Russel Redner και Kamook Banks. Ο δικαστής James Redden απέρριψε την αίτηση κατά της ομάδας του Oregon, το 1983, γιατί η κυβέρνηση παραβίασε τα συνταγματικά δικαιώματα του Banks ως προς τη συνοπτική διαδικασία της δίκη και τη μη τήρηση της (οφειλόμενης) νόμιμης διαδικασίας.

Οι αρχικές κατηγορίες συμπεριλάμβαναν την κατοχή μη δηλωμένων δυναμιτών και όπλων. Η κατηγορία για τους δυναμίτες έπεσε επειδή οι ενδείξεις δεν ήταν στη διάθεση του δικαστηρίου — οι αρχές του Oregon είχαν καταστρέψει τους δυναμίτες. Η έλλειψη συνέχισης της δίωξης από την κυβέρνηση κατέληξε στην απόρ-

προηγούμενη απόφαση ενός άλλου Εφετείου, ότι η κυβέρνηση είχε κάνει έφεση μόνο για το θέμα της συνοπτικής τέλεσης της δίκης. Για το ζήτημα της μη τήρησης της νόμιμης οφειλόμενης διαδικασίας δεν έγινε έφεση, και η υπόθεση έχει παραμείνει απορριφθείσα, με βάση στην απόφαση του δικαστηρίου.

Η κυβέρνηση τώρα κάνει έφεση και σ' αυτή την απόφαση. Καμιά απόφαση δεν αναμένεται για τους άμεσους προσεχείς μήνες.

Ο Banks, μέλος της φυλής των Ojibwe, από τον καταυλισμό του Leech Lake της Βόρειας Μινεσότα, ζει προς το παρόν, στην περιοχή του Pine Ridge στη Ν. Ντακότα και δουλεύει σ' ένα πρόγραμμα (επαγγελματικής) επιβίωσης των μελών των φυλών.

ΛΕΡΟΣ

ΜΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Στις 27 Μάη του '87 η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗ ΟΜΑΔΑ ΙΑΤΡΙΚΗΣ - ΟΔ/ΙΚΗΣ διοργάνωσε μια εκδήλωση με θέμα: ΛΕΡΟΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΙΑΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ.

Η εκδήλωση άρχισε με εισηγήσεις της ΟΜΑΔΑΣ ΓΙΑΤΡΩΝ ΠΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΚΑΝ ΣΤΗ ΛΕΡΟ (μια απ' αυτές τις εισηγήσεις δημοσιεύτηκε στη ΔΟΚΙΜΗ Νο 19). Κοινοποιήθηκαν στοιχεία, που έδωσαν μια πλήρη (και φρικιαστική) εικόνα της καθημερινής βαρβαρότητας των ασύλων.

Όπως, για παράδειγμα, ότι στην Ελλάδα σήμερα υπάρχουν 12.500 άνθρωποι έγκλειστοι μέσα στα ψυχοεξοντωτήρια - ψυχιατρεία!

Στη Λέρο βρίσκονται οι 1300 απ' αυτούς. Για το 60% των ανθρώπων που είναι κλεισμένοι στο κάτεργο της Λέρου δεν ενδιαφέρεται κανείς! Υπάρχουν έγκλειστοι που έχουν να δεχτούν επίσκεψες από συγγενείς η οποιονδήποτε άλλο 20 ολόκληρα χρόνια! 20 χρόνια χωρίς καμιά επαφή με τον έξω κόσμο...

Στο ψυχιατρείο της Λέρου ένα ποσοστό 5% είναι επιληπτικοί, που θεωρήθηκαν ψυχασθενείς από τις οικογένειές τους και τους ξεφορτώθηκαν παρατώντας τους σ' αυτό το φοβερό χωνευτήρι των ανθρώπινων ψυχών.

Από τους έγκλειστους στο Κρατικό Θεραπευτήριο Λέρου, μόνο το 35% δείχνει σημάδια επιθετικότητας η οποία στρέφεται αποκλειστικά ενάντια σε άψυχα αντικείμενα της κρατικής παρουσίας.

ΟΙ ΑΖΗΤΗΤΟΙ

Ακολούθησε η προβολή της ταινίας του Κώστα Ζώνη «οι αζήτητοι». Ο σκηνοθέτης κάλυψε με την ΚΟΛΑΣΗ του Δάντη προσπαθεί να δείξει το μέγεθος της απόρριψης που υφίστανται αυτοί οι άνθρωποι, που ξεμάρκαραν από τα «πλοία των Τρελών» στη Λέρο.

Η ταινία δεν εμμένει σε σκηνές που παρουσιάζουν τη βρωμιά του ασύλου, ούτε επιχειρεί να προκαλέσει τον οίκτο και να ξυπνήσει τα φιλάνθρωπα αισθήματα των θεατών.

Μπροστά από την κάμερα παρελαύνουν τα βλέμματα δεκάδων ανθρώπων, βλέμματα απλανή.

Σε μερικά διακρίνεται κάποια σπίθα, τα περισσότερα είναι απονεκρωμένα.

Και κάπου εδώ εμφανίζονται τα ψυ-

χοφάρμακα. Τετράγωνα ξύλινα ράφια μ' αυτοκόλλητες ταινίες: Largactil, Acinedon, Ardan... Η ώρα του φαγητού, εκατοντάδες ξυρισμένα κεφάλια που κάνουν την ίδια χαρακτηριστική κίνηση και μετά πίνουν δυο γουλιές νερό, μόλις κατάπιαν τα θαυματουργά κουφέτα...

Σε μια άλλη σκηνή της ταινίας, ο αφηγητής παρατηρεί: «Εδώ μέσα δεν υπάρχουν ρολόγια. Εδώ οι έγκλειστοι μετράνε το χρόνο με το ίδιο τους το σώμα». Στην οθόνη φαίνονται οι παλινδρομικές κινήσεις μπρος-πίσω, δεξιά-αριστερά που κάνουν δεκάδες ανθρώπινα κορμιά.

Στα 55 λεπτά που διαρκεί η ταινία, αντιλαμβάνεται κανείς την έννοια «εγκατάλειψη» σ' όλο της το μεγαλείο. Αλλά η πιο φορτισμένη συγκινησιακά σκηνή είναι εκείνη που δείχνει έναν τρόφιμο του Κ.Θ.Λ. να τραγουδάει ένα παλιό άγνωστο ρεμπέτικο που έχει το στίχο: «και τώρα χωρίς αγάπη πως θα ζήσω»...

Μετά το τέλος της ταινίας διευκρινίστηκε ότι ο Ζώνης τη γύρισε στα 1982. Τότε που το ΠΑΣΟΚ ήταν φρέσκο στην εξουσία και επιχειρούσε να εμφανίσει ένα φιλελεύθερο προσώπειο. Οι εθνικοσοσιαλιστές δεν είχαν να χάσουν τίποτα τότε, το αντίθετο. Για όλα έφταιγε η επάρατος δεξιά. Οι πράσινοι κρατιστές δεν είχαν αρχίσει να πραγματοποιούν το «όραμά» τους ακόμα. Έτσι επέτρεψαν το γύρισμα μιας ταινίας μέσα σ' άδυτα του κάτεργου της Λέρου.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ - ΙΔΕΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΡΟ (που παρουσιάστηκαν στην εκδήλωση)

Η συζήτηση που ακολούθησε επικεντρώθηκε μόνο στο θέμα της Λέρου ενώ το ζήτημα της Ασυλιακής Κοινωνίας θίχτηκε ελάχιστα. Κύρια αυτό οφείλεται στο ότι οι παρευρισκόμενοι ανήκαν στους ιατρικούς κύκλους και γινόντουσαν διαρκείς αντιπαραθέσεις μεταξύ μυημένων.

Η ΟΜΑΔΑ ΓΙΑΤΡΩΝ ΠΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΚΑΝ ΣΤΗ ΛΕΡΟ, σχετικά με το ΚΘΛ, προωθεί το σταδιακό κλείσιμο του ασύλου με της εξής πρόταση: «Να δημιουργηθούν πολλά μικρά άσυλα έξω από κάποιες επαρχιακές πόλεις και οι τωρινοί έγκλειστοι να μεταφερθούν σ' αυτά με κριτήριο την καταγωγή τους, έτσι ώστε να 'χουν τη δυνατότητα να βρε-

ΛΕΡΟΣ

ΣΤΗΝ ΑΣΥΛΙΑΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

* Τρέλα δεν είναι παρά η πιο απελπισμένη έκφραση της ολοκληρωτικής στέρησης αυτονομίας όλων μας. Η πιο απελπισμένη έκφραση του κοινού φόβου, η πιο απελπισμένη κίνηση της άπολης άμυνας μας. Η άλληως, έγκολαπτόμενοι σχιζοφρενείς είμαστε όλοι, γιατί οι ίδιες οι δομές της κοινωνίας μας σχιζοφρενικές είναι. Στά άσυλα, στην αυτοκτονία και στη πρέζα βρίσκονται, απλά, οι πιο απελπισμένοι από μας όλοι μας.

* Ψυχασθενής, ένα άδμη όμα του κοινωνικού ρατσισμού. Η κοινωνία του. Κεφαλαίου και του Κράτους δεν σκόνη ποτέ διατεθειμένη να σεβαστεί την ιδιαιτερότητα* όποια και να 'ναι. Την στιγματίζει αντίθετα και την εκμεταλλεύεται για να δημιουργήσει τους απαραίτητους 'έχθρους του καλού του λαού' και να ξεπεράσει έτσι τις κρίσεις της.

* 'Ο σχιζοφρενής, στην ούσα, δικάζεται. Για περιορισμένο ζήλο σύμπραξης στους μύθους της έννοιας και ευνόητης ζωής, της δημοκρατίας και έννοιας δημοφιλίας, της ολιγαρχίας. Και φυσικά καταδικάζεται* σε κοινωνικό θάνατο.

* Η κοινωνική ήθικη, διαθέτοντας προκρούστεια οικονομικά κριτήρια, δεν προβλέπει υπαυδής όση θέση για τους 'πρελούς' μέσα στις νόρμες της παραγωγικότητας. Θέση για 'αυτούς (Αΐ)Ψ' ή και κατάσταση) υπάρχει μόνο στα ψυχοφάρμακα.

* Ψυχιατρική. Η Ιατρική για ψυχικές 'νόσους', ή Ιατρική για διαταραχές 'της ψυχής' αυτής της κοινωνίας, ή Ιατρική για τὰ γρανάζια του κοινωνικού ετούτου μηχανισμού. Η Ιατρική-όπλο της εξουσίας.

* 'Η τρέλα είναι ζήτημα καθαρά πολιτικό. Γιατί πολιτικό είναι τὸ ζήτημα της 'καταστολής' και της 'έργασίας', της δημιουργίας και της περιωριστοποίησης ή 'ανάπτυξης' του 'εαυτού' μέσα από λαβυρίνθους και 'άδιέξοδα'. Και γιατί, η 'ΐδια ή 'άισιανόητα 'Τρελή' συμπεριφορά είναι συχνά 'έτσι' 'αντροπής'.

* Μιλώμε για τὴ Λέρο. Για κάθε Λέρο, για κάθε μέθοδο καταστολής και χώρο 'εργασίας'. Τὸ πρόβλημά μας δεν μπορεί να είναι μόνο τὰ 'άσυλα-ψυχιατρεία', τὴ στιγμή που γινόμεστε καθημερινά 'θεατές' και 'θύματα' μίας συνεχούς ψυχιατρικοποίησης δολιχίρης της κοινωνίας. Τὸ γνωρίζουμε 'άλλωστε' καλά, 'φυλικοί-στρατιές-ψυχιατρεία... αυτή είναι η 'έξουσία'.

* Δεν ζητάμε μιά Λέρο 'επισυγχρονισμένη', 'ψυχιατρικά' καλύτερα. Δεν 'έμπιστευμάστε' τις βελτιωτικές 'απειτήσεις', όπου τὸ 'ανθρωπιστικό' καταργεί τὸ 'ανθρώπινο'.

* Βρισκόμαστε δίπλα σ' όλους όσους 'άγωνίζονται' για τὰ δικαιώματα των 'ψυχασθενών', με μόνιμη και μόνη πρότασή μας τὴν 'προοπτική' καθολικής 'αντροπίας' της 'έξουσίας' τὴν 'έξοδον' 'έναντια' σὸ σύνολο των 'δομών' που 'άλλοτρίωνουν' ὅ,τι 'αυθεντικό' 'έκεί' γύρω και μέσα μας.

* Καλούμε σὸν 'άγωνα' 'έκεί' που ὅς 'κάνει' 'έπρεστο' 'Πάρν' τὴν κοινωνία 'δίχως' 'ψυχασθενείς' και 'ψυχιατρικούς'. Και που δεν μπορεί να είναι 'άλλη' από τὴν 'ατάστική' κοινωνία της 'συντροφικότητας' 'άλληλεγγύης'.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗ ΟΜΑΔΑ ΙΑΤΡΙΚΗΣ-ΟΔΩΤ/ΙΚΗΣ

Εκδήλωση, σὴν 'έκ' 'Αμφιθέατρο' της 'Ιατρικής' 'Εκ' 'Αθήνας'. Τετάρτη, 27 Μαΐου 1987, 7.30μ.μ.

θούν κοντά στο κοινωνικό περιβάλλον απ' το οποίο προήλθαν, να μπορούν να δέχονται επισκέψεις, να μπουν σε μια σταδιακή διαδικασία επανένταξης στην κοινωνία». Είναι όμως λύση το να δημιουργηθούν άσυλα παντού; Μήπως θα 'πρεπε σύμφωνα με αυτή τη λογική, στο άμεσο μέλλον να απαιτεί ο καθένας το προσωπικό του «ψυχοθεραπευτήριο»;

Άλλη πρόταση σε σχέση με τη Λέρο είναι να αποασυλοποιηθούν σταδιακά όλοι οι λιγότερο «επικίνδυνοι» που είναι και ένα αρκετό ποσοστό από τους έγκλειστους και οι υπόλοιποι να μεταφερθούν σε άλλα ψυχοθεραπευτήρια πιο «ανθρώπινα».

Όταν ξεκίνησε από την ΟΜΑΔΑ ΓΙΑΤΡΩΝ ΛΕΡΟΥ η μελέτη των ιστορικών κάποιων εγκλειστών, το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας αντιμετώπισε την κίνηση αδιάφορα κι αρνητικά, όπως και κάθε μηχανισμός της εξουσίας αποσιωπώντας και καταπνίγοντας οποιαδήποτε άποψη, αντίθετη ή διαφορετική από τις άμεσες επιδιώξεις του.

Αλλά εκείνο που ξάφνιασε όλους στην συζήτηση, ήταν η άποψη του διευθυντή του Δαφνίου, ότι μέσα στα ψυχιατρεία υπάρχει η υπέρτατη ποίηση! Θα συμφωνούσε κανείς μαζί του, αν εννοεί ότι ο Σολωμός κι ο Παλαμάς όταν τους έπιανε το εθνικιστικό παραλήρημα ήταν «για δέσιμο»!

Αυτές οι αφελείς γενικεύσεις, όταν προέρχονται από ένα διευθυντή ψυχιατρείου μπορούν να γίνουν ύπουλα όπλα ενάντια στους έγκλειστους. Με το ν' αποδίδεις σε κάποιον το ακαταλόγιστο τον εξοντώνεις σαν προσωπικότητα πιο «ανθρωπιστικά» απ' ότι όταν τον θεωρείς επικίνδυνο.

Όσον αφορά την Ασυλιακή Κοινωνία, έγινε μια αναφορά σὸ ότι η Λέρος είναι η κορφή του παγόβουνου, αλλά δεν εξετάστηκαν περισσότερο ούτε οι αιτίες ούτε και οι κοινωνικές συνθήκες που επιτρέπουν το θάψιμο ζωντανών ανθρώπων, που δεν μπορούν να προσαρμοστούν απόλυτα στις παραγωγικές - κοινωνικές διαδικασίες και να εναρμονιστούν με τα καθιερωμένα.

Συμπληρώθηκαν δυο χρόνια από την έκδοση της ΔΟΚΙΜΗΣ.

Επειδή όμως μια δοκιμή δεν είναι δυνατόν να συνεχίζεται απεριόριστα, γι αυτό καιρός είναι να πάρει τέλος...

Η συντακτική ομάδα της ΔΟΚΙΜΗΣ αποφάσισε την ένταξη της στην Ένωση Αναρχικών και τη συμμετοχή της στην έκδοση της εφημερίδας της Ένωσης.

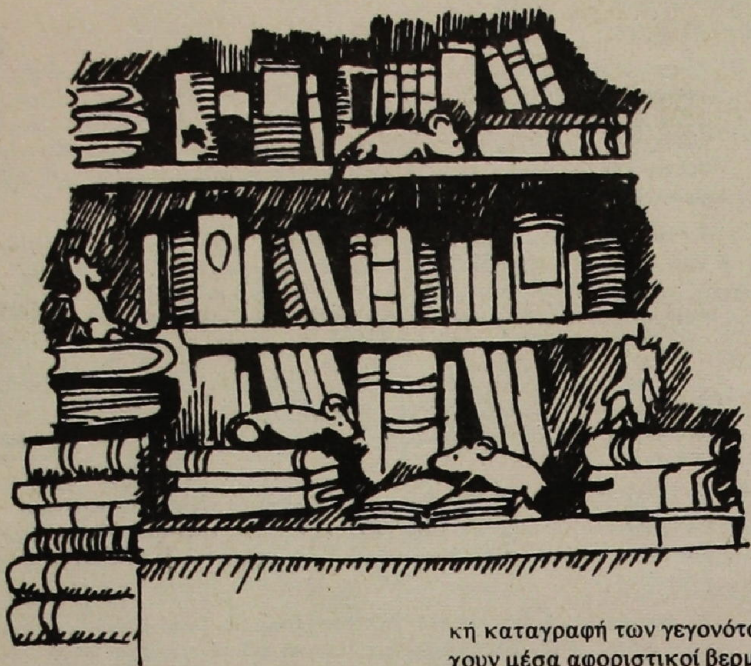
Εκτός από αυτό το τεύχος, η ΔΟΚΙΜΗ, θα κυκλοφορήσει την 1η Ιούλη και την 1η Αυγούστου, το τεύχος της 1ης Αυγούστου θα είναι και το τελευταίο της ΔΟΚΙΜΗΣ (Νο 23).

Τον Σεπτέμβρη θα κυκλοφορήσει το πρώτο φύλλο της Δεκαπενθήμερης έκδοσης της Ένωσης.

Ο τίτλος της εφημερίδας θα είναι ΑΝΑΡΧΙΑ.

Οι σύντροφοι που έχουν χρήματα από την διάθεση προηγούμενων φύλλων της ΔΟΚΙΜΗΣ (ιδιαίτερα εκτός ΑΘΗΝΩΝ) θα πρέπει να μας στείλουν το συντομότερο τα χρήματα, για να καλύψουμε τις υποχρεώσεις της ΔΟΚΙΜΗΣ.

Η συντακτική Ομάδα

«Οι Μπολσεβίκοι και ο εργατικός έλεγχος»

Μωρίς Μπριντόν: Η μπροσούρα αυτή έχει δυο στόχους, γράφει ο συγγραφέας της, πρώτον φιλοδοξεί να συνεισφέρει νέα στοιχεία στη συζήτηση που διεξάγεται σχετικά με τον εργατικό έλεγχο. Και δεύτερο, επιχειρεί μια νέου είδους ανάλυση για τα πεπραγμένα της Ρωσικής επανάστασης.

Αν αυτός είναι ο στόχος της μπροσούρας αυτής τότε ο Μ.Μπριντόν τον πετυχαίνει απόλυτα. Και όχι μόνον αυτό, ο αναγνώστης βρίσκεται μπροστά σε μια λεπτομερή ημερολογιακή καταγραφή των γεγονότων που συγκλόνισαν την Ρωσία από το 1917 μέχρι το 1921. Για αυτό το λόγο και ο υπότιτλος του βιβλίου είναι, το κίνημα των εργοστασιακών επιτροπών 1917-21. Το βιβλίο όπως αναφέραμε πιο πάνω έχει την μορφή ημερολογίου. Πρόκειται για μια ψύχραιμη και αντικειμενική

καταγραφή των γεγονότων. Δεν υπάρχουν μέσα αφοριστικοί βερμπαλισμοί του τύπου «το κόμμα σαν ενσάρκωση του ολοκληρωτισμού και της γραφειοκρατίας» κλπ. Ο Μπριντόν προσπαθεί, μαζί με τον αναγνώστη να κατανοήσει και όχι να αφορίσει. Το αποτέλεσμα της επαναστατικής διαδικασίας στη Ρωσία δεν είναι προϊόν κάποιας μπολσεβίκης προδοσίας, ο εκφυλισμός της οφείλεται στην ίδια την αντίληψη και την δομή του κόμματος αυτού. Από αυτή την άποψη η καταδίκη της μπολσεβίκικης αντίληψης γίνεται περισσότερο ολική και περισσότερο πειστική από ότι όταν επιχειρείται με αφορισμούς του τύπου «οι νταβάδες της εργατιάς».

Η μπροσούρα του Μ. Μπριντόν είναι και για έναν ακόμη λόγο χρήσιμη στην Ελλάδα. Υπάρχει στους κύκλους μας η αντίληψη ότι οι μπολσεβίκοι επικράτησαν εύκολα και χωρίς πολλές αντιδράσεις. Όπως φαίνεται μέσα από τις σελίδες του βιβλίου ο σχετικός αγώνας ούτε εύκολος ούτε σύντομος ήταν. Κράτησε τέσσερα ολόκληρα χρόνια κατά τα οποία πολλές φορές πολλά πράγματα διακυβεύτηκαν.

Αυτή η κατά ημερομηνία καταγραφή των γεγονότων βοηθάει τον αναγνώστη να κατανοήσει την δυναμική ή την έλλειψη δυναμικής των μαζών σε διάφορα σημεία καμπής της επανάστασης. Από τον Φλεβάρη του 17, εποχή κοινωνικού αναβρασμού και απαρχής του κινήματος των εργοστασιακών επιτροπών, μέχρι την 25η Μαΐου 1921 όπου τα υπό μπολσεβίκικο έλεγχο συνδικάτα δέχονται την ΝΕΠ του Λένιν, την επαναφορά δηλ. του ιδιωτικού τομέα της οικονομίας!!

Σε όλα αυτά τα χρόνια το κίνημα των εργοστασιακών επιτροπών αγωνίζεται με σταθερότητα και συνέπεια για μια ελεύθερη κοινωνία. Πάντα δραστήριες πάντα ριζοσπαστικές, οι επιτροπές υποβάλλουν διαρκώς σχέδια για την εργατική αυτοδιεύθυνση και την ανατροπή των παλιών σχέσεων παραγωγής. Στον αγώνα τους αυτό, που το πιο δραστήριο μέρος πήραν οι αναρχοσυνδικαλιστές τα συμβούλια είχαν να αντιμετωπίσουν πολλούς εχθρούς είτε φανερούς, όπως οι μενσεβίκοι, είτε κρυφούς όπως οι μπολσεβίκοι. Σαν συμπέρασμα το βιβλίο αυτό του Μ.Μπριντόν πρέπει να διαβαστεί γιατί προσφέρει την ιστορία όχι από την πλευρά των νικητών, αλλά από την πλευρά του προλεταριάτου. Και είναι γνωστό ότι την επίσημη ιστορία γράφουν οι νικητές.

Έκδοση : Διεθνής Βιβλιοθήκη, Μετάφραση Θέμης Μιχαήλ.

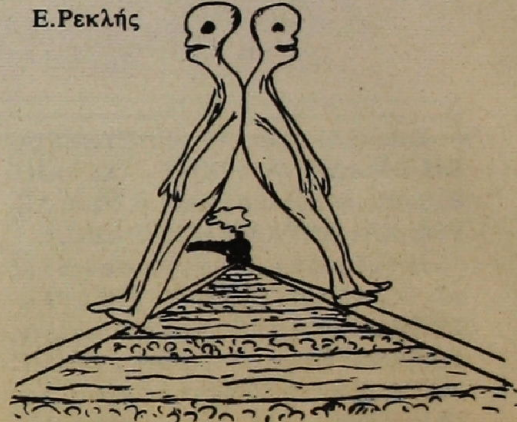
«Τι είναι ο Αναρχισμός» Ν. Ουώλτερ, Φ.Γουντγουόρθ κλπ. Μιλώντας για το έργο του Ντ. Γκερέν «ο Αναρχισμός» είχαμε μιλήσει για τη μεγάλη αρετή του. Αντί δηλ. να μας πει ποιος ήταν κατά τη γνώμη του ο Αναρχισμός, άφηνε να μιλήσουν οι ίδιοι οι θεωρητικοί του.

Στην προκειμένη περίπτωση έχουμε μια συλλογή από μπροσούρες, στις οποίες παρατίθενται οι βασικές, κατά τους συγγραφείς τους, αρχές της αναρχικής θεωρίας. Στο βιβλίο αυτό περιέχονται η μπροσούρα του Ν.Ουώλτερ «για τον αναρχισμό» που πρωτοδημοσιεύτηκε στο Βρετανικό ANARCHY, το 1969, το κείμενο του Φ.Γουντγουόρθ «ο Αναρχισμός» που παρουσιάστηκε στο MATCH το 1973, το πολύ αμερικάνικο «ερωτήσεις και απαντήσεις για τον αναρχισμό» που γράφτηκε από μια τετράδα υπερατλαντικών συντρόφων, και τέλος μια «σύντομη ιστορία του αναρχισμού» από τον Ε.Χάρβετ.

Στον πρόλογο του ο εκδότης αναφέρει ότι τα κείμενα αυτά αποτελούν μια μικρή συμβολή στο ξεκαθάρισμα της ιδεολογικής σύγχυσης που επί σειρά ετών μαστίζει τον ελληνικό αναρχικό χώρο.

Δυο μόνο μικρές παρατηρήσεις θα μπορούσαν να γίνουν πάνω σ' αυτό. Πρώτον, εκείνο που μαστίζει τον χώρο των αναρχικών στην Ελλάδα δεν είναι η ιδεολογική σύγχυση αλλά η ιδεολογία, όταν σαν τέτοια νοείται η έκφραση της ψευδούς συνείδησης και δεύτερο ότι τα κείμενα που προαναφέραμε είναι πολύ αρχαιακά, για να βοηθήσουν τον μέσο «χωρικό» και σε πολλές περιπτώσεις αντιφατικά, πράγμα που μάλλον θα επιτείνει παρά θα διορθώσει την κατάσταση. Η μετάφραση των κειμένων έγινε από τον Τόλη Ζυγομαλά και η έκδοση από τον Ελεύθερο Τύπο.

Ε.Ρεκλής

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΕΧΝΟΚΡΑΤΩΝ 'Η ΣΥΝΑΞΗ ΤΡΑΜΠΟΥΚΩΝ;

Στο Βόλο έγινε στις 14 και 15 του Μάη συνέδριο που διοργάνωσε στο Τεχνικό Επιμελητήριο, το τμήμα Κεντρικής Ελλάδος του ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΧΗΜΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ με θέμα «Προοπτικές ανάπτυξης της ελληνικής Τσιμεντοβιομηχανίας».

Ένα συνέδριο καθαρά τεχνοκρατικό, όπως έγινε ολοφάνερα γνωστό στον κόσμο του Βόλου, από τα επί μέρους θέματα για συζήτηση που αναφέρονταν στο πρόγραμμα. Προσπάθεια έγινε από τους διοργανωτές του συνεδρίου να περάσει αυτό όσο το δυνατόν περισσότερο αθόρυβα χωρίς να γνωρίσει ο απλός Βολιώτης τους σκοπούς αυτού του συνεδρίου που δεν είναι άλλοι από την ακόμη μεγαλύτερη ανάπτυξη της τσιμεντοβιομηχανίας στην Ελλάδα και κατά συνέπεια του Τσιμεντάδικου της ΑΓΕΤ (ΗΡΑΚΛΗΣ — ΟΛΥΜΠΟΣ) ίσως και η επαναϊδρυτικοποίηση του συγκεκριμένου εργοστασίου που υπάρχει στα όρια του Βόλου και είναι η κύρια πηγή μόλυνσης της πόλης και των γύρω χωριών.

Την κάθετη αντίθεσή τους στην όλη οργάνωση του συνεδρίου θέλησαν να εκφράσουν αρκετοί Βολιώτες μαζί με μέλη της ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ ΒΟΛΟΥ που όμως συνάντησαν την έντονη και βίαια αντίδραση των έμμισθων εργατοναβάδων της ΑΓΕΤ, και μελών της ΠΑΣΚΕ οι οποίοι παριστάνοντας τους αγανακτισμένους συνέδρους και με την υψηλή καθοδήγηση του προέδρου του εργατικού κέντρου του Βόλου σχεδόν εκπαρθύρωσαν τους διαμαρτυρό-

μενους Βολιώτες.

Οι ύποπτοι σκοποί του συλλόγου των Χημικών Μηχανικών βγαίνουν συμπερασματικά και από την ανακοίνωση που δόθηκε στον τοπικό τύπο, από τον διοργανωτή σύλλογο, μετά τη λήξη του συνεδρίου, σε μια προσπάθεια να παρουσιάσει το μαύρο - άσπρο και να αμβλύνει την οξυμένη ήδη κατάσταση, μια ανακοίνωση που από μόνη της φανερώνει πόσο οι σύνεδροι ΔΕΝ ενδιαφέρονται για τίποτε άλλο παρά για μια ασύστολη άκριτη και ισοπεδωτική ανάπτυξη της Τσιμεντοβιομηχανίας σε βάρος της υγείας του βολιώτικου λαού κουνώντας απειλητικά το φάντασμα της ανεργίας. Οι διοργανωτές του συνεδρίου επεδίωκαν την αθόρυβη διεξαγωγή των εργασιών του για να περάσουν μέσα απ' αυτό τις δικές τους κεφαλαιόδουλες θέσεις και να δημιουργήσουν την εντύπωση στον έξω κόσμο ότι «οι ντόπιοι, οι ιθαγενείς, δεν αντιδρούν πλέον σε μια ανάπτυξη-εξουγχρονισμό του Τσιμεντάδικου» και από 'κει και πέρα όλα είναι δυνατά, ακόμη και η ανάκληση κάποιου προεδρικού διατάγματος για το σταδιακό σταμάτημα της λειτουργίας του εργοστασίου μέχρι το έτος 2.000. Να όμως που με την αντίδραση του λαού του Βόλου η όλη ιστορία κατέληξε πρωτοσέλιδο στις τοπικές εφημερίδες και φάνηκε ακόμη μια φορά ότι Ο ΒΟΛΟΣ ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΤΟ ΤΣΙΜΕΝΤΑΔΙΚΟ.

Το πόσο λαοκρατικές διαδικασίες ακολουθήθηκαν στο συνέδριο φαίνεται και από την παρακάτω καταγγελία της Ο.Κ.Β. που δημοσιεύτηκε στον τοπικό τύπο στις 15.5.87.

ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΚΡΕΜΑΣΜΕΝΟΥ ΔΕΝ ΜΙΛΑΝΕ ΓΙΑ ΣΧΟΙΝΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ ΒΟΛΟΥ

ΤΗΝ ΑΝΟΧΗ ΚΑΙ ΣΙΩΠΗ όλων των φορέων που ως το 1981 διεκδικούσαν καλύτερη ποιότητα ζωής με τον αγώνα τους ενάντια στις δραστηριότητες της ΑΓΕΤ, ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΤΗΚΕ ο σύλλογος Χημικών Μηχανικών Κεντρικής Ελλάδας (διάβαζε τσιμεντοβιομηχανίες) και ΑΙΦΝΙΔΙΑΖΕΙ με το συνέδριο που κάνει στην πόλη μας 14 και 15 ΜΑΗ με θέμα: Η ΤΣΙΜΕΝΤΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΗΣ.

ΒΕΒΑΙΑ πίσω απ' την πρωτοβουλία αυτή κρύβεται η προσπάθεια των εταιρειών, να καλύψουν τις καταστροφικές συνέπειες που προκαλούν στο περιβάλλον και να θεμελιώσουν μια πειστική άποψη για παραπέρα ανάπτυξη των δραστηριοτήτων τους.

Η ΑΝΕΡΓΙΑ που μαστίζει τον τόπο μας και η συνεπακόλουθη αναγκαστική συναίνεση για την λειτουργία του εργοστασίου της, δίνουν την ευκαιρία στην ΑΓΕΤ να ρυπαίνει ασύστολα και να σχεδιάζει για το μέλλον.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΟΥΜΕ αυτή την αντιλαϊκή στάση της ΑΓΕΤ. ΘΕΛΟΥΜΕ ότι αυτό το συνέδριο αποτελεί πρόκληση για τους κατοίκους της περιοχής μας και ΚΑΛΟΥΜΕ τους πολίτες να εκφράσουν την αντίθεσή τους ματαιώνοντας το συνέδριο αυτό.

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΤΗΣ ΟΚΒ

Μπροστά σε νομάρχη, διάφορους «εξέχοντες» και την ηγεσία της ΑΓΕΤ, έμειθοι μπράβοι της εταιρείας, με γροθιές και κλωτσιές, πέταξαν έξω από την αίθουσα του Τεχνικού επιμελητηρίου ομάδα οικολόγων και άλλων πολιτών που διαδήλωναν την αντίθεσή τους στο προκλητικό συνέδριο με θέμα την ανάπτυξη της τσιμεντοβιομηχανίας.

Η βασική μας θέση να μη γίνει το συνέδριο αυτό στο Βόλο, σε ένδειξη ελάχιστης ευαισθησίας μπροστά στα τόσα προβλήματα που έχει επισύρει στη πόλη μας η λειτουργία της ΑΓΕΤ, χλευάστηκε και αγνοήθηκε.

Στη συνέχεια και ενώ υποστηρίζαμε τη θέση μας, ομάδα τραμπούκων παριστάνοντας τους αγανακτισμένους συνέ-

δρους, άρχισαν τις προκλήσεις και τις βρισιές και με το σύνθημα «πέταξτε τους έναν-έναν έξω» πέταξαν όλους τους αντίθετους με το συνέδριο με την συναίνεση όλων των παρευρισκομένων «καταξιωμένων στελεχών» της πολιτικής και κοινωνικής ζωής.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΟΥΜΕ το σύλλογο Χημικών Μηχανικών Κεντρικής Ελλάδας που επέτρεψε την παρέμβαση έμμισθων τραμπούκων στο συνέδριό του.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΟΥΜΕ τη μέθοδο των «αγανακτισμένων συνέδρων» που υποκαθιστούν τα ΜΑΤ και δημιουργούν συνθήκες παρακράτους.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΟΥΜΕ το συνέδριο και ζητάμε τη ματαίωσή του.

Χ.Μ.

ΒΟΛΟΣ 19 — ΜΑΗ — 1987

14.5.87
0666α/1α

συνέχεια από σελ. 3

ση του αντι-ιμπεριαλισμού, αντι-αποικισμού με τον εθνικισμό. Συχνά συμπλέουν ή συγχέονται τόσο στην πραγματικότητα όσο και στη θεωρία. Και ίσως οι ορισμένες περιπτώσεις να είναι και αναπόφευκτες. Μπροστά στη δυσπιστία διάφορων κοινωνικών ομάδων, η μυθολογία της φαντασιακής ενότητας του έθνους είναι ίσως σ' ένα στάδιο χρήσιμη στους αντιαποικιακούς αγώνες. Αλλά είδαμε και τι έγινε μ' όλο αυτό το κύμα των αντιαποικιακών επαναστάσεων στο Τρίτο κόσμο. Δικτατορίες, καταπίεση των μειονηφίων κ.λ.π. Οι εθνικιστές θα αγωνιστούν δίπλα σου στον αγώνα ενάντια σε «ξένους κατακτητές» — αλλά μετά θα πληρώσεις ακριβά αν δεν δεις που οδηγά η προέκταση της ιδεολογίας τους. Ο αγώνας ενάντια στον αποικισμό ή τον ιμπεριαλισμό πρέπει να βασίζεται στην αναγνώριση της ετερογένειας των καταπιεσμένων και στο δικαίωμα τους για μελλοντική αυτονομοποίηση. Και για να χρησιμοποιήσουμε πάλι το παραδοσιακό αναρχικό κίνημα σαν αναφορά, τόσο το ισπανικό όσο και το Ουκρανικό ήταν σε έντονη διαμάχη με τους εθνικιστές των περιοχών τους, άσχετα αν ήταν και οι δυο ενάντια στη κεντρική εξουσία. Και τώρα που έχει περάσει και ο κιτς λυρισμός για τα «εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα» του Τρίτου κόσμου, οι νέες απαιτήσεις που γεννιούνται είναι αντισυγκεντρωτικές — πολιτιστικές μειονηφίες που διεκδικούν δικαιώματα αυτονομίας, ιθαγενείς που αρνούνται το πολιτιστικό ιμπεριαλισμό του Κράτους κ.λ.π. (βλέπε κινήματα Ινδιάνων στη Α-

μερική, ιθαγενών στη Αυστραλία, Νέα Ζηλανδία, διάφορων φυλών σε αφρικάνα κράτη, — ακόμη και στη Ευρώπη το δικαίωμα πολιτιστικής αυτονομίας των μειονηφιών γίνεται κεντρικό ζήτημα).

Ο ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΚΥΠΡΟ....

Στη Κύπρο ο εθνικισμός λειτούργησε σαν ιδεολογία αναδόμησης των θεσμών εξουσίας. Πριν από τα μέσα του 20ού αιώνα (και ιδιαίτερα το 18ο — 19ο αιώνα) οι εξεγέρσεις στη Κύπρο χαρακτηρίζονται από ένα έντονο κοινωνικό χαρακτήρα και όχι εθνικό. Είναι εξεγέρσεις που ενώνουν τις διάφορες κοινότητες του νησιού ενάντια στη εξουσία των Μουσουλμάνων — κυβερνητών και της Εκκλησίας. Στη βάση υπήρχε μια αποδοχή της ετερογένειας της κοινωνίας και μια δυσπιστία στη κεντρική εξουσία. Υπήρχε χαρακτηριστικά στη Κύπρο όχι μόνο ένα πλησίασμα των δυο βασικών θρησκευτικών κοινοτήτων αλλά και μια κοινότητα (οι Λινοβάμβακοι) που συνδυάζουν στοιχεία του Ισλαμισμού και του Χριστιανισμού.

Ο Εθνικισμός που εισάχθηκε απ' τη Ελλάδα και τη Τουρκία και αγκαλιάστηκε απ' τις άρχουσες τάξεις σαν αντίδοτο στη κοινωνική σύγκρουση (οι έμποροι αυτής της εισαγωγής ήταν οι διανοούμενοι που μέσα από το εκπαιδευτικό σύστημα άρχισαν τη διαδικασία «αναμόρφωσης» του πληθυσμού). Ο εθνικισμός έφτιαξε ψευδοδιαχωρισμούς του στυλ Έλληνες — Τούρκοι, καταπίεσε για δεκαετίες την κοινωνική σύγκρουση και έφτιαξε την υποδομή για το κρατισμό, τη απάθεια και τη σχιζοφρενική

ιστορική πορεία της Κύπρου τα τελευταία 30 χρόνια. Σ' αυτή τη περίοδο οι ελίτ της εξουσίας πόζαραν σαν ηγέτες αντι-αποικιακών αγώνων, ένας φασίστας (ο Γρίβας) και μια ελιτίστικη ομαδούλα (η ΕΟΚΑ) σαν απελευθερωτές, και διάφορες παραστρατιωτικές, ακροδεξιές ομάδες επιδίδονταν σε σφαγές που άρχισαν να καλλιεργούν διαχωρισμούς και φόβους ανάμεσα στις 2 κοινότητες (εδώ στην Ελλάδα ξέρετε μόνο για τις σφαγές των Τούρκων το '74, τα ίδια είχαν κάνει στους Τουρκοκύπριους οι Ελληνοκύπριοι ακροδεξιόι το '63 και το '67). Είναι ωστόσο γεγονός ότι παρ' όλα αυτά δεν έχουμε φτάσει ακόμα σε μια φάση ρατσισμού. Ανάμεσα στο κόσμο υπάρχει μια έντονη αίσθηση ότι το πρόβλημα είναι «φτιαχτό» — εισαγόμενο παρά ενδογενές. Και η δυσπιστία που υπάρχει από τους Κύπριους προς το ελληνικό ή τουρκικό Κράτος έχει τις ρίζες της σ' αυτό το αίσθημα του «οι ξένοι μας δημιούργησαν το πρόβλημα». Λογική που εκφράζει βέβαια τη κουτοπονηριά των κυπρίων για να αποφύγουν τη δικιά τους ενοχή για τη απάθεια τους — αλλά και που περιέχει μια ιστορική αλήθεια. Στη Βόρεια Κύπρο αυτή η δυσπιστία έχει μεταφραστεί σε έντονη εχθρότητα τελευταία ανάμεσα στους Τουρκοκύπριους και τους Έποικους/στρατό κατοχής.

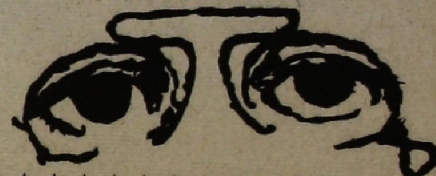
ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Υπάρχει βέβαια ο χωρισμός του νησιού, οι πρόσφυγες, οι Έποικοι, οι ξένοι στρατοί και το αδιέξοδο που δημιουργεί ο πολιτικαντισμός. Εμείς αρνούμαστε να μπούμε στο λούκι της μιας

ή της άλλης λύσης — Αρνούμεστε τη κεντρικότητα του εθνικού στα προβλήματα της κοινωνίας μας. Με βάση τα πιο πάνω νομίζουμε ότι το εθνικό έχει χρησιμοποιηθεί για να καταπιεστεί η κοινωνική σύγκρουση και έτσι η άρνησή μας να εγκλωβιστούμε στο πολιτικαντισμό του πόσοι πρόσφυγες θα επιστρέψουν ή πόσο ισχυρό θάνατο το κεντρικό κράτος (τα βασικά προβλήματα των συνομιλιών) είναι μια θέση υπέρ του ξαναζωτανέματος της κοινωνικής σύγκρουσης.

Και αυτό κάνουμε όσο μας παίρνει στη κοινωνία. Αυτό το καιρό λειτουργεί ένα εναλλαχτικό — αντιεξουσιαστικό στέκι, βγήκε το πρώτο τεύχος ενός underground εντύπου και υπάρχουν όπως πάντα όνειρα και φαντασιώσεις. Δεν ξέρουμε αν η φαντασία θα καταφέρει τελικά να βγει στην εξουσία και να τη καταλύσει (ή θα μας το παίξει και αυτή όπως οι μπόλσεβίκοι) αλλά το τελευταίο απόφθεγμα των υπόγειων της Λεμεσού είναι ότι το χιούμορ απ' το περιθώριο έχει μια υπονομευτικότητα και μια γλύκα σαν στάση ζωής.

Υ.Γ.: Ενδιαφερόμαστε για ένα συντονισμό πληροφόρησης, ανταλλαγής ιδεών και ίσως συνάντησης και Έλληνες και Τούρκους αναρχικούς που ασχολούνται με την αντι-μιλιταριστική αντι-εθνικιστική δράση, και με τα μπερδέματα στα γεωγραφικά μας πλάτη.

ΧΑΝΙΑ

Η παρακάτω προκήρυξη τυπώθηκε σε 3.000 κομμάτια και μοιράστηκε στα ΧΑΝΙΑ

ΠΑΡΤΕ ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΣΑΣ ΠΡΙΝ ΣΑΣ ΤΑ ΠΑΡΟΥΝ ΑΥΤΟΙ

Τώρα που τα σκάνδαλα τρέχουν απ' τα μπατζάκια

Τώρα που οι «σοσιαλιστικές» ψευδαισθήσεις τελειώσανε, που οι παλιοί θρυκόλακες ξανακονίζουν τα δόντια τους, που όλοι τους μαζί, κυβέρνηση κι αντιπολίτευση, δεξιά κι αριστερά ψάχνουν να θρουν το νέο παραμύθι που θα μας πουλήσουν για τα επόμενα χρόνια.

Τώρα που σε κανένα πια πολιτευτάκι, αρχηγό, κόμμα ή απόκομμα δεν μπορούμε να έχουμε εμπιστοσύνη.

Τώρα που ο κρατικός μηχανισμός παίρνει στα κρυφά τα μέτρα του για να αντιμετωπίσει την πιθανότητα του ερχομού της λαϊκής θύελλας για την οποία τον προειδοποιούν οι μετεωρολόγοι του (οικονομολόγοι, κοινωνιολόγοι, μαζοψυχολόγοι, χαφιέδες, ειδικοί σύμβουλοι):

- Εξοπλίζει και επανδρώνει τα σώματα ασφαλείας
- Προχωρά στο ηλεκτρονικό φακέλλωμα, και με τον Ε.Κ.Α.Μ. (νέες ταυτότητες) ετοιμάζεται να μετατρέψει κάθε άτομο σε αριθμό (ποιοί θάνατο το ε-

πόμενο θήμα; μήπως να μας τους γράψουν στο κούτελο;)

- Ενοποιεί και επίσημα πιά τα Σώματα Ασφαλείας με την Σ.Ι.Α. (βλέπε υπογραφές συμφωνιών συνεργασίας, παροχής υλικού, υποχρέωση της ΕΛ.ΑΣ να υποβάλλει εξάμηνο αναφορά στη Σ.Ι.Α.).

- Με το νέο νόμο για τα ναρκωτικά πιάει να κάνει χαπάκηδες και πρεζόνια όσους δεν έχουν γίνει ακόμα.

- Απομονώνει, συκοφαντεί, αποσιωπά και χτυπά τις εργατικές, αγροτικές, νεολαϊστικές κινητοποιήσεις.

Τώρα που παίζουν διεθνή παιγνίδια που δεν μας τα λένε, όπως άλλωστε ποτέ δεν μας τα είπαν.

Τώρα που στρατιές από κοινωνικούς δοσίλογους, δημοσιογράφους, καλλιτέχνες, επιστήμονες, ειδικούς, διαμορφώνουν τις συνειδήσεις σύμφωνα με τα συμφέροντα κράτους και κεφαλαίου.

Τώρα που ο ανταγωνισμός, η δυσπιστία, η αδιαφορία, ο φόβος του ενός για τον άλλο, λύνει τα χέρια στους διαχειριστές της ζωής μας ώστε ανενόχλητοι να βασιλεύουν επί διηρημένων.

Τώρα που κάθε μέρα που περνά η κοινωνία γίνεται και πιά σάπια.

Ο καθένας ας αναλάβει τις ευθυνες του.

Το παρακάτω παλιό ποίημα του Μιχάλη Κατσαρού από τη συλλογή του «ΚΑΤΑ ΣΑΔΟΥΚΑΙΩΝ» το αφιερώνω στον αγρότη Βασίλη Χαριόπουλο που αυτοπυρπολήθηκε τον Απρίλη στις αγροτικές ταραχές της Ημετερίνης.

ΧΑΝΙΑ 26-5-87

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΧΑΝΙΩΝ ΚΑΙ ΑΤΟΜΑ

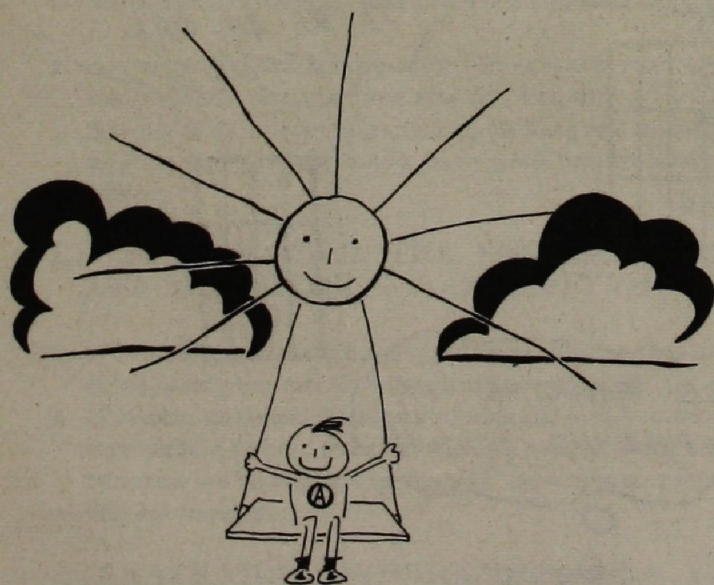
Ανσταθείτε
σ' αυτόν που χιζεί ένα μικρό σπιτάκι
και λέει: καλό είναι εδώ.
Ανσταθείτε σ' αυτόν που γύρισε πάλι στο σπίτι
και λέει: δόξα σοι ο Θεός.
Ανσταθείτε
στον περικό τάπητα των πολυκατοικιών
στον κοινό άνθρωπο του γραφείου
στην έλπιση εισαγωγής - εξαγωγής
στην κρατική εκπαίδευση
στο φόρο
αέ μέσα ακόμα που σάς ιστορώ.

Ανσταθείτε
σ' αυτόν που χαίρεται απ' την εξέδρα ώρες
ατέλειωτες τις παρελάσεις
σ' αυτή την άρνηση κυρία που μοιράζει
έντυπα άρτων λίβανων και σμύρναν
αέ μέσα ακόμα που σάς ιστορώ.

Ανσταθείτε πάλι σ' όλους αυτούς που λέγονται
μεγάλοι
στον πρόεδρο του Έργαίου Ανσταθείτε
στις μουσικές τ' ούμπαντα και τις παράτες
σ' όλα τ' άνωτερα συνέδρια που φλυαρούν
πίπουν καρδίες συνέδριο συμβουλευτόροι
σ' όλους που γράφουν λόγους για την έποχή
δίπλα στη χειμωνιάτικη θερμάστρα
στις κολακίες τις εύχες τις τσάες υποκλίσεις
απ' γραφίδες και δακτύλους για το σούφ
αρχηγό τους.

Ανσταθείτε στις ύπαιθρες των άλλοδατων
και θαλασσίων
στις ρυτίδες σημείας των κρατών και τη
διπλοκαρτία
στα έργα τέχνης που κινούνται αέρον
σ' όλους που λένε αυτισμό τα ωρεία λόγια
στα θύρα
στα κλειστά τραπέζια με τους θρόνους
στις θιακές
στον άεργο
σ' όλους τους άδηλους και τους σαρφούς
στις άλλους που κάνουν τό φίλο σας
ως και τί μέσα, αέ μέσα ακόμα που σάς ιστορώ
ανσταθείτε.

Τότε μπορεί βέβαια να περάσουμε προς την
Ελευθερία.

Εκδότης
Πισμύσης Θεόδωρος
Επιδάφου 21, Χαλάνδρι

Συνεισφορές, κείμενα, επιστολές
στη διεύθυνση:
Γιώργος Βλασσόπουλος
Τ.Θ. 26050, 10022
ΑΘΗΝΑ

Η ΤΑΞΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΓΕΝΝΑ ΤΟ «ΕΓΚΛΗΜΑ» ΚΑΙ ΤΟ ΑΝΑΠΑΡΑΓΕΙ

Οι αληθινοί εγκληματίες δεν φυλακίστηκαν ποτέ!

Στις φυλακές κλείνουν τους φτωχούς!

Στις φυλακές οι άνθρωποι φυλακές διακινούν ναρκωτικά!

Στις φυλακές τσαλαπατούν και ισοπεδώνουν τις ανθρωπίνες υπαρξεις!

ΝΑ ΚΛΕΙΣΟΥΝ ΟΙ ΦΥΛΑΚΕΣ

ΝΑ ΚΛΕΙΣΕΙ ΤΟ ΚΑΤΕΡΓΟ ΤΗΣ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΟΥ

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ

Σωφρονιστικός Κώδικας

Δεν πέρασε μεγάλο διάστημα απ' την εξέγερση των κρατούμενων στο Νταχάου της Κέρκυρας που είχε σαν αποτέλεσμα το κάψιμο και την καταστροφή του απ' τους κρατούμενους, και το Υπουργείο Δικαιοσύνης προσπαθώντας να καλύψει τα αδιέξοδα της πολιτικής του και να εξωραΐσει εκσυγχρονίζοντας τις βαρβαρότητες της κατασταλτικής του πρακτικής, εξήγγειλε την αναμόρφωση του Σωφρονιστικού Κώδικα καθώς και μεταρρυθμίσεις - αλλαγές στη διαβίωση των φυλακισμένων.

Ο Κυβερνητικός τύπος με τίτλους όπως «ανθρώπινες φυλακές» πρόβαλε έντονα το καινούριο ψέμα της εξουσίας, φθάνοντας στο σημείο να ισχυριστεί ότι το Υπουργείο έλαβε υπ' όψιν του ακόμα και τα υπομνήματα αναρχικών κρατούμενων για να βελτιώσει τις συνθήκες στις φυλακές.

Το χειμώνα είχε προηγηθεί η εξαγγελία για το κλείσιμο του Γεντί - Κουλέ και η μεταφορά του στις στρατιωτικές φυλακές, στα Διαβατά Θεσ/νίκης, ενώ αργότερα ανακοινώθηκε η μετατροπή των πειθαρχικών φυλακών της Κέρκυρας σε φυλακές «εθελοντών» εργαζόμενων, όπως επίσης ο διαχωρισμός κρατούμενων στον Κορυδαλλό σε υπόδικους, τοξικομανείς και σ' όσους έχουν το ακατάλογιστο και η διαβίωσή τους σε διαφορετικά κτίρια.

Επίσης ανακοινώθηκαν σχέδια για τη δημιουργία νέων φυλακών στο Λαγκαδά Θεσ/νίκης, στη Χαλκίδα, στην Κομοτηνή, και η βελτίωση των εγκαταστάσεων στις ήδη υπάρχουσες.

Με τα μέτρα που πρότειναν, κύριο βάρος δίνεται στις αγροτικές φυλακές και στην εργασία των φυλακισμένων για τον καλύτερο έλεγχο τους και την κάτπνξη της επιθυμίας τους για ελευθερία και αξιοπρέπεια, ενώ ο χειρισμός

της αναστολής κρίνεται εξίσου σημαντικός για τους στερητές της ελευθερίας.

Αν μέχρι σήμερα οι πειθαρχικές φυλακές και ειδικότερα ο μπαμπούλας του Νταχάου της Κέρκυρας, η ωμή και απροκάλυπτη βία και τα βασανιστήρια των ανθρωποφυλάκων κάθε άλλο παρά λύγιζε τη διάθεση αντίστασης των κρατούμενων, αντίθετα συσπείρωνε τους κρατούμενους σε δυναμικούς αγώνες με εξεγέρσεις, στάσεις, απεργίες πείνας, με την επέκταση της εργασίας των φυλακισμένων και με την ψευδαίσθηση της σύντομης απελευθέρωσης τους με τα μεροκάματα επιδιώκεται η εξατομίκευση, ο κατακερματισμός τους και το πνίξιμο της διάθεσης για αντίσταση, αξιοπρέπεια και ελευθερία.

Η ορθολογικοποίηση και η συστηματικοποίηση του ελέγχου των κρατούμενων, το διαρκές φακέλωμα της συμπεριφοράς τους, η κατεύθυνση και ο προσανατολισμός τους στο προσωπικό κίνηγι της αναστολής με το συμβιβασμό και την υποταγή που αυτό συνεπάγεται, ίσως φανεί πιο αποτελεσματικό απ' τον προσωπικό «τασμπουκά» του διευθυντή και των δεσμοφυλάκων κάθε φυλακής για τον έλεγχο των κρατούμενων.

Ταυτόχρονα ο διαχωρισμός των κρατούμενων σε κατηγορίες, ανάλογα με τα αδικήματα όπως, υπόδικοι, τοξικομανείς, οικονομικά αδικήματα, ισοβίτες και η σταδιακή παραχώρηση περισσότερων ελευθεριών σ' ορισμένους κρατούμενους, όπως περισσότερα επισκεπτήρια, εργασία σε οικογενειάρχες, άδειες τα Σαββατοκύριακα, δυνατότητα εργασίας έξω απ' τις φυλακές σ' υποταγμένους και συμβιβασμένους κρατούμενους, κάνει αρκετά δύσκολη την ενοποίησή τους και τη διάθεσή τους να αντισταθούν συλλογικά στις αυθαιρέσιες και βιαιότητες των υπηρετών της

Φυλακές Αλικαρνασσο

Δευτέρα 27 Απρίλη '87

Ο Α' ανακριτής Ηρακλείου ανακρίνει το διευθυντή των φυλακών Αλικαρνασσο Μανώλη Παραδάκη μετά από καταγγελίες κρατούμενων για βασανισμούς, διακίνηση ναρκωτικών, καλλιέργεια του χαφιεδισμού ανάμεσα στους κρατούμενους και άλλα αναμορφωτικά μέσα που χρησιμοποιήθηκαν (και χρησιμοποιούνται) από τους δεσμοφύλακες κάτω από την εποπτεία του Παραδάκη του «βασίλια Ήλιου» των φυλακών που ταυτίζει τον εαυτό του με το «νόμο».

Η αντιεσαγγελέας Ελένη Παραδάκη ασκεί ποινική δίωξη στον άρχοντα των φυλακών που φροντίζει για την «υγιή κοινωνία μας», σε βαθμό κακουργήματος. Φυσικά δε μπορούσε να γίνει αλλιώς μια και όσα καταγγέλλουν οι κρατούμενοι αποδείχνονται αληθινά, και δημοσιεύονται στις τοπικές εφημερίδες. Όμως είναι σίγουρο πως το κάθαρμα δε θα βρεθεί στα ίδια κελιά με τα θύματα της θηριωδίας του. Δε θα βρεθεί στα ίδια κελιά μ' αυτούς που αυτός και οι δεσμοφύλακες χρησιμοποίησαν για να ικανοποιήσουν τα σαδιστικά τους ένστικτα. Δε θα βρεθεί στο ί-

διο κελί με τον Ινδό που βασάνιζαν χωρίς οίκτο ένα τριήμερο με την κατηγορία ότι επιχείρησε να αποδράσει με δυο τρεις άλλους κρατούμενους.

Μάλλον θα κηρυχθεί αθώος.

Ίσως μάλιστα πάρει και προαγωγή.

Αυτά που συμβαίνουν στις φυλακές Αλικαρνασσο δημοσιεύτηκαν σ' όλες τις τοπικές εφημερίδες Ηράκλειου, κι όμως πέρασαν και περνούν αδιάφορα δείχνοντας όπως και τόσα άλλα γεγονότα που συμβαίνουν καθημερινά την καθολική εξαχρείωση που οδηγεί η «κοινοβουλευτική δημοκρατία», η «δημοκρατία» των βιλλών, της προσωπικής φρουράς και των παραπηγμάτων.

Η «δημοκρατία» που αναμορφώνει τους «παραστρατημένους» με «δρόμματα» σαν της Αλικαρνασσο και με υπεύθυνους, ελεεινούς σαν τον Παραδάκη. Η «δημοκρατία» που αναμορφώνει κάνοντας τον μικροδιαρρήκτη νταβατζί ή μπράβο σε χαρτοπαιχτική λέσχη, και καρφί της ασφάλειας.

Όμως η ίδια η σαπίλα κρύβει μέσα της τη ζωή.

Όταν θάρθει το τέλος του κράτους, όταν θάρθει το τέλος των νόμων και των φυλακών τότε θα γεννηθεί η καινούργια ανθρώπινη κοινωνία.

εξουσίας.

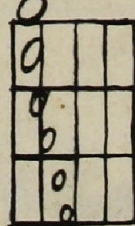
Τα τελευταία χρόνια οι αγώνες των φυλακισμένων μ' όλες τις μορφές που έπαιρναν, απ' τις αλλεπάλληλες τραγικές αυτοκτονίες - δολοφονίες ως τις εξεγέρσεις και δραπετεύσεις, καθώς και η ανάπτυξη έξω απ' τις φυλακές ενός κινήματος συμπαράστασης, κοινοποίησαν και κατέδειξαν στην κοινωνία της ένοχης σιωπής και υποκρισίας τις βαρβαρότητες, τις αυθαιρέσιες και τα εγκλήματα της εξουσίας στο χώρο των φυλακών, την εκδικητικότητα της ταξικής δικαιοσύνης, αλλά επίσης κατέδειξαν ότι «το πάθος για τη λευτεριά, είναι δυνατότερο απ' όλα τα κελιά»,

παρ' όλη την προσπάθεια του κράτους και του κεφάλαιου να ισοπεδώσουν και να εκμηδενίσουν την αντίσταση στις επιδιώξεις τους.

Αν σήμερα το κράτος προχώρησε σε κάποιες μεταρρυθμίσεις, εναρμονισμένο με ανάλογες μεταρρυθμίσεις που ήδη έχουν γίνει σε χώρες της Ε.Ο.Κ. ύστερα από συνεχείς αγώνες κρατούμενων και κινημάτων συμπαράστασης, για να εκσυγχρονίσει τις μεθόδους επιβολής του και σε μια εποχή που η καταστολή είναι κυρίαρχη πρακτική του, ο αγώνας μας με προοπτική μια κοινωνία χωρίς φυλακές είναι σε θέση να ξεσκεπάσει και να αντισταθεί στις επιδιώξεις τους.

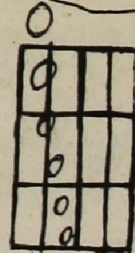

ΚΑΙ ΜΟΥ ΕΙΠΕ Ο ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

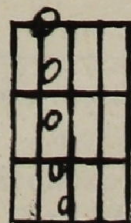
1

"ΚΕΡΑΙΣΑΝΕ ΤΗΝ ΣΥΜΠΛΗΡΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΙ ΚΙ ΑΝ ΦΑΣ ΙΣΟΒΙΑ ;"

2

ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΚΕΡΑΙΣΟΥΜΕ ΤΑΝΤΟΥ!

3